

การออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์ 8 บิต ที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้
โดยใช้เอพฟี่จีเอ

นางสาวปัญญา เรืองสินทรัพย์

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2544

ISBN 974-03-0894-5

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DESIGN OF 8-BIT SCALABLE-DELAY-INSENSITIVE MICROPROCESSOR
USING FPGA

Miss Phunjapa Ruangsinsup

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Engineering in Computer Engineering

Department of Computer Engineering

Faculty of Engineering

Chulalongkorn University

Academic Year 2001

ISBN 974-03-0894-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์ 8 บิต ที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับ
 มาตราส่วนได้โดยใช้เอฟพีจีเอ
โดย นางสาวปัญจภา เรืองสินทรัพย์
สาขาวิชา วิศวกรรมคอมพิวเตอร์
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.อาทิตย์ ทองทัษ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ปัญญาแก้ว)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต วงศ์ประทีป)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ ดร.อาทิตย์ ทองทัษ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ฐิต ศิริบุญรณ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ มิตะถา)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญญา เรื่องสินทรัพย์ : การออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์ 8 บิต ที่ไม่ไวต่อความหน่วง
ชนิดปรับมาตราส่วนได้โดยใช้เอฟพีจีเอ. (DESIGN OF 8-BIT SCALABLE-DELAY-
INSENSITIVE MICROPROCESSOR USING FPGA) อ.ที่ปรึกษา: อ.ดร.อาทิตย์ ทอง
ทักษ์, 110 หน้า. ISBN 974-03-0894-5.

วิทยานิพนธ์นี้เสนอการออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์ 8 บิต ที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับ
มาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอ เพื่อเป็นแนวทางเริ่มต้นสำหรับการสร้างวงจรแบบผสมวาร์ขึ้นมาใช้
งาน และตรวจสอบความถูกต้องของวงจรก่อนที่จะนำไปผลิตเป็นชิพ งานวิจัยนี้ได้เสนอแนวทาง
การออกแบบวงจรเชิงผสมแบบผสมวาร์ที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอ
โดยแบ่งการออกแบบออกเป็นสองส่วนคือ การออกแบบส่วนวงจรวางคู่โดยใช้แผนภาพตัดสินใจ
แบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ และการออกแบบส่วนวงจรตอบรับ โดยใช้การวิเคราะห์
ฟังก์ชันภายใน และค่าความหน่วงประมาณของลูกอัปเทเบิลในวงจรวางคู่ที่สังเคราะห์แล้ว

งานวิจัยนี้ได้ออกแบบและสร้างไมโครโปรเซสเซอร์แบบผสมวาร์บนเอฟพีจีเอเบอร์
XC2V200Epg240-6 โดยได้ทำการออกแบบแต่ละวงจรร้อยด้วยภาษาวีเอสดีแอล แล้วนำไป
สังเคราะห์ และสร้างเป็นโมดูลย่อยก่อน จากนั้นจึงนำทุกโมดูลมารวมกัน และสร้างเป็นไมโครโปร-
เซสเซอร์บนบอร์ดทดสอบวงจร จากการทดลองบนบอร์ดทดสอบ โดยหาค่าราคาที่สองของอิน-
พุตซึ่งเป็นค่าของสวิตช์ และแสดงผลลัพธ์ที่ได้บนตัวแสดงผลแบบ 7-Segment พบว่าไมโครโปร-
เซสเซอร์แบบผสมวาร์ที่ออกแบบสามารถทำงานได้จริง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา.....วิศวกรรมคอมพิวเตอร์.....ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา.....วิศวกรรมคอมพิวเตอร์.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา.....2544.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4270416221 : MAJOR COMPUTER ENGINEERING

KEY WORD: ASYNCHRONOUS CIRCUIT DESIGN / SCALABLE-DELAY-INSENSITIVE /
FPGA / VHDL / MICROPROCESSOR

PHUNJAPA RUANGSINSUP : DESIGN OF 8-BIT SCALABLE-DELAY-
INSENSITIVE MICROPROCESSOR USING FPGA. THESIS ADVISOR: ARTHIT
THONGTAK, Ph.D., 110 pp. ISBN 974-03-0894-5.

This thesis proposes a design of 8-bit scalable-delay-insensitive microprocessor on FPGA, which can be the beginning step for asynchronous circuit implementation and verification before the fabrication. This research presents a design method of scalable-delay-insensitive model for asynchronous combinational circuit on FPGA. The designed circuit is divided into two parts: dual-rail circuit using Reduced-Ordered-Binary Decision Diagram (ROBDD) implementation and acknowledgement circuit using analysis function and estimated delay of lookup table in synthesized dual-rail circuit.

This research also presents a design and implementation of asynchronous microprocessor using FPGA no. XCV200Epg240-6. We use VHDL for designing the microprocessor by dividing to each circuit part as a module, and synthesize and implement individually. After that, we combine all of them and implement to be an asynchronous microprocessor on the test board. For the test board experiment of the square root computation, which the inputs applied from dip-switch's value and the output result show on 7-segment display, it shows that our designed asynchronous microprocessor is workable.

Department Computer Engineering Student's signature

Field of study Computer Engineering Advisor's signature

Academic year 2001 Co-advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของอาจารย์ ดร. อาทิตย์ ทองทัฬห อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ ในการทำวิจัยด้วยดีมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ นายกวี วัฒนะวิรุณ ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับทฤษฎีเบื้องต้นต่างๆ

ขอขอบคุณ นายพหล ศิริเหลืองทอง ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการออกแบบ และการทดสอบการทำงาน

ขอขอบคุณห้องปฏิบัติการ Digital System Engineering Laboratory และห้องปฏิบัติการ Digital System Research Laboratory ที่เชื้อเพื่อสถานที่ และอุปกรณ์ในการทำวิจัย

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่สนับสนุน ห่วงใย และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ปัญญา เรืองสินทรัพย์

22 มีนาคม 2545

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญภาพ	ญ
สารบัญตาราง	ฎ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ	4
1.5 ขั้นตอนดำเนินการวิจัย	4
1.6 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย	5
1.7 ผลงานที่ตีพิมพ์จากงานวิจัย	5
2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แบบจำลองการทำงานสิ่งแวดล้อม (Environment Operation Model)	6
2.1.1 สภาวะแวดล้อมมูลฐาน (Fundamental Mode Environment : FM Mode)	6
2.1.2 สภาวะแวดล้อมรับเข้าส่งออก (Input-Output Mode Operation : IO Mode)	6
2.2 แบบจำลองความหน่วง (Delay Model)	7
2.2.1 แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วง (Delay-Insensitive : DI)	7
2.2.2 แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดเสมือน (Quasi-Delay-Insensitive : QDI)	8
2.2.3 แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ (Scalable-Delay-Insensitive : SDI)	9
2.3 อุปกรณ์ชนิดซี (C-element)	10
2.4 รหัสรางคู่ (Dual-rail Code)	10

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.5 การออกแบบวงจรเชิงผสมแบบอสถวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ โดยใช้แผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ	12
2.5.1 แผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ (Reduced-Ordered-Binary Decision Diagram : ROBDD).....	13
2.5.2 การออกแบบส่วนวงจรรางคู่.....	14
2.5.3 การออกแบบส่วนวงจรตอบรับ	15
3 การออกแบบเอพพีจีเอสำหรับวงจรเชิงผสมแบบอสถวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้.....	19
3.1 การออกแบบส่วนวงจรรางคู่บนเอพพีจีเอ.....	19
3.2 การออกแบบส่วนวงจรตอบรับสำหรับส่วนวงจรรางคู่บนเอพพีจีเอ.....	23
สรุป	28
4 การออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสถวารขนาด 8 บิต ที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเอพพีจีเอ.....	30
4.1 ชุดคำสั่งและรหัสดำเนินการ	30
4.2 สถาปัตยกรรมของไมโครโปรเซสเซอร์ 8 บิตแบบอสถวาร.....	32
4.3 การออกแบบรีจิสเตอร์แบบอสถวาร	34
4.4 การออกแบบส่วนประมวลผล	36
4.5 การออกแบบส่วนวงจรที่ติดต่อกับหน่วยความจำ	36
4.6 การออกแบบส่วนวงจรควบคุม.....	38
4.7 การสังเคราะห์ และสร้างไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสถวารบนเอพพีจีเอ.....	41
สรุป	44
5 การทดสอบ	46
5.1 การสร้างตัวแปลโปรแกรม	46
5.2 โครงสร้างของวงจรรวมภายในเอพพีจีเอ XCV200Epg240-6.....	46
5.3 การสร้างหน่วยความจำบนเอพพีจีเอ.....	47

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5.4 การทดสอบการทำงาน.....	48
5.4.1 การทดสอบโดยการจำลองการทำงาน.....	48
5.4.2 การทดสอบการทำงานจริงกับบอร์ดทดสอบ.....	54
5.5 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพกับไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวาร.....	55
สรุป	57
6 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	59
6.1 สรุปผลการวิจัย.....	59
6.2 ข้อเสนอแนะ.....	62
รายการอ้างอิง.....	64
ภาคผนวก.....	66
ก โครงสร้างลำดับการทำงานของแต่ละคำสั่ง.....	67
ข การออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์ด้วยภาษาวีเอชดีแอล.....	69
ค ตารางรหัสช่วยจำ.....	103
ง โปรแกรมหาค่ารากที่สอง.....	104
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	110

สารบัญญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
2.1 ระบบบอสมวาร	6
2.2 การออกแบบวงจรที่ไม่ไวต่อความหน่วง เมื่อกำหนดให้ การเปลี่ยนระดับสัญญาณ S1 เกิดก่อนการเปลี่ยนระดับสัญญาณ S2	7
2.3 แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดเสมือน.....	8
2.4 การออกแบบวงจรที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดเสมือน เมื่อกำหนดให้ การเปลี่ยนระดับ สัญญาณ S1 เกิดก่อนการเปลี่ยนระดับสัญญาณ S2.....	8
2.5 การออกแบบวงจรที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ เมื่อกำหนดให้ การเปลี่ยนระดับสัญญาณ S1 เกิดก่อนการเปลี่ยนระดับสัญญาณ S2	9
2.6 การออกแบบอุปกรณ์ชนิดซีขนาคสองอินพุต.....	10
2.7 การออกแบบอุปกรณ์ชนิดซีขนาคอินพุตมากกว่าสองอินพุตขึ้นไป	10
2.8 การรับส่งข้อมูลด้วยวิธีข้อมูลรวมชุด.....	10
2.9 ลักษณะการเปลี่ยนระดับสัญญาณของวงจรเชิงผสมแบบบอสมวาร ในการทำงานรางคู่ แบบสองชั้นชนิดกลับสู่ศูนย์.....	11
2.10 โครงสร้างวงจรเชิงผสมแบบบอสมวาร เมื่อกำหนด แบบจำลองการทำงานสิ่งแวดล้อม เป็นแบบรับเข้าส่งออก	12
2.11 การสร้างแผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ สำหรับฟังก์ชัน $F = AB + (AB' + A'B)C$ และ $F' = A'B' + (AB' + A'B)C'$	13
2.12 การแปลงแผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับเป็นวงจรรางคู่	14
2.13 ตัวอย่างการออกแบบส่วนวงจรรางคู่สำหรับฟังก์ชัน $F = AB + (AB' + A'B)C$ และ $F' = A'B' + (AB' + A'B)C$ โดยใช้แผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ .	14
2.14 การเปรียบเทียบค่าความหน่วงในการเลือกสายจากส่วนวงจรรางคู่	17
2.15 การจัดเรียงเกตลอจิกในส่วนวงจรตอบรับ	18
3.1 ขั้นตอนการออกแบบเฟรพี่เอ็สำหรับวงจรเชิงผสมแบบบอสมวาร	19
3.2 การดีคอปโพสิชันวงจร Ring Oscillator	20
3.3 การออกแบบวงจรรางคู่ด้วยภาษาวีเอสดีแอลในระดับ RTL	20
3.4 การกำหนดตัวเลือกเพื่อไม่ทำ Run Pre-Optimization	21
3.5 การกำหนดตัวเลือกเพื่อทำการ Preserve Signal.....	21
3.6 การกำหนดตัวเลือกในซอฟต์แวร์ Xilinx Foundation เพื่อสร้างวงจรรางคู่.....	22

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
3.7 ตัวอย่างโครงสร้างภายในส่วนวงจรรางคู่ที่แสดงไว้ใน ไฟล์เอาต์พุตสกุล.VHD ที่ได้ หลังการสร้างวงจร.....	22
3.8 กลุ่มวงจรย่อยของส่วนวงจรรางคู่ที่อยู่ภายใน LUT2, LUT3 และ LUT4.....	23
3.9 ตัวอย่างการเลือกสายสัญญาณเพื่อสร้างส่วนวงจรตอบรับ.....	25
3.10 การกำหนดGuide File และ Mapping File.....	25
3.11 ตัวอย่างวงจรเชิงผสมแบบสมวารที่ออกแบบบนเฟิร์มแวร์.....	26
3.12 ผลการจำลองการทำงานของวงจร ALU ที่ออกแบบ.....	27
4.1 รหัสดำเนินการของชุดคำสั่ง.....	32
4.2 สถาปัตยกรรมของไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารขนาด 8 บิต.....	33
4.3 โครงสร้างของรีจิสเตอร์แบบสมวารแบบหลายช่องทางขนาด 2 บิต.....	35
4.4 การออกแบบวงจร 2-to-1 Converter และวงจร 1-to-2 Converter.....	36
4.5 การต่อประสานกับหน่วยความจำ.....	37
4.6 Autosweeping Module : ASM.....	38
4.7 การทำงานขนานกันระหว่างการทำงานในขั้นทำงานและการทำงานในขั้นว่าง.....	38
4.8 ลำดับการถอดรหัสคำสั่ง และสร้างสัญญาณควบคุม.....	39
4.9 การสร้างวงจรควบคุมด้วย ASM.....	40
4.10 Modular Design Flow.....	41
4.11 การกำหนดตัวเลือกในการสังเคราะห์ส่วนวงจรย่อย.....	42
5.1 โครงสร้างของวงจรรวมที่ออกแบบอยู่ในเฟิร์มแวร์ XCV200Epg240-6.....	47
5.2 ผลการจำลองการทำงานกลุ่มคำสั่ง Data Transfer Operation.....	49
5.3 ผลการจำลองการทำงานกลุ่มคำสั่ง Arithmetic and Logic Operation.....	51
5.4 ผลการจำลองการทำงานกลุ่มคำสั่ง Program and Machine Control Operation.....	53
5.5 หลักการหาค่ารากที่สองด้วยวิธี Non-Restoring Algorithm.....	53
5.6 ผลการจำลองการหาค่ารากที่สองของ 0xB9.....	54
5.7 การทำงานจริงกับบอร์ดทดสอบ เพื่อหาค่ารากที่สองของ 0xB9.....	55
5.8 แผนภาพสถานะการทำงาน ของไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารที่นำมาเปรียบเทียบ.....	55

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 ชุดคำสั่งในกลุ่ม Data Transfer Operation	30
4.2 ชุดคำสั่งในกลุ่ม Program and Machine Control Operation.....	31
4.3 ชุดคำสั่งในกลุ่ม Arithmetic and Logic Operation.....	31
4.4 ความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆ	32
5.1 โปรแกรมทดสอบกลุ่มคำสั่ง Data Transfer Operation	49
5.2 โปรแกรมทดสอบกลุ่มคำสั่ง Arithmetic and Logic Operation.....	50
5.3 โปรแกรมทดสอบกลุ่มคำสั่ง Program and Machine Control Operation	52
5.4 ผลการเปรียบเทียบความเร็วที่ใช้ในการประมวลผลแต่ละคำสั่ง กับไมโครโปรเซสเซอร์ แบบสมวาร	56

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

การสร้างวงจรแบบสมวาร (Synchronous Circuit) ให้ทำงานเร็วขึ้นโดยใช้สัญญาณนาฬิกาที่มีความถี่สูงควบคุมการทำงาน จะทำให้วงจรที่ได้มีการใช้พลังงานสูง และความหน่วงของสายสัญญาณทำให้เกิดการแกว่งของสัญญาณนาฬิกา (Clock Skew) [1] เป็นผลให้สัญญาณนาฬิกาที่กระจายไปยังส่วนต่างๆ ของวงจรเกิดขึ้นไม่พร้อมกัน จากปัญหาดังกล่าวจึงทำให้เกิดแนวความคิดในการสร้างวงจรแบบอสมวาร (Asynchronous Circuit) โดยใช้สัญญาณร้องขอ (Request Signal) และสัญญาณตอบรับ (Acknowledge Signal) ควบคุมการทำงาน ทำให้วงจรที่ได้มีความเร็วเป็นแบบเฉลี่ย (Average Case) และใช้พลังงานต่ำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าในปัจจุบัน ทำให้สามารถสร้างวงจรรีจิสเตอร์ขึ้นมาใช้งานได้ง่าย และรวดเร็วด้วยการออกแบบวงจรที่ต้องการ แล้วนำไปสร้างเป็นวงจรลงบนอุปกรณ์ตรรกะแบบสั่งการได้ (Programmable Logic Device : PLD) ซึ่งแบ่งออกเป็นสามประเภทคือ เอสพีแอลดี (SPLD : Simple Programmable Logic Device), ซีพีแอลดี (CPLD : Complex Programmable Logic Device) และเอฟพีจีเอ (FPGA : Field Programmable Gate Array) เอสพีแอลดีเป็นอุปกรณ์ตรรกะแบบสั่งการได้ที่มีขนาดเล็ก บางครั้งอาจเรียกว่า พีเอแอล (PAL : Programmable Array Logic, Vantis) หรือจีเอแอล (GAL : Generic Array Logic, Lattice) โดยมีโครงสร้างภายในเป็นแบบแมโครเซลล์ (Macrocell) ซึ่งใช้สร้างเป็นตรรกะเชิงผสม (Combinational Logic) คือเกตแอนด์ (AND Gate), เกตออร์ (OR Gate) หรือเกตผกผัน (Inverter Gate) อุปกรณ์นี้จึงเหมาะสำหรับการนำมาสร้างเป็นวงจรขนาดเล็กที่มีความซับซ้อนน้อย เช่นวงจรถอดรหัสตำแหน่ง (Address Decoder)

ซีพีแอลดีมีโครงสร้างเป็นแบบแมโครเซลล์เช่นเดียวกับเอสพีแอลดี แต่ว่ามีขนาดใหญ่กว่า ทำให้สามารถสร้างวงจรมีขนาดใหญ่ และซับซ้อนมากขึ้นได้ โดยภายในซีพีแอลดีจะประกอบด้วยลอจิกบล็อก (Logic Block) ซึ่งมีแมโครเซลล์จำนวน 4 - 16 แมโครเซลล์อยู่ภายใน และเชื่อมต่อลอจิกบล็อกทุกบล็อกเข้าด้วยกันด้วยสวิตช์เมตริกซ์ (Switch Matrix) โดยซีพีแอลดีที่มีใช้งานในปัจจุบันมีขนาดใหญ่ที่สุดอยู่ที่ 512 แมโครเซลล์ หรือเท่ากับ 12,500 เกตเท่านั้น [2]

เอฟพีจีเอเป็นอุปกรณ์ตรรกะแบบสั่งการได้ที่มีโครงสร้างภายในแบ่งออกเป็นสามส่วนหลัก ได้แก่ ลอจิกบล็อก, ส่วนเชื่อมต่อภายใน (Interconnect Wiring) และไอโอบล็อก (I/O Block) ใน

ลอจิกบล็อคแต่ละตัวจะประกอบด้วยลुकคัพเทเบิล (Lookup Table : LUT), ฟลิปฟลอป (Flip-Flop) และอุปกรณ์รวมส่งสัญญาณ (Multiplexor) โดยเอฟพีจีเอที่มีใช้งานในปัจจุบันมีขนาดใหญ่สุดอยู่ที่ 104,832 ลอจิกบล็อค หรือเท่ากับ 8 ล้านเกต [2] จึงเหมาะสำหรับการนำมาสร้างเป็นวงจรมิติขนาดใหญ่ และมีความซับซ้อนมาก เช่น ไมโครคอนโทรลเลอร์ หรือไมโครโปรเซสเซอร์

ดังนั้นนักออกแบบจึงนิยมนำเอฟพีจีเอมาใช้ในการสร้างวงจรต้นแบบอย่างรวดเร็ว (Rapid Prototyping) เพื่อนำมาใช้งานจริง และตรวจสอบความถูกต้องของวงจวก่อนที่จะนำไปผ่านกระบวนการผลิต (Fabrication) ออกมาเป็นชิพ (Chip) ด้วยการใช้ภาษาอธิบายฮาร์ดแวร์ (Hardware Description Language) เช่น ภาษาวีเอชดีแอล (VHDL) [3] เขียนอธิบายการทำงานของวงจรที่ต้องการ แล้วนำไปสร้างเป็นวงจรมิติบนเอฟพีจีเอ และเนื่องจากซอฟต์แวร์ที่ช่วยด้านการออกแบบมีประสิทธิภาพมาก จึงสามารถออกแบบ แก้ไข และตรวจสอบความถูกต้องของวงจรด้วยการจำลองการทำงาน (Simulation) โดยทำงานทั้งหมดอยู่บนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (Personal Computer : PC) เมื่อวงจรมีความถูกต้องแล้วจึงโปรแกรมลงเอฟพีจีเอ เพื่อทดสอบการทำงานจริง และหากต้องการปรับปรุงแก้ไขวงจรเพิ่มเติมก็กลับไปทำตามขั้นตอนข้างต้นซ้ำใหม่ได้ไม่จำกัดจำนวนครั้ง ทำให้สามารถพัฒนางจรดิจิทัลที่ต้องการได้ง่าย รวดเร็ว และเสียค่าใช้จ่ายน้อย จากข้อดีดังกล่าวจึงได้เกิดแนวความคิดในการออกแบบวงจรมิติบนเอฟพีจีเอ เพื่อตรวจสอบ และแก้ไขวงจรให้มีความถูกต้องก่อนนำไปผลิตเป็นชิพ ซึ่งจะทำให้สามารถลดค่าใช้จ่ายในด้านการตรวจสอบความถูกต้อง และค่าใช้จ่ายในการผลิตวงจรที่สูญเปล่าไป เนื่องจากผลิตวงจรที่ยังมีข้อผิดพลาดอยู่ รวมทั้งสามารถนำวงจรมิติบนเอฟพีจีเอมาใช้งานจริงได้ด้วย

เนื่องจากวงจรมิติบนเอฟพีจีเอไม่มีสัญญาณนาฬิกาควบคุมการทำงาน วงจรจึงตอบสนองต่อการเปลี่ยนระดับสัญญาณที่เกิดขึ้นทุกครั้ง การออกแบบวงจรมิติบนเอฟพีจีเอจึงต้องมีการกำหนดแบบจำลองการทำงานสิ่งแวดล้อม (Environment Operation Model) [4] ซึ่งเป็นการกำหนดให้สิ่งแวดล้อมหรือวงจรทำหน้าที่ตรวจสอบการสิ้นสุดการเปลี่ยนระดับสัญญาณ เพื่อให้วงจรสามารถรับส่งข้อมูลได้ถูกต้อง รวมทั้งต้องมีการกำหนดแบบจำลองความหน่วง ซึ่งเป็นข้อกำหนดของความหน่วงที่ใช้ในการออกแบบ โดยในกลุ่มแบบจำลองความหน่วงชนิดมีขอบเขต (Bounded Delay Model) [1] และแบบจำลองความหน่วงแบบที่ไม่ขึ้นต่ออัตราเร็ว (Speed Independent : SI) [1] สามารถกำหนดค่าความหน่วงเกิดและค่าความหน่วงของสายสัญญาณได้ การออกแบบวงจรให้มีการทำงานถูกต้องจึงทำได้ง่าย แต่การสร้างวงจรให้มีค่าความหน่วงเกิดและสายตามที่กำหนดบางครั้งไม่สามารถทำได้ รวมทั้งวงจรจะทนต่อความแปรปรวนความหน่วงได้ต่ำ

ในกลุ่มแบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วง (Delay Insensitive : DI) [1,5], แบบจำลองความหน่วงจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดเสมือน (Quasi-Delay-Insensitive : QDI) [4,6] และแบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ (Scalable-Delay-Insensitive : SDI) [7] จะไม่กำหนดค่าความหน่วงของเกตและสาย การสร้างวงจรจึงทำได้ง่าย โดยกลุ่มผู้วิจัยในมหาวิทยาลัยโตเกียวได้พัฒนาไมโครโปรเซสเซอร์ TITAC-2 [7] โดยใช้แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ ซึ่งวงจรที่ออกแบบโดยใช้แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้จะมีขนาดเล็ก และสามารถทนต่อความแปรปรวนได้ตามสภาพความจริง คือไม่สูงเกินไปเช่นวงจรที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดเสมือน และไม่ต่ำเกินไปเช่นวงจรที่ออกแบบโดยใช้กลุ่มแบบจำลองความหน่วงชนิดมีขอบเขต หรือแบบจำลองความหน่วงที่ไม่ขึ้นต่ออัตราเร็ว

การออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสมวาร จะมีหน่วยคำนวณและประมวลผลตรรกะ (Arithmetic Logic Unit : ALU) เป็นวงจรเชิงผสมที่สำคัญที่ต้องออกแบบตามข้อกำหนดของแบบจำลองความหน่วงที่ใช้ โดยในการออกแบบได้แบ่งวงจรออกเป็นสองส่วนคือ ส่วนวงจรที่ทำหน้าที่ประมวลผลตามฟังก์ชันตรรกะ เรียกว่า ส่วนวงจรรางคู่ (Dual-Rail Circuit) และส่วนวงจรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงระดับสัญญาณภายในทั้งวงจร เรียกว่า ส่วนวงจรตอบรับ (Acknowledgement Circuit) สำหรับขั้นตอนการสร้างวงจบบนเอฟพีจีเอจะมีการแปลงวงจรที่ออกแบบให้เป็นวงจรร้อยยี่ที่สามารถนำลงแต่ละลูกอัปเทเบิ้ล เรียกว่า การทำดีคอมโพสิชัน (Decomposition) หรือการแมปปีงวงจร (Technology Mapping) วงจรที่ผ่านการแปลงแล้วจะถูกนำไปกำหนดลงในแต่ละลูกอัปเทเบิ้ล และเชื่อมต่อกับสัญญาณเข้าด้วยกัน เรียกว่า การเพลสและเราต์ (Place and Route) ซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขวงจรที่ออกแบบ วงจรจะต้องผ่านขั้นตอนทั้งหมดใหม่ทุกครั้ง ดังนั้นในขั้นตอนการสร้างวงจรเชิงผสมแบบอสมวารบนเอฟพีจีเอ อาจทำให้สัญญาณภายในวงจรรางคู่บางเส้นมีค่าความหน่วงที่เปลี่ยนไป และส่งผลให้การตรวจสอบการเปลี่ยนระดับสัญญาณภายในของส่วนวงจรตอบรับผิดพลาดได้ จึงเป็นสิ่งที่ผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึง และหาแนวทางการออกแบบที่จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าว

งานวิจัยนี้จึงได้เสนอวิธีการออกแบบวงจบบนอสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ ให้สามารถสังเคราะห์ (Synthesis) และสร้างเป็นวงจบบนเอฟพีจีเอ โดยวงจรที่ออกแบบจะเป็นไมโครโปรเซสเซอร์ขนาด 8 บิต ที่สามารถนำมาใช้กับงานควบคุมขนาดเล็ก ที่ไม่ต้องการความเร็วสูง และมีหน่วยคำนวณ และประมวลผลตรรกะ ที่ออกแบบโดยใช้แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างวงจรแบบอสมวารโดยใช้เอฟพีจีเอ
2. เพื่อหาวิธีการออกแบบ และสร้างวงจรแบบอสมวารโดยใช้เอฟพีจีเอ
3. เพื่อเป็นแนวทางเริ่มต้นสำหรับการสร้างวงจรแบบอสมวารขึ้นมาใช้งาน และตรวจสอบความถูกต้องของวงจรก่อนที่จะนำไปผลิตเป็นชิพจริงโดยใช้เอฟพีจีเอ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1. สร้างวงจรเชิงผสมแบบอสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้โดยใช้โครงสร้างของเอฟพีจีเอ
2. ออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์ 8 บิต ซึ่งภายในมีวงจรคำนวณและประมวลผลตรรกะที่มีแบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ ให้สามารถสังเคราะห์และสร้างเป็นวงจรลงเอฟพีจีเอได้ โดยมีชุดคำสั่งและโครงสร้างของไมโครโปรเซสเซอร์ตามที่กำหนดขึ้นเอง

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แนวทางการออกแบบและสร้างวงจรอสมวารโดยใช้เอฟพีจีเอ
2. สามารถตรวจสอบความถูกต้องของวงจรอสมวารก่อนที่จะนำไปผลิตเป็นชิพจริง ทำให้สามารถลดค่าใช้จ่ายที่เกิดจากความผิดพลาดของวงจรลงได้
3. มีความรู้ และความเข้าใจถึงการออกแบบวงจรอสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้
4. ได้ไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสมวารขนาด 8 บิตที่นำมาใช้งานได้ในระดับหนึ่ง

1.5 ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาการออกแบบวงจรเชิงผสมแบบอสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ รวมทั้งศึกษาวิธีการออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสมวาร
2. เสนอวิธีการออกแบบเอฟพีจีเอสำหรับวงจรเชิงผสมแบบอสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้
3. ออกแบบชุดคำสั่ง และโครงสร้างของไมโครโปรเซสเซอร์ 8 บิต ที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้

4. ออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสุมวาร และตรวจสอบความถูกต้องของวงจรด้วยการจำลองการทำงาน
5. โปรแกรมไมโครโปรเซสเซอร์ที่ออกแบบลงเอฟพีจีเอ และทดสอบการทำงานกับบอร์ดทดสอบ
6. สรุปผลการวิจัย และจัดทำวิทยานิพนธ์

1.6 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

วิทยานิพนธ์นี้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 บทดังนี้ บทที่ 1 เป็นบทนำซึ่งกล่าวถึงที่มาและความสำคัญของปัญหา รวมทั้งวัตถุประสงค์ของงานวิจัย บทที่ 2 สรุปแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง บทที่ 3 เสนอวิธีการออกแบบเอฟพีจีเอสำหรับวงจรเชิงผสมแบบอสุมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ ซึ่งนำไปใช้ในการออกแบบวงจรคำนวณและประมวลผลตรรกะ บทที่ 4 อธิบายสถาปัตยกรรมและชุดคำสั่งของไมโครโปรเซสเซอร์ รวมทั้งเสนอการออกแบบและสร้างไมโครโปรเซสเซอร์โดยใช้เอฟพีจีเอ บทที่ 5 เสนอผลการทดสอบ รวมทั้งประสิทธิภาพของไมโครโปรเซสเซอร์ที่ออกแบบ โดยเปรียบเทียบกับไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสุมวารที่มีชุดคำสั่งและสถาปัตยกรรมเดียวกัน และบทที่ 6 เป็นบทที่สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1.7 ผลงานที่ตีพิมพ์จากงานวิจัย

ส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์นี้ได้ตีพิมพ์เป็นบทความทางวิชาการ ในหัวข้อ “การออกแบบเอฟพีจีเอสำหรับวงจรตอบรับในวงจรเชิงผสมแบบอสุมวาร โดยการวิเคราะห์ฟังก์ชันและค่าความหน่วงประมาณของลูคัสเทเบิล” โดยปัญญา เรื่องสินทรัพย์ และอาทิตย์ ทองทักษ์ ในงานประชุมวิชาการ “The fifth National Computer Science and Engineering Conference (NCSEC'2001)” ซึ่งจัดโดยภาควิชาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ณ โรงแรมโลตัสปางสวนแก้ว จังหวัดเชียงใหม่ ในระหว่างวันที่ 7-9 พฤศจิกายน 2544

ส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์นี้ได้ตีพิมพ์เป็นบทความทางวิชาการ ในหัวข้อ “การออกแบบวงจรเชิงผสมแบบอสุมวารโดยใช้โครงสร้างของเอฟพีจีเอ” โดยปัญญา เรื่องสินทรัพย์ และอาทิตย์ ทองทักษ์ ในงานประชุมวิชาการ “การประชุมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้าครั้งที่ 24 (24th Electrical Engineering Conference: EECON24)” ซึ่งจัดโดยคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ณ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในระหว่างวันที่ 22-23 พฤศจิกายน 2544

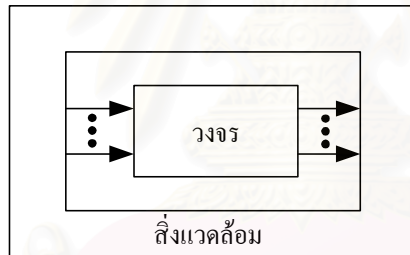
บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

บทนี้จะอธิบายถึงทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยซึ่งได้แก่ แบบจำลองการทำงาน สิ่งแวดล้อม, แบบจำลองความหวัง, อุปกรณ์ชนิดซี และการออกแบบวงจรเชิงผสมแบบผสมวาร์ที่ไม่ไวต่อความหวังชนิดปรับมาตราส่วนได้โดยใช้แผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ

2.1 แบบจำลองการทำงานสิ่งแวดล้อม (Environment Operation Model)

ระบบผสมวาร์ประกอบด้วยวงจร และสิ่งแวดล้อมที่ทำหน้าที่รับส่งอินพุตเอาต์พุตกับวงจร ดังแสดงในรูปที่ 2.1 โดยใช้แบบจำลองการทำงานสิ่งแวดล้อมเป็นตัวกำหนดว่าจะให้สิ่งแวดล้อมหรือวงจรทำหน้าที่ตรวจสอบการสิ้นสุดของการเปลี่ยนระดับสัญญาณในวงจร ด้วยการพิจารณาความหวังของสิ่งแวดล้อมเทียบกับความหวังของวงจร ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นสองสภาวะคือ สภาวะแวดล้อมมูลฐาน และสภาวะแวดล้อมรับเข้าส่งออก

รูปที่ 2.1 ระบบผสมวาร์

2.1.1 สภาวะแวดล้อมมูลฐาน (Fundamental Mode Environment : FM Mode)

เมื่อความหวังของสิ่งแวดล้อมมีค่ามากกว่าความหวังของวงจร สามารถใช้ค่าความหวังการทำงานของสิ่งแวดล้อมรับประกันการสิ้นสุดของการเปลี่ยนระดับสัญญาณในวงจรได้ การออกแบบจึงกำหนดให้สิ่งแวดล้อมทำหน้าที่ตรวจสอบการสิ้นสุดของการเปลี่ยนระดับสัญญาณของวงจร โดยสิ่งแวดล้อมจะรับเอาต์พุตมาจากวงจร และส่งอินพุตชุดใหม่ไปให้วงจร ก็ต่อเมื่อทุกการเปลี่ยนระดับสัญญาณภายในวงจรเสร็จสิ้นแล้ว

2.1.2 สภาวะแวดล้อมรับเข้าส่งออก (Input-Output Mode Operation : IO Mode)

เมื่อความหวังของสิ่งแวดล้อมมีค่าน้อยกว่าความหวังของวงจร การออกแบบจะกำหนดให้วงจรสามารถตรวจสอบการสิ้นสุดการเปลี่ยนระดับสัญญาณภายในของวงจรได้เอง

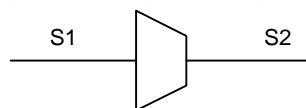
และจะให้เอาต์พุตออกมาก็ต่อเมื่อทุกการเปลี่ยนระดับสัญญาณภายในวงจรเสร็จสิ้นแล้ว สภาวะแวดล้อมนี้เป็นที่นิยมใช้ในการออกแบบ เนื่องจากเมื่อมีความแปรปรวนความหน่วงเกิดขึ้นในระบบพบว่าวงจรที่ออกแบบในสภาวะแวดล้อมรับเข้าส่งออกสามารถประกันความถูกต้องในการทำงานได้ดีกว่าวงจรที่ออกแบบในสภาวะแวดล้อมมูลฐาน

2.2 แบบจำลองความหน่วง (Delay Model)

การออกแบบวงจรนอกเหนือจากการกำหนดแบบจำลองการทำงานสิ่งแวดลอมแล้ว ยังต้องกำหนดแบบจำลองความหน่วง ซึ่งเป็นการกำหนดลักษณะความหน่วงของเกตและสายสัญญาณภายในวงจรที่ออกแบบ สามารถแบ่งได้เป็นสองกลุ่มหลัก คือ กลุ่มแบบจำลองความหน่วงที่มีขอบเขต ซึ่งประกอบด้วยแบบจำลองความหน่วงชนิดมีขอบเขตเพียงแบบเดียว และกลุ่มแบบจำลองความหน่วงที่ไม่มีขอบเขต ซึ่งประกอบด้วย แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ขึ้นต่ออัตราเร็ว, แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วง, แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดเสมือน และแบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ ในที่นี้จะขออธิบายเฉพาะแบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วง, แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดเสมือน และแบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้เท่านั้น

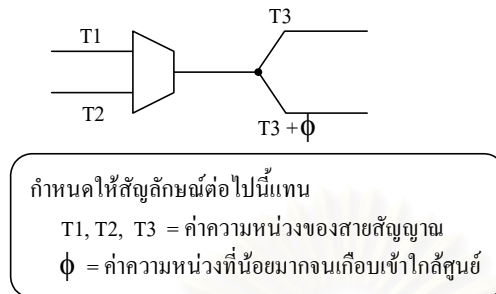
2.2.1 แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วง (Delay-Insensitive : DI)

แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วง [5] เป็นแบบจำลองความหน่วงที่ไม่กำหนดค่าความหน่วงเกตและค่าความหน่วงสายในการสร้างวงจรในระดับเลย์เอาต์ (Layout Circuit Implementation) แต่ทราบว่ามีค่าอยู่ในขอบเขตหนึ่งที่ไม่ใช่อนันต์ ดังนั้นเมื่อกำหนดให้วงจรมีการเปลี่ยนระดับสัญญาณ S1 เกิดก่อนการเปลี่ยนระดับสัญญาณ S2 การออกแบบวงจรจะต้องออกแบบให้สัญญาณ S1 เป็นอินพุตของเส้นทางส่งผ่านสัญญาณ (Signal Propagation Path) ของสัญญาณ S2 เท่านั้น ดังในรูปที่ 2.2 การออกแบบวงจรจึงสามารถใช้ได้เพียงเกตผกผันและอุปกรณ์ชนิดซี (C-Element) เท่านั้น

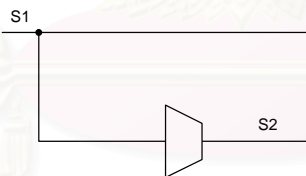
รูปที่ 2.2 การออกแบบวงจรที่ไม่ไวต่อความหน่วง เมื่อกำหนดให้การเปลี่ยนระดับสัญญาณ S1 เกิดก่อนการเปลี่ยนระดับสัญญาณ S2

2.2.2 แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดเสมือน (Quasi-Delay-Insensitive : QDI)

รูปที่ 2.3 แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดเสมือน

แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดเสมือน [4,6] เป็นแบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงที่กำหนดให้ค่าความหน่วงในกิ่งของสาย (Fork Wire) ทุกกิ่งมีค่าเท่ากันดังรูปที่ 2.3 การออกแบบวงจรโดยใช้แบบจำลองความหน่วงนี้มีความซับซ้อนน้อยกว่าการใช้แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วง เนื่องจากไม่ต้องคำนึงถึงลำดับการเปลี่ยนระดับสัญญาณที่ทุกกิ่งของสาย โดยเมื่อกำหนดให้วงจรมีการเปลี่ยนระดับสัญญาณ $S1$ เกิดก่อนการเปลี่ยนระดับสัญญาณ $S2$ การออกแบบวงจรสามารถใช้กิ่งของสายสัญญาณ $S1$ กิ่งใดกิ่งหนึ่งเป็นอินพุตของเส้นทางส่งผ่านสัญญาณของสัญญาณ $S2$ ได้ดังรูปที่ 2.4

รูปที่ 2.4 การออกแบบวงจรที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดเสมือน เมื่อกำหนดให้การเปลี่ยนระดับสัญญาณ $S1$ เกิดก่อนการเปลี่ยนระดับสัญญาณ $S2$

อย่างไรก็ตามการสร้างวงจรโดยใช้แบบจำลองดังกล่าวนี้ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากในความเป็นจริงแล้วแต่ละกิ่งของสายสัญญาณมีค่าความหน่วงไม่เท่ากัน เมื่อทำการสร้างวงจรตามที่ออกแบบ และกิ่งของสายสัญญาณ $S1$ ที่เลือกมีความหน่วงน้อยกว่ากิ่งอื่นๆ อาจทำให้สัญญาณ $S2$ เกิดการเปลี่ยนแปลงก่อนสัญญาณ $S1$ ได้ ดังนั้นหากต้องการสร้างวงจรให้ใช้งานได้จริง ในการออกแบบจะต้องเลือกกิ่งของสายสัญญาณ $S1$ ทุกกิ่งเป็นอินพุตของเส้นทางส่งผ่านระดับสัญญาณ $S2$ ซึ่งจะทำให้วงจรที่สร้างได้มีขนาดใหญ่มาก

2.2.3 แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ (Scalable-Delay-Insensitive : SDI)

แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ [7] เป็นแบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงที่มีการวิเคราะห์ความแปรปรวนความหน่วงในการออกแบบ โดยการกำหนดอัตราส่วนความแปรปรวนความหน่วงสูงสุด (Maximum Delay Variation Ratio : K) รวมทั้งประมาณค่าความหน่วงจริงสัมพัทธ์ (Actual Relative Delay : D_a) และค่าความหน่วงประมาณสัมพัทธ์ (Estimated Relative Delay : D_e) ระหว่างเส้นทางส่งผ่านสัญญาณสองเส้นทางในวงจร โดยมีอัตราส่วนความหน่วงสัมพัทธ์ (Relative Delay Ratio : R) ซึ่งเป็นค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณได้ไม่เกินอัตราส่วนความแปรปรวนความหน่วงสูงสุด

เมื่อต้องการให้วงจรมีการเปลี่ยนระดับสัญญาณ S1 เกิดก่อนการเปลี่ยนระดับสัญญาณ S2 สามารถทำได้โดยการออกแบบให้เส้นทางส่งผ่านสัญญาณ S1 และ S2 มีอินพุตเป็นกิ่งของสายสัญญาณ S และออกแบบให้วงจรมีค่าความหน่วงของการเปลี่ยนระดับสัญญาณถูกต้องภายใต้ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าความหน่วงซึ่งไม่เกิน K เท่าดังในรูปที่ 2.5 โดยเมื่อกำหนดให้

D_{e1}, D_{e2} = ค่าความหน่วงประมาณของเส้นทางส่งผ่านสัญญาณ S1 และ S2 ตามลำดับ

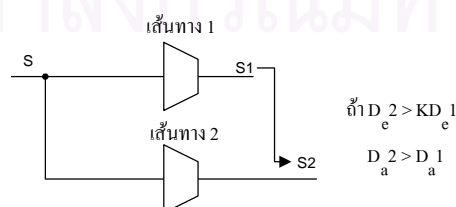
D_{a1}, D_{a2} = ค่าความหน่วงจริงของเส้นทางส่งผ่านสัญญาณ S1 และ S2 ตามลำดับ

$$D_a = D_{a1} / D_{a2}$$

$$D_e = D_{e1} / D_{e2}$$

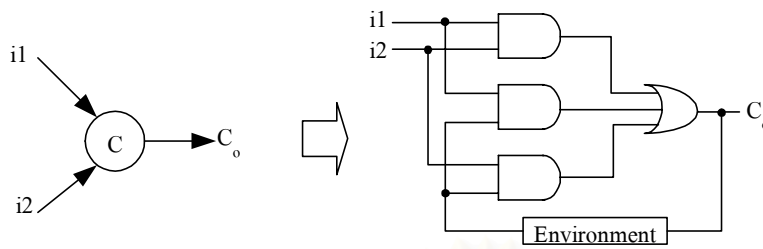
$$R = D_a / D_e \text{ โดยที่ } 1/K < R < K$$

จะได้ว่า วงจรจะมีการเปลี่ยนระดับสัญญาณ S1 เกิดก่อนการเปลี่ยนระดับสัญญาณ S2 ถ้าหากวงจรมีค่าความหน่วงประมาณของการเปลี่ยนระดับสัญญาณ S2 มากกว่าค่าความหน่วงประมาณที่คลาดเคลื่อนสูงสุดของการเปลี่ยนระดับสัญญาณ S1 หรือ $D_{e2} > K D_{e1}$ นั่นเอง

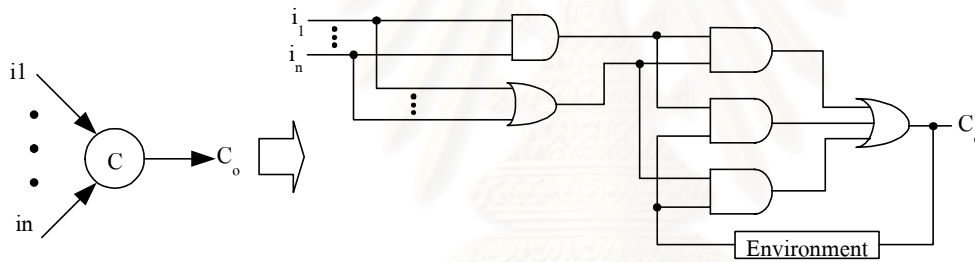
รูปที่ 2.5 การออกแบบวงจรที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ เมื่อกำหนดให้การเปลี่ยนระดับสัญญาณ S1 เกิดก่อนการเปลี่ยนระดับสัญญาณ S2

2.3 อุปกรณ์ชนิดซี (C-element)

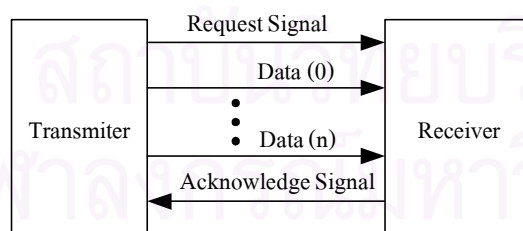
รูปที่ 2.6 การออกแบบอุปกรณ์ชนิดซีขนาดสองอินพุต

อุปกรณ์ชนิดซี [8] คืออุปกรณ์ที่ให้เอาต์พุตมีค่าเป็นหนึ่ง เมื่ออินพุตของอุปกรณ์ทุกอินพุตมีค่าเป็นหนึ่ง และให้เอาต์พุตมีค่าเป็นศูนย์ เมื่ออินพุตทุกอินพุตมีค่าเป็นศูนย์แล้วเท่านั้น ไม่เช่นนั้นจะคงค่าเอาต์พุตเดิมไว้ การออกแบบอุปกรณ์ชนิดซีขนาดสองอินพุต และขนาดอินพุตมากกว่าสองอินพุตแสดงดังรูปที่ 2.6 และรูปที่ 2.7 ตามลำดับ

รูปที่ 2.7 การออกแบบอุปกรณ์ชนิดซีขนาดอินพุตมากกว่าสองอินพุตขึ้นไป

2.4 รหัสรางคู่ (Dual-rail Code)

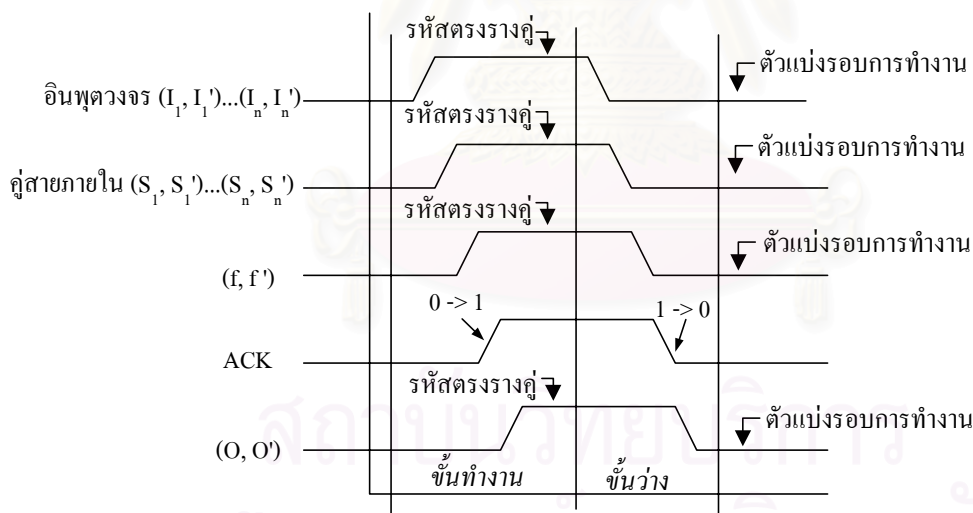

รูปที่ 2.8 การรับส่งข้อมูลด้วยวิธีข้อมูลรวมชุด

แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ จะไม่มีการกำหนดความหน่วงของเกตและสาย เมื่อวงจรรับส่งข้อมูลด้วยวิธีข้อมูลรวมชุด (Bundle Data) [1] ดังรูปที่ 2.8 และความหน่วงของสายสัญญาณร้องขอมีค่าน้อยกว่าความหน่วงของสายสัญญาณข้อมูล

ฝ่ายรับอาจจะได้รับสัญญาณร้องขอก่อนที่สัญญาณข้อมูลชุดใหม่จะไปถึง ทำให้ได้รับข้อมูลที่ผิดพลาด ดังนั้นข้อมูลจึงต้องสามารถบอกการมาถึงให้กับฝ่ายรับได้โดยไม่ต้องใช้สายสัญญาณร้องขอ แต่การรับส่งข้อมูลด้วยสายสัญญาณหนึ่งเส้นต่อข้อมูลขนาดหนึ่งบิต ทำให้ไม่สามารถระบุได้ว่าระดับสัญญาณที่คงที่ในระยะเวลาหนึ่งแทนข้อมูลกี่ชุด จึงต้องเข้ารหัสข้อมูลด้วยรหัสรางคู่

รหัสรางคู่ [6] เป็นรหัสที่มีคุณสมบัติประสานจังหวะในตัว (Self Synchronizing) คือสามารถใช้ได้ทั้งการรับส่งค่าระดับสัญญาณ และแบ่งรอบการทำงานของวงจร โดยจะแทนสายสัญญาณข้อมูลขนาดหนึ่งบิตที่มีค่าตรรกะศูนย์ และค่าตรรกะหนึ่งด้วยสายสัญญาณคู่ (X, X') ที่มีค่าเป็น $(0,1)$ และ $(1,0)$ ตามลำดับ เรียกว่ารหัสตรงรางคู่ (2-rail Codeword) และแบ่งรอบการทำงานของวงจรโดยให้สายสัญญาณคู่ (X, X') มีค่าเป็น $(0,0)$ เรียกว่าตัวแบ่งรอบการทำงาน (Spacer) ทำให้วงจรมีการทำงานเป็นแบบรางคู่สองขั้นชนิดกลับสู่ศูนย์ (2-rail 2-phase return-to-zero operation) คือมีการทำงานในขั้นทำงาน (Working Phase) และขั้นว่าง (Idle Phase) สลับกัน ซึ่งวงจรเชิงผสมแบบอสมวารที่กำหนดแบบจำลองการทำงานสิ่งแวดล้อมเป็นแบบรับเข้าส่งออก และมีการทำงานเป็นแบบรางคู่สองขั้นชนิดกลับสู่ศูนย์ จะมีลักษณะการเปลี่ยนระดับสัญญาณดังในรูปที่ 2.9 โดยมีลักษณะการทำงานดังนี้คือ

รูปที่ 2.9 ลักษณะการเปลี่ยนระดับสัญญาณของวงจรเชิงผสมแบบอสมวาร

ในการทำงานรางคู่แบบสองขั้นชนิดกลับสู่ศูนย์

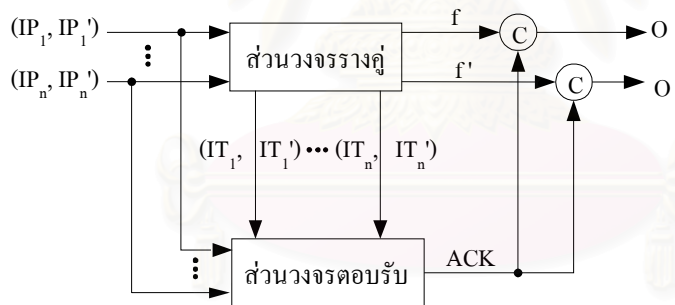
ขั้นทำงาน ส่วนวงจรรางคู่จะได้รับอินพุตของวงจร $(I_1, I_1') \dots (I_n, I_n')$ เป็นรหัสตรงรางคู่ ทำให้คู่สายภายใน $(S_1, S_1') \dots (S_n, S_n')$ บางเส้นเกิดการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 0 เป็น 1 และได้เอาต์พุตของวงจรรางคู่ $(f_1, f_1') \dots (f_n, f_n')$ เป็นรหัสตรงรางคู่ เมื่อส่วนวงจรตอบรับตรวจสอบพบว่าการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 0 เป็น 1 ภายในส่วนวงจรรางคู่สิ้นสุดแล้วก็จะให้สัญญาณแสดงความ

บริบูรณ์ (Completion Signal : ACK) เปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 0 เป็น 1 ส่งผลให้เอาต์พุตของ วงจร $(O_1, O_1') \dots (O_n, O_n')$ มีค่าเป็นรหัสตรงรางคู่

ขั้นว่าง ส่วนวงจรรางคู่จะได้รับอินพุตของวงจรถัดไปเป็นตัวแทนการทำงาน ทำให้คู่สายภายในที่มีค่าระดับสัญญาณเป็น 1 เกิดการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 และได้เอาต์พุตของวงจรรางคู่เป็นตัวแทนการทำงาน เมื่อส่วนวงจรถอบรับตรวจสอบพบว่า สายภายในส่วนวงจรรางคู่ที่มีค่าระดับสัญญาณเป็น 1 ในขั้นทำงานเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 เสร็จสิ้นแล้ว สัญญาณแสดงความบริบูรณ์จะเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ส่งผลให้เอาต์พุตของวงจรมีค่าเป็นตัวแทนการทำงาน

2.5 การออกแบบวงจรเชิงผสมแบบอสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ โดยใช้แผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ

เมื่อกำหนดแบบจำลองการทำงานสิ่งแวดล้อมเป็นแบบรับเข้าส่งออก วงจรเชิงผสมแบบอสมวารสามารถแบ่งได้เป็นวงจรรย่อยสองส่วนคือ ส่วนวงจรรางคู่ ที่ทำการประมวลผลตามฟังก์ชันตรรกะ และส่วนวงจรถอบรับ ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการสิ้นสุดการเปลี่ยนระดับสัญญาณในวงจรดังรูปที่ 2.10

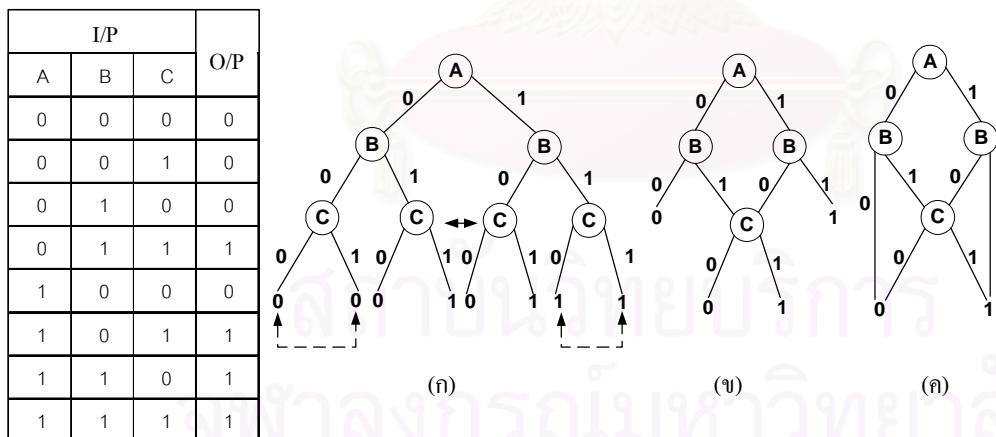
รูปที่ 2.10 โครงสร้างวงจรเชิงผสมแบบอสมวาร เมื่อกำหนดแบบจำลองการทำงานสิ่งแวดล้อมเป็นแบบรับเข้าส่งออก

การออกแบบวงจรที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้และมีการทำงานเป็นแบบรางคู่สองชั้นชนิดกลับสู่ศูนย์ จะเริ่มจากการออกแบบส่วนวงจรรางคู่โดยใช้แผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ จากนั้นทำการวิเคราะห์ลักษณะการส่งผ่านระดับสัญญาณภายในส่วนวงจรรางคู่ แล้วจึงทำการออกแบบส่วนวงจรถอบรับโดยการเลือกกลุ่มสายที่สามารถครอบคลุมทุกการเปลี่ยนระดับสัญญาณภายในส่วนวงจรรางคู่ทั้งในขั้นทำงานและขั้นว่าง และใช้เกตออร์ตรวจสอบการสิ้นสุดการเปลี่ยนระดับสัญญาณภายในวงจร จากนั้นจึงทำการรวมเอาต์พุตของทั้งสองส่วนเป็นเอาต์พุตของวงจรโดยใช้อุปกรณ์ชนิดซี

2.5.1 แผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ (Reduced-Ordered-Binary Decision Diagram : ROBDD)

แผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาค (Binary Decision Diagram) [9] เป็นแผนภาพที่ใช้อธิบายการทำงานของฟังก์ชันตรรกะ เพื่อช่วยในการออกแบบและสังเคราะห์วงจรที่มีขนาดใหญ่ โดยแผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคที่มีการกำหนดลำดับตัวแปรเรียกว่า แผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีอันดับ (Ordered-BDD : OBDD) และแผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีอันดับที่สามารถลดขนาดของแผนภาพลงได้จะเรียกว่า แผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ (Reduced-Ordered-BDD : ROBDD)

รูปที่ 2.11 แสดงตัวอย่างการสร้างแผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ โดยจากตารางค่าความจริง (Truth Table) ทำการสร้างแผนภาพตัดสินใจโดยแทนตัวแปรอินพุตด้วยบัพ (Node) แล้วแทนค่าตรรกะศูนย์และค่าตรรกะหนึ่งของตัวแปรนั้นๆ ด้วยกิ่งด้านซ้ายและด้านขวาตามลำดับดังรูปที่ 2.11(ก) จากนั้นจึงทำการลดขนาดของแผนภาพโดยการนำบัพที่มีกิ่งทางด้านซ้ายและด้านขวาเหมือนกันออกดังแสดงในรูปที่ 2.11(ข) และ 2.11(ค) จากแผนภาพจะเห็นได้ว่า ในอินพุตแต่ละแบบจะมีเส้นเชื่อมจากบัพบนสุดไปจนถึงบัพล่างสุดเพียงหนึ่งเส้นเชื่อมเท่านั้นที่ได้เอาต์พุตเป็นค่าตรรกะศูนย์หรือค่าตรรกะหนึ่ง และสามารถเขียนฟังก์ชันของตัวแปรอินพุตได้ในรูปผลรวมของผลคูณ (Sum of Product)

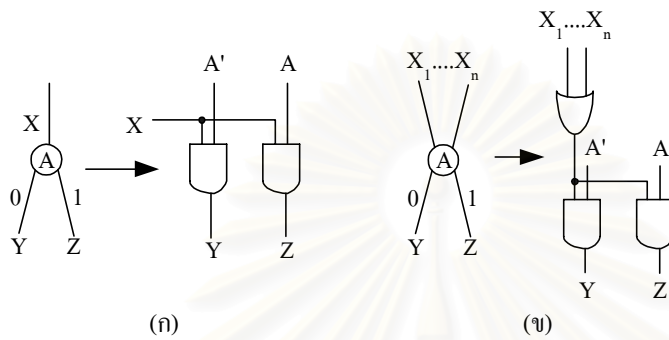

รูปที่ 2.11 การสร้างแผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ

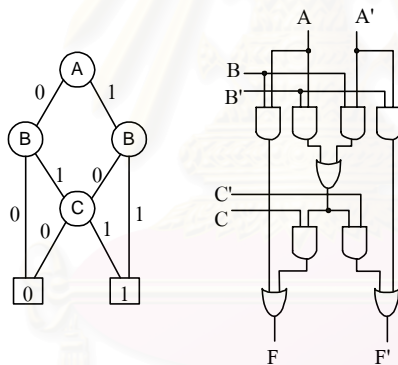
สำหรับฟังก์ชัน $F = AB + (AB' + A'B)C$ และ $F' = A'B' + (AB' + A'B)C'$

2.5.2 การออกแบบส่วนวงจรรางคู่

เมื่อทำการสร้างแผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับแล้ว จึงทำการแปลงแผนภาพตัดสินใจให้เป็นส่วนวงจรรางคู่ โดยแทนแต่ละกิ่งของบัพด้วยเกตแอนด์ ดังรูปที่ 2.12(ก) และรวมอินพุตของบัพทุกอินพุตเข้าด้วยกันด้วยเกตออร์ดังรูปที่ 2.12(ข)

รูปที่ 2.12 การแปลงแผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับเป็นวงจรรางคู่

รูปที่ 2.13 ตัวอย่างการออกแบบส่วนวงจรรางคู่สำหรับฟังก์ชัน $F = AB + (A'B' + A'B)C$ และ $F' = A'B' + (AB' + A'B)C$ โดยใช้แผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ

รูปที่ 2.13 แสดงตัวอย่างการออกแบบส่วนวงจรรางคู่ของฟังก์ชัน $F = AB + (A'B' + A'B)C$ และ $F' = A'B' + (AB' + A'B)C$ โดยใช้แผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ จากรูปจะเห็นได้ว่า ส่วนวงจรรางคู่จะประกอบด้วยเกตแอนด์ซึ่งมีการจัดเรียงกันเป็นเส้นทางเทียบเท่ากับเส้นเชื่อมในแผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ เรียกว่า เส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด์ และเกตออร์ซึ่งใช้รวมเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด์ที่มีมากกว่าหนึ่ง โดยมีการเปลี่ยนระดับสัญญาณของเกตออร์ และเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด์เป็นดังนี้คือ

ชั้นทำงาน จะมีเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด์เพียงหนึ่งเส้นทางที่สายทุกเส้นในเส้นทางมีการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 0 เป็น 1 และทำให้เอาต์พุตของวงจรรางคู่มีค่าเป็นรหัสตรงรางคู่สำหรับในเกตออร์ที่เอาต์พุตมีการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 0 เป็น 1 เกตออร์นั้นจะมีอินพุตซึ่งเป็นเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด์เพียงหนึ่งอินพุตที่สายทุกเส้นในเส้นทางมีการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 0 เป็น 1

ชั้นว่าง สายสัญญาณที่มีค่าระดับสัญญาณ 1 ในชั้นทำงาน จะมีการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 และส่งผลให้เอาต์พุตของวงจรรางคู่มีค่าเป็นตัวแบ่งรอบการทำงาน

2.5.3 การออกแบบส่วนวงจรถอบรับ

การออกแบบส่วนวงจรถอบรับ [10] เริ่มจากการเลือกกลุ่มสายภายในส่วนวงจรรางคู่ที่สามารถครอบคลุมทุกการเปลี่ยนระดับสัญญาณทั้งในชั้นทำงานและชั้นว่าง แล้วจึงใช้เกตออร์รวมสายสัญญาณทั้งหมดที่เลือก โดยจะต้องสร้างสัญญาณแสดงความบริบูรณ์ให้มีค่าความหน่วงการเปลี่ยนระดับสัญญาณเป็น K เท่าของค่าความหน่วงการเปลี่ยนระดับสัญญาณสุดท้ายภายในส่วนวงจรรางคู่ เพื่อให้วงจรเชิงผสมมีความทนต่อความแปรปรวนความหน่วงที่อัตราส่วนความแปรปรวนความหน่วงสูงสุด (K)

เมื่อพิจารณาโครงสร้างของส่วนวงจรรางคู่ พบว่าในแต่ละรอบการทำงาน เกตออร์จะมีอินพุตเพียงหนึ่งอินพุตที่มีการเปลี่ยนระดับจาก 0 เป็น 1 และเอาต์พุตของเกตแอนด์จะเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ทันทีที่อินพุตของเกตแอนด์เส้นใดเส้นหนึ่งเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ดังนั้นค่าความหน่วงของสายอินพุตที่ต่ำสุดจึงมีผลต่อการเปลี่ยนระดับสัญญาณที่เอาต์พุตเกต การหาค่าความหน่วงการเปลี่ยนระดับสัญญาณที่จุดเอาต์พุตของเกต และที่จุดปลายของสายจึงเป็นดังสมการที่ 2.1 และ 2.2 ตามลำดับ

กำหนดให้

G = ค่าความหน่วงเกต

W = ค่าความหน่วงสายที่เชื่อมระหว่างจุดสองจุด

$\tau(x)$ = ค่าความหน่วงการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ที่จุด x

$$\tau(\text{เอาต์พุตเกต}) = \tau_{\text{ต่ำสุด}}(\text{สายอินพุต}) + G \quad (2.1)$$

$$\tau(\text{ปลายสาย}) = \tau(\text{เอาต์พุตเกต}) + W \quad (2.2)$$

เมื่อพิจารณาแต่ละเกตออร์ ในเกตออร์ที่มีค่าเอาต์พุตเป็น 1 จะมีเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด์ที่เป็นอินพุตเพียงหนึ่งเส้นทางที่สายทุกเส้นในเส้นทางมีค่าระดับสัญญาณ 1 และสามารถให้สายหลักของการต่อเชื่อมเกตแอนด์ ซึ่งเป็นสายที่มีค่าความหน่วงการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1

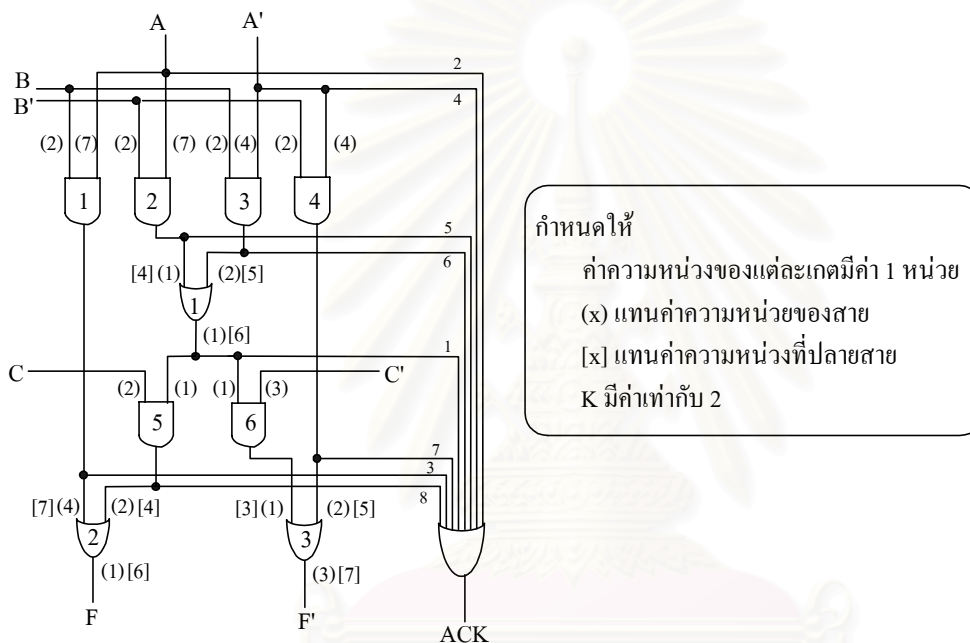
เป็น 0 สูงสุดรับประกันการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ของสายสัญญาณทุกสายในเส้นทางได้ และหากค่าความหน่วงการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ของสายเอาต์พุตของเกตออร์มีค่าสูงกว่าค่าความหน่วงการเปลี่ยนระดับสัญญาณของสายหลักของการต่อเชื่อมเกตแอนด์ สายเอาต์พุตของเกตออร์จะสามารถรับประกันการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ของสายสัญญาณทุกสายในเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด์ที่มีค่าระดับสัญญาณเป็น 1 ได้เช่นกัน

แต่ในเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด์ที่มีค่าระดับสัญญาณเป็น 0 พบว่าอาจมีสายบางเส้นในเส้นทางที่มีค่าระดับสัญญาณเป็น 1 และหากสายหลักของการต่อเชื่อมเกตแอนด์ รวมทั้งสายเอาต์พุตของเกตออร์ที่พิจารณาเลือกไว้ในตอนแรกทุกสายมีค่าระดับสัญญาณเป็น 0 กลุ่มสายเหล่านี้จะไม่สามารถรับประกันการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ของสายที่มีค่าระดับสัญญาณเป็น 1 ในเส้นทางนั้นได้ ดังนั้นการเลือกสายสำหรับแต่ละเกตออร์จึงเลือกสายหลักของการต่อเชื่อมเกตออร์ ซึ่งเป็นสายที่มีค่าความหน่วงการเปลี่ยนระดับสัญญาณสูงสุดระหว่างสายหลักของการต่อเชื่อมเกตแอนด์ที่มีค่าความหน่วงต่ำสุด กับสายเอาต์พุตของเกตออร์ ร่วมกับสายในเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด์ที่มีค่าความหน่วงมากกว่า

ในกรณีที่เอาต์พุตของเกตออร์มีค่าเป็น 0 พบว่าอาจมีสายบางเส้นในเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด์ที่มีค่าระดับสัญญาณเป็น 1 และหากกลุ่มสายที่เลือกไว้ตั้งข้างต้นมีค่าระดับสัญญาณเป็น 0 ทุกสาย จะไม่สามารถรับประกันการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ของสายเหล่านั้นได้ ดังนั้นเมื่อพิจารณารวมทุกเกตออร์ในวงจรรางคู่ การเลือกสายเพื่อให้วงจรสามารถทนความแปรปรวนความหน่วงที่อัตราส่วนความแปรปรวนความหน่วงสูงสุด จึงเลือกสายหลักของวงจร ซึ่งเป็นสายหลักของการต่อเชื่อมเกตออร์ที่มีค่าความหน่วงต่ำสุด ร่วมกับสายในเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด์ทุกเส้นทางของวงจรที่มีค่าความหน่วงการเปลี่ยนระดับสัญญาณมากกว่าค่าความหน่วงของสายหลักของวงจรรวมด้วยอัตราส่วนความแปรปรวนสูงสุด ตัวอย่างการเปรียบเทียบค่าความหน่วงในการเลือกสายจากส่วนวงจรรางคู่แสดงดังรูปที่ 2.14

จากรูปเมื่อกำหนดให้อัตราส่วนความแปรปรวนความหน่วงสูงสุด (K) มีค่าเท่ากับ 2 และค่าความหน่วงของเกตมีค่า 1 หน่วย จะได้ว่าค่าความหน่วงที่จุดเอาต์พุตของเกตแอนด์ตัวที่ 2 จะมีค่าเท่ากับ 3 หน่วย ซึ่งเป็นค่าความหน่วงของสายอินพุตของเกตแอนด์ที่มีค่าต่ำสุดรวมกับค่าความหน่วงเกต และค่าความหน่วงที่ปลายสายเอาต์พุตของเกตแอนด์ตัวที่ 2 จะมีค่าเท่ากับ 4 หน่วย ซึ่งเป็นค่าความหน่วงที่จุดเอาต์พุตรวมกับค่าความหน่วงสายเอาต์พุตนั่นเอง จากหลักการเปรียบเทียบค่าความหน่วงดังกล่าว ค่าความหน่วงที่ปลายสายเอาต์พุตของเกตแอนด์ตัวที่ 3 จึงมีค่าเท่ากับ 5 หน่วย ดังนั้นเมื่อพิจารณาที่เกตออร์ตัวที่ 1 จะได้ว่าสายหลักของเส้นทางต่อเชื่อมเกต

แอนด์ที่ต่อเป็นอินพุตของเกตออร์ คือสายอินพุต A กับสายเอาต์พุตของเกตแอนด์ตัวที่ 3 ซึ่งมีค่าความหน่วงที่ปลายสายเท่ากับ 7 และ 5 หน่วยตามลำดับ และเมื่อพิจารณาร่วมกับสายเอาต์พุตของเกตออร์ตัวที่ 1 ซึ่งมีค่าความหน่วงที่ปลายสายเท่ากับ 6 หน่วย ($4+1+1$) จึงเลือกสายเอาต์พุตของเกตออร์ (สายที่ 1 ที่ถูกเลือก) เป็นสายหลักของการต่อเชื่อมเกตออร์สำหรับเกตออร์ตัวที่ 1 และเลือกสายอินพุต A (สายที่ 2 ที่ถูกเลือก) เพิ่มอีกสาย เนื่องจากเป็นสายในเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด์ที่มีค่าความหน่วงการเปลี่ยนระดับสัญญาณมากกว่าค่าความหน่วงของสายหลักของการต่อเชื่อมเกตออร์

รูปที่ 2.14 การเปรียบเทียบค่าความหน่วงในการเลือกสายจากส่วนวงจรวงจรรวม

เมื่อพิจารณาที่เกตออร์ตัวที่ 2 และเกตออร์ตัวที่ 3 จะได้สายหลักของการต่อเชื่อมเกตออร์ คือสายเอาต์พุตของเกตแอนด์ตัวที่ 1 (สายที่ 3 ที่ถูกเลือก) และสายเอาต์พุตของเกตออร์ตัวที่ 3 ตามลำดับ โดยที่ทั้งสองสายมีค่าความหน่วงที่ปลายสายเท่ากับ 7 หน่วยเท่ากัน แต่สายเอาต์พุตของเกตออร์ตัวที่ 3 จะไม่ถูกเลือก เนื่องจากเป็นสายเอาต์พุตของวงจรรวม เมื่อนำค่าความหน่วงของสายหลักของการต่อเชื่อมเกตออร์ทั้งหมดมาพิจารณาจะได้สายหลักของวงจรรวมคือ สายเอาต์พุตของเกตออร์ตัวที่ 1 ซึ่งมีค่าความหน่วงที่ปลายสายเท่ากับ 6 หน่วย และเลือกสายเพิ่มเติมได้เป็นสายอินพุต A' (สายที่ 4 ที่ถูกเลือก), สายเอาต์พุตของเกตแอนด์ตัวที่ 2 (สายที่ 5 ที่ถูกเลือก), สายเอาต์พุตของเกตแอนด์ตัวที่ 3 (สายที่ 6 ที่ถูกเลือก), สายเอาต์พุตของเกตแอนด์ตัวที่ 4 (สายที่ 7 ที่ถูกเลือก) และสายเอาต์พุตของเกตแอนด์ตัวที่ 5 (สายที่ 8 ที่ถูกเลือก) โดยสายทั้งหมดเป็นสายใน

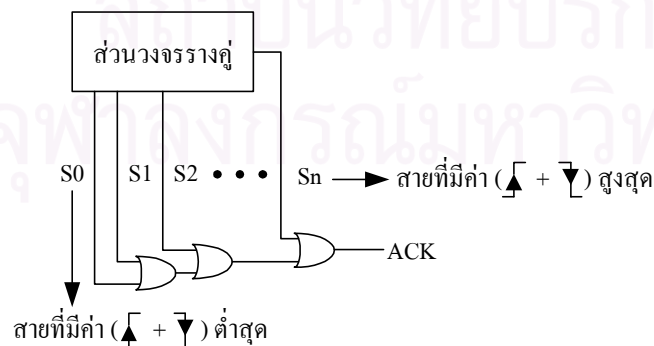
เส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนดที่มีค่าความหน่วงที่ปลายสายมากกว่าค่าความหน่วงของสายหลักของวงจรรวดด้วย K นั้นเอง

สรุปขั้นตอนการเลือกสายคือ

1. ไม่เลือกคู่สายเอาต์พุตของวงจรรวดคู่ เนื่องจากคู่สายดังกล่าวจะต่อเป็นอินพุตของอุปกรณ์ชนิดซี ซึ่งสามารถตรวจสอบการสิ้นสุดการเปลี่ยนระดับสัญญาณได้
2. พิจารณาที่แต่ละเกตออร์ตั้งแต่อินพุตของเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนดที่เป็นอินพุตของเกตออร์ไปจนถึงเอาต์พุตของเกตออร์
 - a. หาสายหลักของการต่อเชื่อมเกตแอนด ซึ่งเป็นสายที่มี \downarrow สูงสุด ในแต่ละเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด
 - b. ทำการเลือกสายหลักของการต่อเชื่อมเกตออร์ ซึ่งเป็นสายที่มี \downarrow สูงสุด ระหว่างสายหลักของการต่อเชื่อมเกตแอนดที่มี \downarrow ต่ำสุด กับสายเอาต์พุตของเกตออร์
 - c. ทำการเลือกสายในเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนดที่มี $\downarrow > \downarrow$ สายหลักของการต่อเชื่อมเกตออร์
3. พิจารณารวมทั้งวงจรรวด
 - a. หาสายหลักของวงจรรวด ซึ่งเป็นสายหลักของการต่อเชื่อมเกตออร์ที่มี \downarrow ต่ำสุด
 - b. เลือกสายในเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนดที่มี $\downarrow > \downarrow$ สายหลักของวงจรรวด / K
4. ถ้าเลือกสายเอาต์พุตของเกตออร์แล้วให้นำสายอินพุตของเกตออร์ที่ถูกเลือกไว้ ออก

จากนั้นจึงนำกลุ่มสายที่เลือกมาเรียงต่อกันจากสายที่มีค่าความหน่วงต่ำสุดไปสูงสุด โดยจะต้องทำการประมาณค่าความหน่วงที่เหมาะสมของแต่ละเกตออร์ และทำการจัดเรียงเกตออร์ดังรูปที่ 2.15

กำหนดให้ $S_0, S_1, S_2, \dots, S_n$ = กลุ่มสายภายในวงจรรวดคู่ที่เลือก

รูปที่ 2.15 การจัดเรียงเกตออร์ในส่วนวงจรรวดคู่

บทที่ 3

การออกแบบเอฟพีจีเอสำหรับวงจรเชิงผสมแบบอสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วง ชนิดปรับมาตราส่วนได้

การออกแบบวงจรเชิงผสมแบบอสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอของบริษัท Xilinx เบอร์ XCV200Epq240-6 เริ่มจากการใช้ภาษาวีเอชดีแอล เขียนอธิบายการทำงานของส่วนวงจรรางคู่ แล้วนำไปสังเคราะห์ และสร้างเป็นส่วนวงจรรางคู่ที่สามารถนำไปโปรแกรมลงบนเอฟพีจีเอ หลังจากนั้นจึงทำการออกแบบส่วนวงจรตอบรับเพิ่มเติมเข้าไป แล้วนำไปสังเคราะห์ และสร้างเป็นวงจรเชิงผสมแบบอสมวารที่สามารถนำไปโปรแกรมลงบนเอฟพีจีเออีกครั้งดังรูปที่ 3.1 ซึ่งเอฟพีจีเอและซอฟต์แวร์ที่ช่วยในด้านการออกแบบที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้นยังไม่สนับสนุนการสร้างวงจรแบบอสมวาร ทำให้มีข้อจำกัดมากมายในการออกแบบ ในบทนี้จึงนำเสนอแนวทางการออกแบบส่วนวงจรรางคู่บนเอฟพีจีเอ และวิธีการออกแบบส่วนวงจรตอบรับ สำหรับวงจรเชิงผสมแบบอสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอ

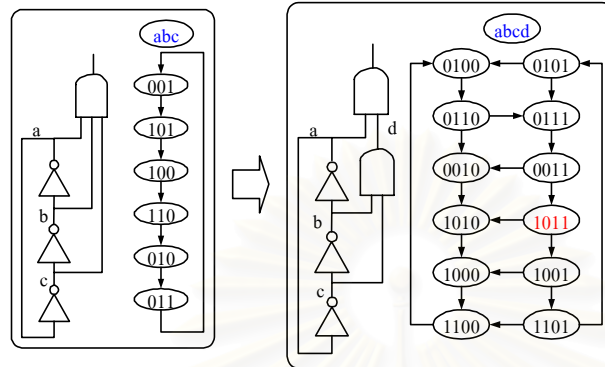

รูปที่ 3.1 ขั้นตอนการออกแบบเอฟพีจีเอสำหรับวงจรเชิงผสมแบบอสมวาร

3.1 การออกแบบส่วนวงจรรางคู่บนเอฟพีจีเอ

เนื่องจากโครงสร้างภายในของเอฟพีจีเอประกอบด้วยลูกอัฒเทเบิลขนาด 4 อินพุต จึงต้องมีการแปลงวงจรที่ออกแบบด้วยภาษาอธิบายฮาร์ดแวร์ให้อยู่ในรูปของกลุ่มฟังก์ชันที่สามารถนำไปกำหนดให้แก่แต่ละลูกอัฒเทเบิลที่อยู่ภายในเอฟพีจีเอ เรียกว่า การดีคอมโพสิชัน จากการศึกษาพบว่าวงจรแบบอสมวารที่ถูกลดีคอมโพสิชันแล้วอาจเกิดการทำงานที่ผิดพลาดได้ [11] รูปที่ 3.2 แสดงตัวอย่างการดีคอมโพสิชันวงจร Ring Oscillator ซึ่งเป็นวงจรแบบอสมวารที่มีสัญญาณอินพุต 3

สัญญาณ และเอาต์พุตของวงจรมีค่าระดับสัญญาณเป็น 0 เสมอ แต่เมื่อทำการดีคอมโพสิชันแล้ว วงจรที่ได้จะมีสัญญาณอินพุต 4 สัญญาณ และจะมีค่าระดับสัญญาณเอาต์พุตเป็น 1 เมื่อสัญญาณอินพุตของวงจร A และ D มีค่าเป็น 1 ทั้งคู่ ซึ่งเป็นการทำงานที่ผิดพลาดไปจากวงจรเดิม

รูปที่ 3.2 การดีคอมโพสิชันวงจร Ring Oscillator

งานวิจัยนี้จึงได้นำเสนอแนวทางการออกแบบส่วนวงจรรางคูปบนเอฟพีจีเอที่สามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าว โดยเมื่อทำการสร้างแผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับจากตารางค่าความจริง และแปลงแผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับให้เป็นส่วนวงจรรางคูปแล้ว ในการออกแบบวงจรด้วยภาษาวีเอชดีแอล จะต้องเขียนอธิบายการทำงานของวงจรรางคูปในระดับอาร์ทีแอล (RTL : Register Transfer Level) [3] ให้แต่ละกลุ่มวงจรร้อยยเชื่อมต่อกันด้วยเกตแอนด์, เกตออร์ หรือเกตแอนด์กับเกตออร์ที่ต่อกันอยู่ในรูปของผลรวมของผลคูณ (Sum of Product) โดยแต่ละกลุ่มวงจรร้อยยมีสัญญาณอินพุตได้ไม่เกิน 4 อินพุตดังรูปที่ 3.3

```

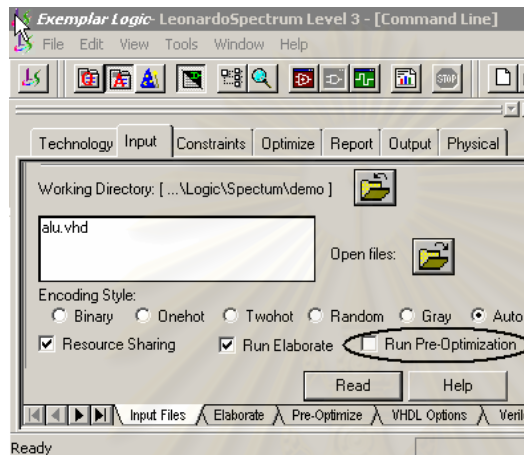
Entity temp is
  Port(a,a_1,b,b_1,c,c_1: in std_logic; F:out std_logic);
End temp;
Architecture rtl of temp is
  Signal T1,T2 : std_logic;
Begin
  T1 = ((a and b_1) or (a_1 and b)) and c_1; -- (5 i/p)
  T2 = ((a_1 and b_1) or (a and b)) and c; -- (5 i/p)
  F = T1 or T2; (2 i/p)
End rtl;
-----เปลี่ยนเป็น-----
Architecture rtl of temp is (แบบที่ถูกต้อง)
  Signal or1,or2 : std_logic;
Begin
  or1 = (a and b_1) or (a_1 and b); -- (4 i/p)
  or2 = (a_1 and b_1) or (a and b); -- (4 i/p)
  F = (or1 and c_1) or (or2 and c); -- (4 i/p)
End rtl;

```

รูปที่ 3.3 การออกแบบวงจรรางคูปด้วยภาษาวีเอชดีแอลในระดับ RTL

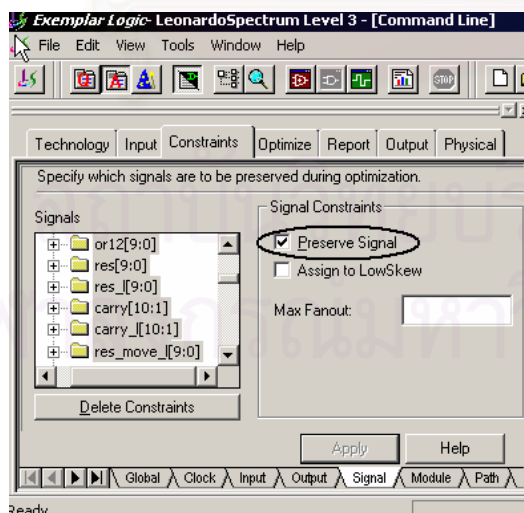
การสังเคราะห์วงจรด้วยซอฟต์แวร์ที่ชื่อว่า Leonardo Spectrum [12] ต้องทำการกำหนดตัวเลือก (Option) เพื่อให้สัญญาณ และโครงสร้างของวงจรรางคู่ที่ได้ออกแบบยังคงเหมือนเดิม ทำให้การพิจารณาเลือกสายสัญญาณเพื่อสร้างส่วนวงจรตอบรับสามารถทำได้ง่ายดังนี้

1. ไม่ทำ Run Pre-Optimization โดยกำหนดที่ Input Option ดังรูปที่ 3.4 เพื่อไม่ให้เกิดการแปลงวงจรร้อยหรือเปลี่ยนชื่อสัญญาณไปจากเดิม

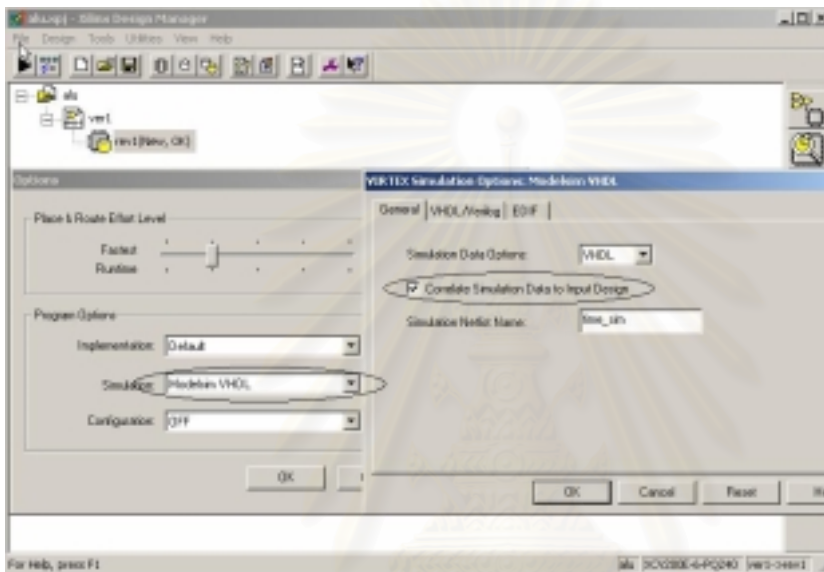
รูปที่ 3.4 การกำหนดตัวเลือกเพื่อไม่ทำ Run Pre-Optimization

2. ทำการ Preserve Signal ชื่อสัญญาณทุกเส้นที่เราได้กำหนดไว้ในวงจร เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการลดรูปวงจรที่เราออกแบบ ซึ่งอาจทำให้วงจรเกิดการทำงานที่ผิดพลาดได้ โดยกำหนดที่ Constraint Option ดังรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 การกำหนดตัวเลือกเพื่อทำการ Preserve Signal

การนำวงจรที่สังเคราะห์แล้วไปสร้างเป็นวงจรแบบบวมารที่สามารถนำไปโปรแกรมลงเฟลพฟี่จีเอได้ เป็นการเพลสและเรอต์ (Place and Route) วงจรด้วยซอฟต์แวร์ที่ชื่อว่า Xilinx Foundation 3.1i [13] โดยจะต้องกำหนดตัวเลือก Simulation Option ใน Program Option ให้เป็น Modelsim VHDL และกำหนดใน Simulation Option : Modelsim VHDL ให้ทำ Correlate Simulation Data to Input Design เพื่อให้ซอฟต์แวร์ทำการสร้างไฟล์เอาต์พุตเป็นไฟล์สกุล .VHD และให้ชื่อของสัญญาณหรือวงจรร้อยยังคงเดิมดังรูปที่ 3.6

รูปที่ 3.6 การกำหนดตัวเลือกในซอฟต์แวร์ Xilinx Foundation เพื่อสร้างวงจรวงคู่

ไฟล์เอาต์พุตที่ได้จะแสดงให้เห็นโครงสร้างและชื่อสัญญาณภายในวงจรหลังจากที่ทำการเพลสและเรอต์เสร็จสิ้นแล้ว ทำให้ง่ายต่อการพิจารณาวงจร และเลือกสายเพื่อสร้างส่วนวงจรตอบรับต่อไป รูปที่ 3.7 เป็นตัวอย่างโครงสร้างภายในของส่วนวงจรวงคู่ที่แสดงไว้ในไฟล์เอาต์พุตสกุล .VHD ที่ได้มา

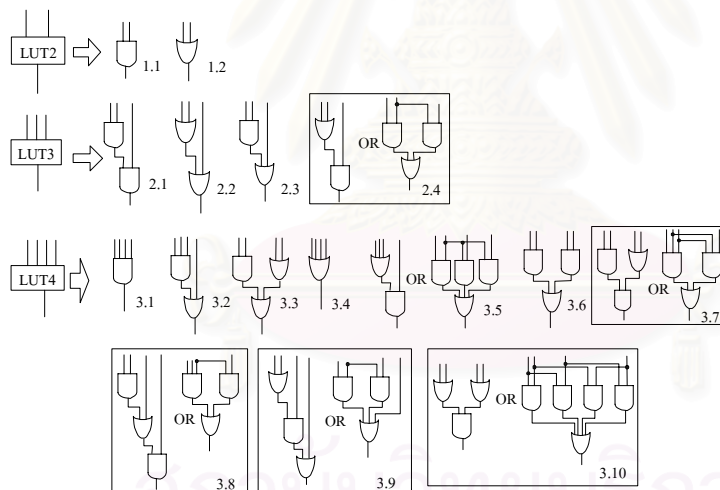
IX1318 : X_LUT4 generic map (INIT => X"EAC0") port map (ADR0 => a, ADR1 => a_1, ADR2 => b, ADR3 => b_1, O => or11);	IX1319 : X_LUT4 generic map (INIT => X"EAC0") port map (ADR0 => a, ADR1 => a_1, ADR2 => b, ADR3 => b_1, O => or12);	IX1320 : X_LUT4 generic map (INIT => X"EAC0") port map (ADR0 => or11, ADR1 => or12, ADR2 => c, ADR3 => c_1, O => F);

รูปที่ 3.7 ตัวอย่างโครงสร้างภายในของส่วนวงจรวงคู่ที่แสดงไว้ใน

ไฟล์เอาต์พุตสกุล.VHD ที่ได้หลังการสร้างวงจร

3.2 การออกแบบส่วนวงจรตอบรับสำหรับส่วนวงจรร่างคู่บนเอฟพีจีเอ

เนื่องจากโครงสร้างภายในของส่วนวงจรร่างคู่ที่ออกแบบบนเอฟพีจีเอจะอยู่ในรูปของการเชื่อมต่อกันระหว่างลอคัลพีเทเบิล และการออกแบบวงจรดิจิทัลบนเอฟพีจีเอนั้นไม่สามารถกำหนดค่าความหน่วงของเกตและสายในวงจรได้ ดังนั้นการออกแบบส่วนวงจรตอบรับสำหรับวงจรเชิงผสมแบบอสมการที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอ จึงไม่สามารถกำหนดอัตราส่วนความแปรปรวนความหน่วงสูงสุด (K) รวมทั้งใช้วิธีการเลือกสายสัญญาณภายในส่วนวงจรร่างคู่ และกำหนดค่าความหน่วงของแต่ละเกตออร์ที่นำมาเรียงต่อกันเพื่อสร้างสัญญาณตอบรับดังที่กล่าวไว้ในหัวข้อที่ 2.5.3 ได้ งานวิจัยนี้จึงนำเสนอแนวทางการออกแบบส่วนวงจรตอบรับสำหรับวงจรเชิงผสมแบบอสมการที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอ โดยใช้การวิเคราะห์ฟังก์ชันภายใน และความหน่วงประมาณของแต่ละลอคัลพีเทเบิล เพื่อเลือกกลุ่มสายสัญญาณที่สามารถรับประกันการสิ้นสุดของการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ของทุกสายสัญญาณในวงจร และสร้างสัญญาณแสดงความบริบูรณ์ โดยการรวมสายสัญญาณที่เลือกทั้งหมดด้วยเกตออร์

รูปที่ 3.8 กลุ่มวงจรรย่อยของส่วนวงจรร่างคู่ที่อยู่ภายใน LUT2, LUT3 และ LUT4

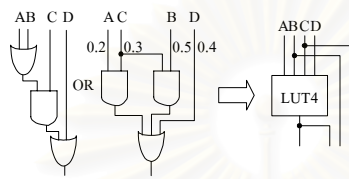
จากรูปที่ 3.8 แต่ละลอคัลพีเทเบิลสามารถแทนกลุ่มวงจรร่างคู่ที่มีสัญญาณอินพุตจำนวน 2 สัญญาณ, 3 สัญญาณ หรือ 4 สัญญาณ ซึ่งเรียกว่า LUT2, LUT3 และ LUT4 ตามลำดับ โดยกลุ่มวงจรรย่อยที่อยู่ภายในแต่ละลอคัลพีเทเบิลสามารถเชื่อมต่อกันได้ด้วยเกตแอนด์, เกตออร์ หรือเกตแอนด์กับเกตออร์ที่เชื่อมต่อกันอยู่ในรูปของผลรวมของผลคูณ ซึ่งจะเห็นได้ว่า หากสายสัญญาณภายในส่วนวงจรร่างคู่ที่ต้องการเลือกเป็นสายที่เชื่อมต่อกันอยู่ภายในลอคัลพีเทเบิล จะไม่สามารถ

ดึงสายดังกล่าวออกมาได้ การเลือกสายภายในส่วนวงจรวงคู่ที่ออกแบบบนเอฟพีจีเอ จึงใช้การพิจารณาทุกลอคอัพเทเบิล โดยแบ่งการพิจารณาออกเป็นสามแบบดังนี้

1. เมื่อภายในลอคอัพเทเบิลแทนวงจรร้อยที่เชื่อมต่อกันด้วยเกตแอนด์เพียงอย่างเดียว สายสัญญาณอินพุตของเกตแอนด์เส้นที่มีค่าความหน่วงการเปลี่ยนระดับสัญญาณ จาก 1 เป็น 0 สูงสุดสามารถรับประกันการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ของสายสัญญาณอินพุตเส้นอื่นๆได้ นั่นคือเมื่อภายในลอคอัพเทเบิลแทนวงจรถี 1.1, 2.1 หรือ 3.1 จะเลือกสายสัญญาณอินพุตของลอคอัพเทเบิลที่มีค่าความหน่วงประมาณการเปลี่ยนระดับสัญญาณสูงสุด
2. เมื่อภายในลอคอัพเทเบิลแทนวงจรร้อยที่เชื่อมต่อกันด้วยเกตออร์เพียงอย่างเดียว โครงสร้างของวงจรวงคู่ที่ออกแบบโดยใช้แผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ ในขั้นทำงานจะมีอินพุตของเกตออร์เพียงอินพุตเดียวที่มีการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 0 เป็น 1 และจะเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 เมื่อเป็นการทำงานขั้นว่าง จึงกล่าวได้ว่าเอาต์พุตของเกตออร์สามารถรับประกันการเปลี่ยนระดับสัญญาณของสายอินพุตได้ ดังนั้นหากภายในลอคอัพเทเบิลแทนวงจรถี 1.2, 2.2 และ 3.4 จะเลือกสายเอาต์พุตของลอคอัพเทเบิล
3. เมื่อภายในลอคอัพเทเบิลแทนวงจรร้อยที่มีเกตแอนด์กับเกตออร์เชื่อมต่อกันอยู่ในรูปผลรวมของผลคูณ พบว่าในขั้นทำงานจะมีเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด์ที่เป็นอินพุตของเกตออร์เพียงเส้นทางเดียวที่สายทุกเส้นมีค่าระดับสัญญาณ 1 จึงสามารถใช้สายเอาต์พุตของเกตออร์รับประกันการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ของสายทุกเส้นในเส้นทางนั้นๆ ได้ แต่ในเส้นทางต่อเชื่อมเกตแอนด์ที่มีค่าระดับสัญญาณ 0 อาจจะมีสายบางเส้นที่มีค่าระดับสัญญาณเป็น 1 ซึ่งเอาต์พุตของเกตออร์ไม่สามารถรับประกันได้ จึงต้องใช้สายอินพุตของเกตแอนด์ที่มีค่าความหน่วงสูงสุดรับประกันการเปลี่ยนระดับสัญญาณด้วย นั่นคือถ้าภายในลอคอัพเทเบิลแทนวงจรถี 2.3, 3.2, 3.3, 3.5, 3.6, 3.7, 3.8, 3.9 และ 3.10 จะทำการเลือกสายเอาต์พุตของลอคอัพเทเบิลร่วมกับสายอินพุตของแต่ละฟังก์ชันแอนด์ในลอคอัพเทเบิลที่มีความหน่วงสูงสุด

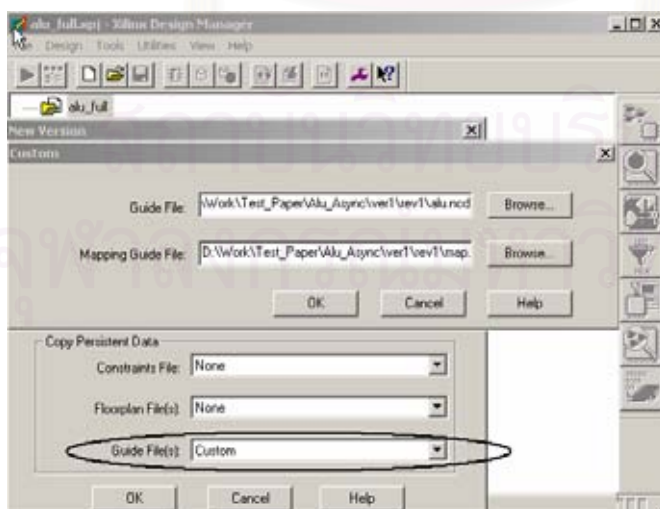
โดยค่าความหน่วงประมาณของสายสัญญาณในวงจรวงคู่จะแสดงไว้ในไฟล์เอาต์พุตสกุล .SDF ซึ่งเป็นไฟล์ที่ซอฟต์แวร์ Xilinx Foundation สร้างขึ้นพร้อมกับไฟล์สกุล .VHD และเมื่อเลือกกลุ่มสายที่เหมาะสมแล้ว จึงรวมสายที่เลือกทั้งหมดเข้าด้วยกันด้วยเกตออร์ จากนั้นใช้ภาษาวีเอสดีแอลเขียนอธิบายการทำงานส่วนวงจรตอบรับเพิ่มเติมเข้าไปในส่วนวงจรวงคู่ที่เคย

ออกแบบไว้ แล้วนำไปสังเคราะห์วงจร และกำหนดตัวเลือกต่างๆ เช่นเดียวกับการสังเคราะห์วงจร รางคู่ สำหรับตัวอย่างการเลือกสายสัญญาณภายในส่วนวงจรรางคู่ เพื่อสร้างส่วนวงจรตอบรับ สำหรับวงจรเชิงผสมแบบอสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอแสดง ดังรูปที่ 3.9 จากรูปจะเห็นว่าลักษณะของวงจรภายในลูกอัปเทเบิลจะตรงกับวงจรที่ 3.9 ในรูปที่ 3.8 จึงทำการเลือกเอาต์พุตของลูกอัปเทเบิล ร่วมกับอินพุตของแต่ละฟังก์ชันแอนด์ที่มีค่า ความหน่วงสูงสุด นั่นคือสายอินพุต B, สายอินพุต C และสายเอาต์พุตของลูกอัปเทเบิล

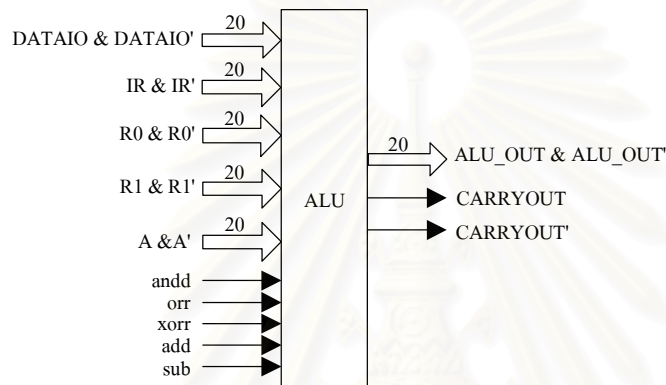
รูปที่ 3.9 ตัวอย่างการเลือกสายสัญญาณเพื่อสร้างส่วนวงจรตอบรับ

เมื่อรวมส่วนวงจรรางคู่ และส่วนวงจรตอบรับเข้าด้วยกันแล้ว ขั้นตอนการสร้างวงจรเชิงผสมแบบอสมวารให้สามารถนำไปโปรแกรมลงเอฟพีจีเอ จะเป็นการเพรสและเรอต์วงจรใหม่ ทั้งหมด ซึ่งอาจทำให้โครงสร้างและค่าความหน่วงประมาณภายในส่วนวงจรรางคู่เปลี่ยนแปลง ให้กลุ่มสายสัญญาณที่เลือกไว้ไม่สามารถครอบคลุมการเปลี่ยนระดับสัญญาณของทุกสายสัญญาณในวงจรรางคู่ได้ ดังนั้นนอกเหนือจากการกำหนดตัวเลือกเช่นเดียวกับการสร้างวงจร รางคู่แล้ว จะต้องกำหนดรูปแบบของการเพรสและเรอต์วงจรรางคู่ให้กับซอฟต์แวร์ด้วย โดยการ กำหนด Guide File และ Mapping File ด้วยไฟล์สกุล .NCD ที่ได้จากการสร้างส่วนวงจรรางคู่ดัง รูปที่ 3.10

รูปที่ 3.10 การกำหนด Guide File และ Mapping File

เมื่อใช้วิธีการออกแบบส่วนวงจรรางคู่ และส่วนวงจรตอบรับ สำหรับวงจรเชิงผสมแบบ อสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอที่นำเสนอในงานวิจัยนี้ ทดลอง ออกแบบหน่วยคำนวณ และประมวลผลตรรกะ (Arithmetic and Logic Unit : ALU) ที่สามารถทำ คำสั่ง AND, OR, XOR, ADD และ SUB โดยมีอินพุตซึ่งเป็นสัญญาณรางคู่ขนาด 8 บิต จำนวน 5 อินพุตดังรูปที่ 3.11 ผลการออกแบบพบว่า ส่วนวงจรรางคู่ใช้จำนวนลอคอัพเทเบิลภายในเอฟพีจีเอ ไปทั้งสิ้น 81 SLICES ในการออกแบบส่วนวงจรตอบรับ ได้เลือกสายภายในวงจรรางคู่เป็นจำนวน 103 สาย โดยวงจรรวมใช้เนื้อที่ภายในเอฟพีจีเอไปทั้งสิ้น 112 SLICES

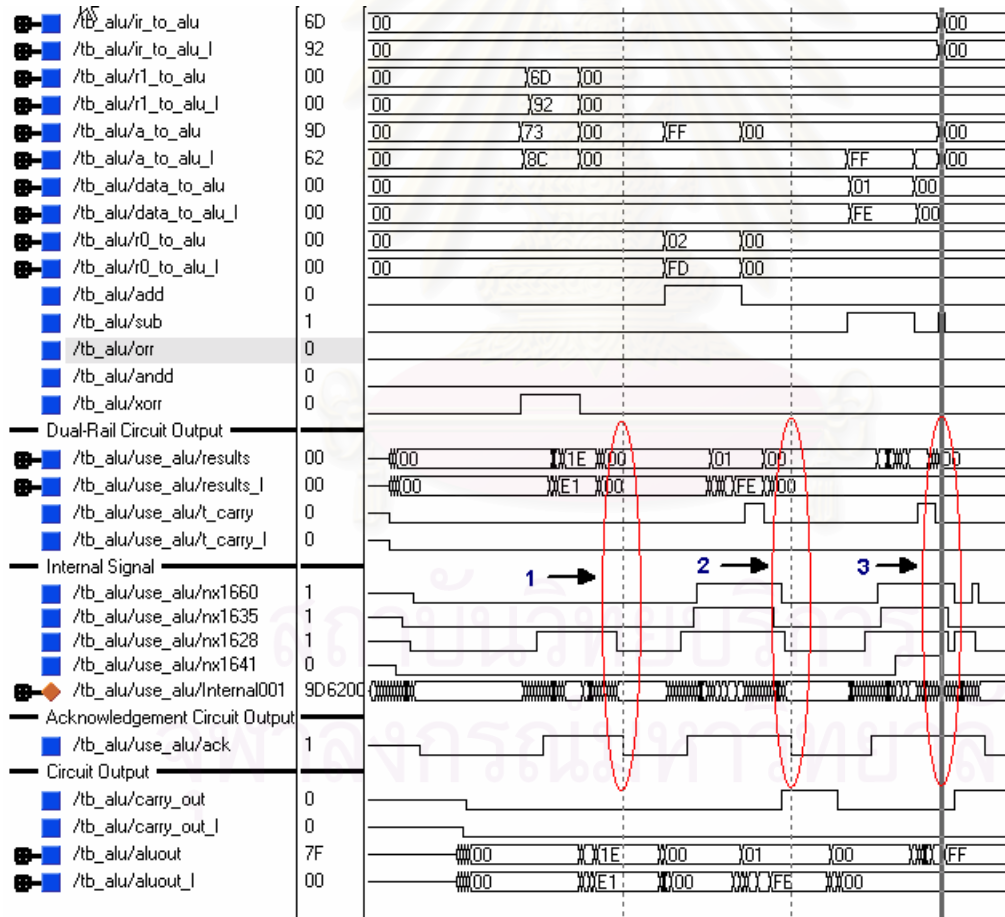

รูปที่ 3.11 ตัวอย่างวงจรเชิงผสมแบบอสมวารที่ออกแบบบนเอฟพีจีเอ

จากการวิเคราะห์อัตราส่วนระหว่างค่าความหน่วงสูงสุดของเส้นทางส่งผ่านสัญญาณจาก อินพุตของวงจรไปยังเอาต์พุตของส่วนวงจรตอบรับกับค่าความหน่วงสูงสุดของเส้นทางส่งผ่าน สัญญาณจากอินพุตของวงจรไปยังเอาต์พุตของส่วนวงจรรางคู่ เพื่อหาค่าอัตราส่วนความ แปรปรวนความหน่วงสูงสุดของวงจร พบว่าหน่วยคำนวณ และประมวลผลตรรกะที่ไม่ไวต่อ ความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ ซึ่งออกแบบบนเอฟพีจีเอด้วยวิธีที่นำเสนอ มีอัตราส่วนความ แปรปรวนความหน่วงสูงสุดเท่ากับ 1.15

การทดสอบความทนทานต่อความแปรปรวนของวงจรที่ออกแบบ และตรวจสอบว่า สัญญาณแสดงคามบริบูรณ์ที่สร้างขึ้นสามารถรับประกันการเปลี่ยนระดับสัญญาณภายในส่วน วงจรรางคู่ได้ครอบคลุมหรือไม่ งานวิจัยนี้ได้ทำการทดลองสองรูปแบบ คือ การทดลองให้ความ แปรปรวนความหน่วงในวงจรมีค่าเท่ากับอัตราส่วนความแปรปรวนความหน่วงสูงสุด โดย สิ่งแวดล้อมจะบ่อนสัญญาณอินพุตให้กับวงจรทันทีที่สัญญาณเอาต์พุตของวงจรเปลี่ยนจาก 1 เป็น 0 และการทดลองให้ความแปรปรวนความหน่วงในวงจรมีค่าน้อยกว่าอัตราส่วนความ แปรปรวนความหน่วงสูงสุด โดยสิ่งแวดล้อมบ่อนสัญญาณอินพุตให้กับวงจรหลังจากที่เอาต์พุต ของวงจรเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ไปเป็นเวลานานมากแล้ว

รูปที่ 3.12 แสดงผลการจำลองการทำงานหน่วยคำนวณ และประมวลผลตรรกะด้วยซอฟต์แวร์ Modelsim SE Plus [14] โดยผลการจำลองการทำงานที่ 1 เป็นการทดลองป้อนสัญญาณอินพุตให้กับวงจรทันทีที่สัญญาณเอาต์พุตของวงจรเปลี่ยนจาก 1 เป็น 0 และผลการจำลองการทำงานที่ 2 เป็นการทดลองป้อนสัญญาณอินพุตให้กับวงจรหลังจากที่เอาต์พุตของวงจรเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ไปเป็นเวลานานแล้ว จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าสัญญาณ ack ซึ่งเป็นสัญญาณแสดงความบริบูรณ์มีการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 หลังจากที่ได้สัญญาณภายในวงจรรวมคู่มีการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 และสิ้นสุดที่ 0 หมดแล้วทั้งสองกรณี นั่นคือส่วนวงจรตอบรับสามารถรับประกันการสิ้นสุดการเปลี่ยนระดับสัญญาณของทุกสัญญาณในวงจรรวมคู่ และวงจรเชิงผสมแบบบอสวมารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ ซึ่งออกแบบบนเฟลพฟี่จีเอด้วยวิธีที่นำเสนอสามารถทนต่อความแปรปรวนความหน่วงได้

รูปที่ 3.12 ผลการจำลองการทำงานวงจร ALU ที่ออกแบบ

สำหรับผลการจำลองการทำงานที่ 3 เป็นการทดลองให้ความแปรปรวนความหน่วงใน วงจรมีค่ามากกว่าอัตราส่วนความแปรปรวนความหน่วงสูงสุด เพื่อพิสูจน์ว่าจำเป็นต้องมีส่วนวงจร ตอรับหรือไม่ โดยการป้อนสัญญาณอินพุตให้กับวงจรทันทีที่เอาต์พุตของส่วนวงจรวางคู่เปลี่ยน จาก 1 เป็น 0 จะเห็นได้ว่ามีสายสัญญาณภายในส่วนวงจรวางคู่บางสายที่ยังมีค่าระดับสัญญาณ เป็น 1 ทำให้เมื่อได้รับอินพุตชุดใหม่เข้ามา วงจรจึงเกิดการดำเนินงานที่ผิดพลาด นั่นคือ จำเป็นต้องมี ส่วนวงจรตอรับในวงจรเชิงผสมแบบอสมวาร เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบการสิ้นสุดของการเปลี่ยน ระดับสัญญาณภายในวงจร

สรุป

งานวิจัยนี้ได้นำเสนอแนวทางการออกแบบวงจรเชิงผสมแบบอสมวารที่ไม่ไวต่อ ความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอ โดยแบ่งการออกแบบออกเป็นสองส่วนคือ การ ออกแบบส่วนวงจรวางคู่ และการออกแบบส่วนวงจรตอรับ ในการออกแบบส่วนวงจรวางคู่จะเริ่ม จากการสร้างแผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ แล้วแปลงให้เป็นส่วนวงจร วางคู่ จากนั้นใช้ภาษาวีเอสดีแอลเขียนอธิบายการทำงานของวงจรในระดับฮาร์ดแวร์ โดยให้แต่ละ กลุ่มวงจรย่อยมีสัญญาณอินพุตได้ไม่เกิน 4 อินพุต และเชื่อมต่อกันด้วยเกตแอนด์, เกตออร์ หรือ เกตแอนด์กับเกตออร์ที่ต่อกันอยู่ในรูปของผลรวมของผลคูณ แล้วนำวงจรที่ออกแบบได้ไป สังเคราะห์ด้วยซอฟต์แวร์ Leonardo Spectrum โดยต้องกำหนดตัวเลือกไม่ทำ Pre-Optimization และทำ Preserve Signal ทุกชื่อสัญญาณในวงจร เพื่อให้วงจรมีโครงสร้างตามที่ออกแบบ ทำให้ วงจรที่ได้หลังจากการทำดีคอมไพลชันไม่มีการทำงานที่ผิดพลาด จากนั้นจึงนำวงจรที่สังเคราะห์ แล้วไปสร้างเป็นวงจรวางคู่บนเอฟพีจีเอด้วยซอฟต์แวร์ Xilinx Foundation โดยกำหนดตัวเลือกให้ มี Simulation Option เป็น Modelsim VHDL และทำ Correlate Simulation Data to Input Design เพื่อสร้างไฟล์เอาต์พุตที่แสดงให้เห็นโครงสร้าง และค่าความหน่วงประมาณของแต่ละลុค- อัพเทเบิลภายในส่วนวงจรวางคู่ รวมทั้งเป็นการกำหนดให้สัญญาณภายในวงจรยังคงมีชื่อ สัญญาณดั้งเดิม เพื่อให้ง่ายต่อการสร้างส่วนวงจรตอรับ

ในการสร้างส่วนวงจรตอรับสำหรับวงจรเชิงผสมแบบอสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิด ปรับมาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอ จะเริ่มจากการนำไฟล์เอาต์พุตที่ได้จากการสร้างส่วนวงจรวางคู่ มาวิเคราะห์ฟังก์ชันภายใน และค่าความหน่วงประมาณของแต่ละลุคอัพเทเบิล แล้วเลือกกลุ่ม สายสัญญาณภายในส่วนวงจรวางคู่ที่สามารถครอบคลุมการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ของทุกสัญญาณในวงจร โดยแบ่งการเลือกสายได้เป็นสามแบบคือ

1. หากภายในลูคัฟเทเบิลเชื่อมต่อกันด้วยเกตแอนด์เพียงอย่างเดียว จะเลือกสายอินพุตของลูคัฟเทเบิลที่มีค่าความหน่วงสูงสุด
2. หากภายในลูคัฟเทเบิลมีเพียงเกตออร์ จะเลือกสายเอาต์พุตของลูคัฟเทเบิล
3. หากฟังก์ชันภายในเป็นการต่อกันของเกตแอนด์กับเกตออร์ ซึ่งอยู่ในรูปของผลรวมของผลคูณ จะเลือกสายเอาต์พุตของลูคัฟเทเบิล ร่วมกับสายอินพุตของแต่ละฟังก์ชันแอนด์ที่มีค่าความหน่วงสูงสุด

จากนั้นจึงใช้เกตออร์รวมกลุ่มสายสัญญาณที่เลือก เพื่อสร้างสัญญาณแสดงความบริบูรณ์ และเขียนอธิบายการทำงานดังกล่าวด้วยภาษาวีเอชดีแอล แล้วนำไปสังเคราะห์และสร้างเป็นวงจรเชิงผสมแบบอสมวารบนเอฟพีจีเอ โดยนอกเหนือจากการกำหนดตัวเลือกเช่นเดียวกับการออกแบบส่วนวงจรวงคู่แล้ว ในการสร้างวงจรจะต้องกำหนด Guide File และ Mapping File ซึ่งเป็นรูปแบบการเฟลสและเรอต์ส่วนวงจรวงคู่ที่เคยออกแบบไว้ให้กับซอฟต์แวร์ด้วย เพราะการสร้างวงจรทั้งหมดอีกครั้ง อาจทำให้ส่วนวงจรวงคู่ที่ถูกเฟลสและเรอต์ใหม่มีโครงสร้างและความหน่วงเปลี่ยนไป ส่งผลให้กลุ่มสายสัญญาณที่เลือกไว้ไม่สามารถครอบคลุมทุกการเปลี่ยนระดับสัญญาณในวงจร

บทที่ 4

การออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารขนาด 8 บิต ที่ไม่ไวต่อ ความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอ

จากการทดลองออกแบบวงจรเชิงผสมแบบสมวารที่มีแบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้โดยใช้เอฟพีจีเอ พบว่าวงจรสามารถทำงานได้ถูกต้อง งานวิจัยนี้จึงทำการทดลองออกแบบวงจรแบบสมวารที่มีขนาดใหญ่มากขึ้น และสามารถนำมาใช้งานได้จริง โดยการออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารบนเอฟพีจีเอ ซึ่งมีดาต้าพาท (Data Path) ขนาด 8 บิต และมีหน่วยคำนวณและประมวลผลตรรกะที่มีแบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ โดยมีชุดคำสั่ง และสถาปัตยกรรมที่กำหนดขึ้นเอง

4.1 ชุดคำสั่งและรหัสดำเนินการ

ไมโครโปรเซสเซอร์ที่ออกแบบนั้นมีชุดคำสั่ง (Instruction Set) ที่ใช้งานแบ่งออกได้เป็นสามกลุ่มคือ กลุ่มคำสั่ง Data Transfer Operation, กลุ่มคำสั่ง Program and Machine Control Operation และกลุ่มคำสั่ง Arithmetic and Logic Operation โดยกลุ่มคำสั่ง Data Transfer Operation ประกอบด้วยคำสั่ง LD (Load) และ ST (Store), กลุ่มคำสั่ง Program and Machine Control Operation ประกอบด้วยคำสั่ง JZ (Jump Zero), JNZ (Jump not Zero), JC (Jump Carry), JNC (Jump not Carry), JMP (Jump), CALL และ RET (Return) และกลุ่มคำสั่ง Arithmetic and Logic Operation ประกอบด้วยคำสั่ง ADD, SUB, AND, OR, XOR, SL (Shift Left) และ SR (Shift Right) รวมทั้งสิ้น 16 คำสั่ง โดยมีรูปแบบของคำสั่ง รวมทั้งความหมายของสัญลักษณ์ดังตารางที่ 4.1 - ตารางที่ 4.4 ซึ่งทุกคำสั่งจะมีความยาวของรหัสดำเนินการ (Op code) เท่ากันคือ 16 บิต และกำหนดได้ดังรูปที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ชุดคำสั่งในกลุ่ม Data Transfer Operation

LD	A, #K	A <- K
LD	A, Reg	A <- Reg
LD	A, @K	A <- Mem[K]
LD	A, @Reg	A <- Mem[Reg]
ST	A, Reg	Reg <- A
ST	A, @K	Mem[K] <- A
ST	A, @Reg	Mem[Reg] <- A

ตารางที่ 4.2 ชุดคำสั่งในกลุ่ม Program and Machine Control Operation

JZ	Address	PC <- Address if Z = 1
JNZ	Address	PC <- Address S if Z = 0
JC	Address	PC <- Address if C = 1
JNC	Address	PC <- Address if C = 0
JMP	Address	PC <- Address
CALL	Address	SP <- PC; PC <- Address
RET		PC <- SP

ตารางที่ 4.3 ชุดคำสั่งในกลุ่ม Arithmetic and Logic Operation

AND	A, #K	A <- A AND K
AND	A, Reg	A <- A AND Reg
AND	A, @K	A <- A AND Mem[K]
AND	A, @Reg	A <- A AND Mem[Reg]
OR	A, #K	A <- A OR K
OR	A, Reg	A <- A OR Reg
OR	A, @K	A <- A OR Mem[K]
OR	A, @Reg	A <- A OR Mem[Reg]
XOR	A, #K	A <- A XOR K
XOR	A, Reg	A <- A XOR Reg
XOR	A, @K	A <- A XOR Mem[K]
XOR	A, @Reg	A <- A XOR Mem[Reg]
SUB	A, #K	A <- A - K
SUB	A, Reg	A <- A - Reg
SUB	A, @K	A <- A - Mem[K]
SUB	A, @Reg	A <- A - Mem[Reg]
ADD	A, #K	A <- A + K
ADD	A, Reg	A <- A + Reg
ADD	A, @K	A <- A + Mem[K]
ADD	A, @Reg	A <- A + Mem[Reg]
SL	A	A <- A[MSB-1..0] & '0'
SR	A	A <- '0' & A[MSB..1]

ตารางที่ 4.4 ความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆ

สัญลักษณ์	ความหมาย
K	ค่าคงที่
Reg	รีจิสเตอร์ทั่วไป (R0, R1)
Address	ตำแหน่งอ้างอิงในหน่วยความจำสำหรับโปรแกรม
#	การอ้างอิงค่าคงที่
@	การอ้างอิงค่าในหน่วยความจำสำหรับข้อมูล

	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
000	0	Md	Op			LD										
	1	Md	Op			ST										
00100	0		0000000000			SL										
	1		0000000000			SR										
0	011	md	Op			AND										
	100	md	Op			OR										
	101	md	Op			XOR										
	110	md	Op			SUB										
	111	md	Op			ADD										
1000	00		K			JZ										
	01		K			JNZ										
	10		K			JC										
	11		K			JNC										
1001	00		0000000000			JMP										
	01		0000000000			CALL										
	10		0000000000			RET										

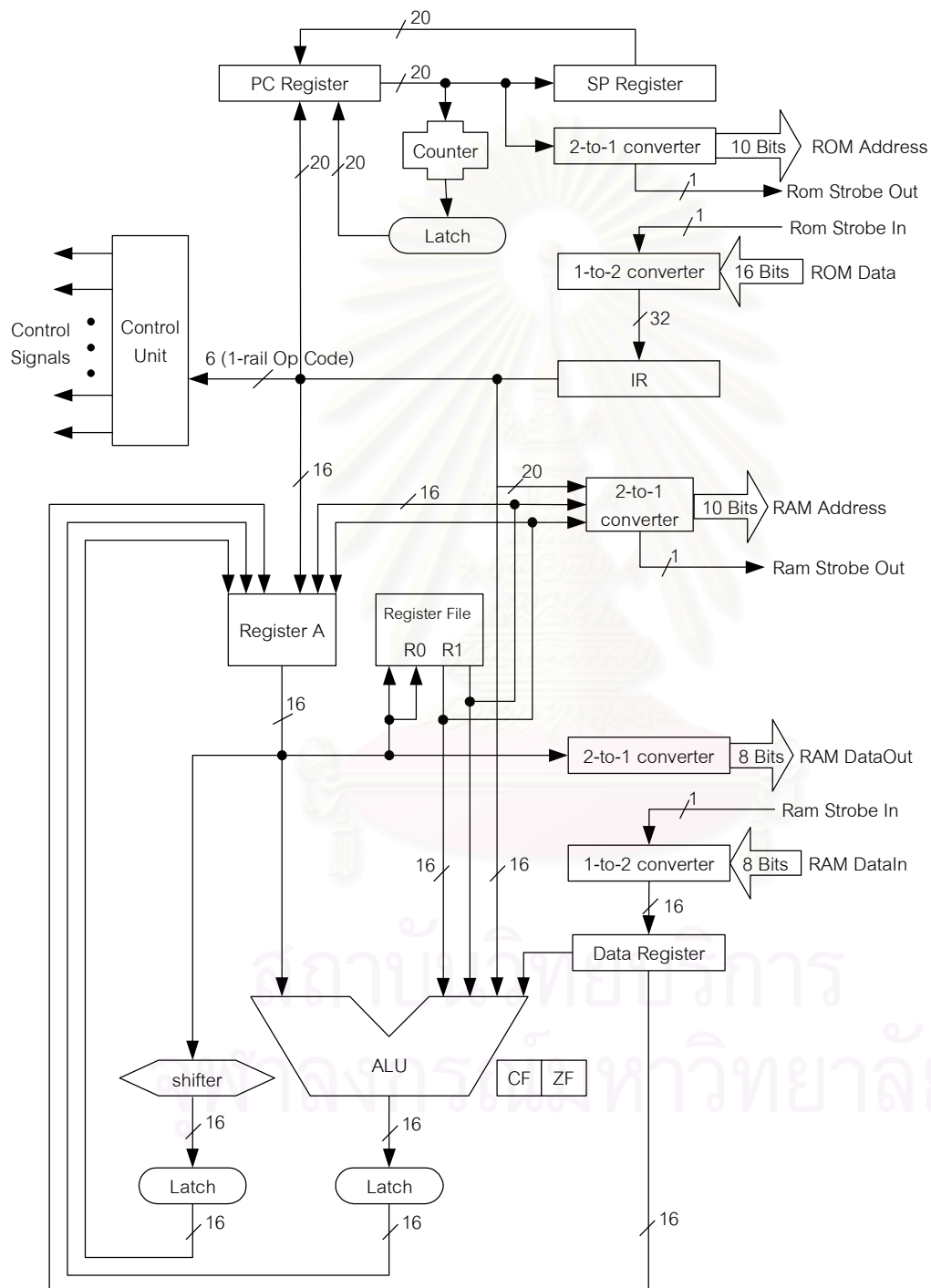
md	Op				
00	00	D		Immediate Mode	
01	00000000		R1	R0	Register Mode
10	K			Direct Addressing	
11	00000000		R1	R0	Indirect Addressing
D = Binary 8 bits					
K = Binary 10 Bits					

รูปที่ 4.1 รหัสดำเนินการของชุดคำสั่ง

4.2 สถาปัตยกรรมของไมโครโปรเซสเซอร์ 8 บิตแบบบอสุมวาร

สถาปัตยกรรมของไมโครโปรเซสเซอร์ที่ทดลองออกแบบบนเอพพีจีเอแสดงดังรูปที่ 4.2 โดยมีรีจิสเตอร์ที่ใช้ในการประมวลผลประกอบด้วยรีจิสเตอร์ตัวสะสม (Accumulator) ขนาด 8 บิต เรียกว่ารีจิสเตอร์ A และรีจิสเตอร์ทั่วไป (General Register) ขนาด 8 บิตจำนวนสองตัวเรียกว่ารีจิสเตอร์ R0 และ R1 สำหรับรีจิสเตอร์เฉพาะซึ่งอยู่ภายในไมโครโปรเซสเซอร์ประกอบด้วยตัวนับระบุตำแหน่งคำสั่ง (Program Counter) เรียกว่า รีจิสเตอร์ PC, รีจิสเตอร์ที่เก็บค่า PC เมื่อมีการ

ทำคำสั่ง CALL เรียกว่า รีจิสเตอร์ SP และรีจิสเตอร์ที่ใช้เก็บรหัสดำเนินการของคำสั่งที่อ่านเข้ามา เรียกว่า รีจิสเตอร์ IR โดยมีสัญญาณแสดงสถานะ (Status Flag) สองสัญญาณคือ สัญญาณทดค่า (Carry Flag) และสัญญาณค่าศูนย์ (Zero Flag)

รูปที่ 4.2 สถาปัตยกรรมของไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารขนาด 8 บิต

ในส่วนของวงจรที่ทำหน้าที่ประมวลผลจะประกอบด้วยวงจรเลื่อนข้อมูล (Shifter) ซึ่งจะทำการเลื่อนค่าของรีจิสเตอร์ A ไปทางซ้ายหรือขวา 1 บิต กับหน่วยคำนวณและประมวลผลตรรกะที่มีแบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ ซึ่งทำงานแบบ Accumulator Based คือ ทำการคำนวณระหว่างรีจิสเตอร์ A กับค่าของตัวถูกดำเนินการ (Operand) แล้วเก็บค่าผลลัพธ์ที่ได้ลงรีจิสเตอร์ A โดยสามารถอ้างอิงค่าของตัวถูกดำเนินการได้สี่แบบคือ แบบค่าคงที่ (Immediate Mode), แบบรีจิสเตอร์ (Register Mode), แบบอ้างอิงหน่วยความจำโดยตรง (Direct Memory Addressing Mode) และแบบอ้างอิงหน่วยความจำโดยอ้อมด้วยรีจิสเตอร์ (Indirect Memory Addressing with Register Indexing Mode)

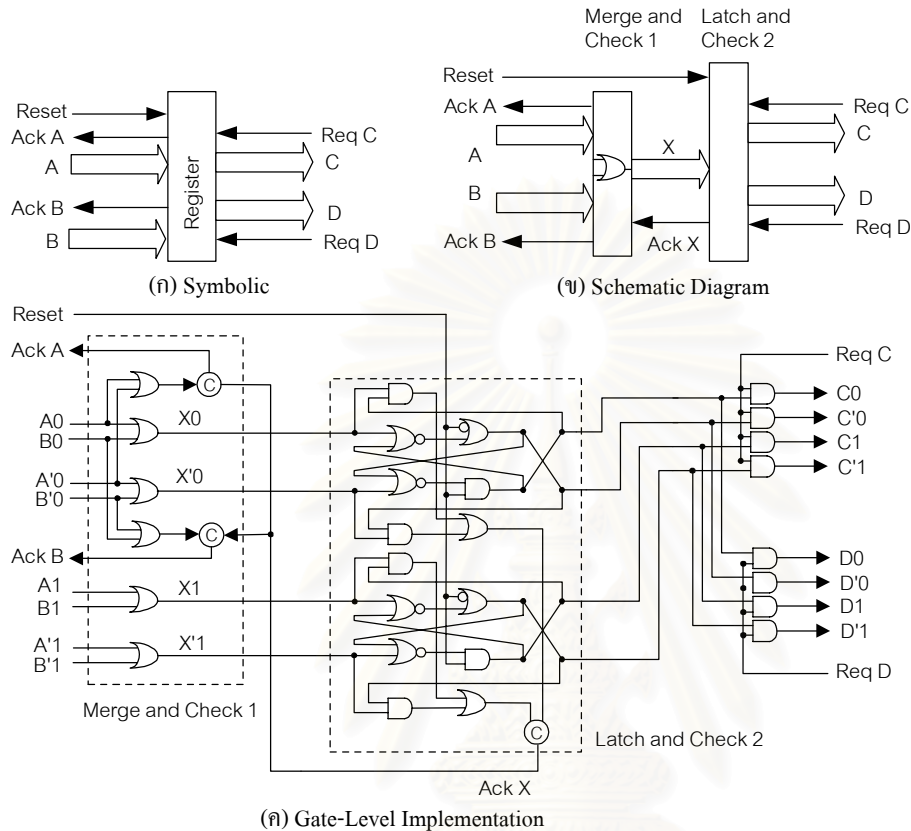
เนื่องจากการคำนวณและประมวลผลเป็นการทำงานแบบ Accumulator Based ซึ่งจะเขียนผลลัพธ์ที่ได้ไปยังรีจิสเตอร์ A หากค่าในรีจิสเตอร์ A มีการเปลี่ยนแปลง ก็จะทำให้เกิดการประมวลผลใหม่อีกครั้งทันที และทำให้เกิดการทำงานวนซ้ำไปเรื่อยๆ จึงต้องมีรีจิสเตอร์ซึ่งเรียกว่า Latch ทำหน้าที่เก็บผลลัพธ์ของการประมวลผลไว้ชั่วคราวก่อน โดยรีจิสเตอร์ Latch นี้จะถูกนำไปใช้ในการเก็บตัวดำเนินการที่อ่านมาจากหน่วยความจำไว้ชั่วคราว เพื่อใช้ในการประมวลผลต่อไปด้วยเช่นกัน

ไมโครโปรเซสเซอร์ที่ออกแบบนี้สามารถอ้างอิงหน่วยความจำสำหรับโปรแกรม (Programmed Memory) ซึ่งใช้เก็บรหัสดำเนินการขนาด 16 บิต ได้ 1 กิโลตำแหน่ง ($1K * 16 \text{ bits}$) และหน่วยความจำสำหรับข้อมูล (Data Memory) ที่มีขนาด 8 บิต ได้ 1 กิโลตำแหน่ง ($1K * 8 \text{ bits}$) เนื่องจากการออกแบบวงจรแบบอสถาวร จะใช้สายสัญญาณสองเส้นแทนสัญญาณข้อมูลขนาด 1 บิต การอ้างอิงหน่วยความจำที่มีอยู่ในปัจจุบัน จึงต้องมีวงจรที่แปลงสายสัญญาณ 2 เส้นให้เป็น 1 เส้นเพื่อส่งออกไปยังหน่วยความจำ และวงจรที่แปลงสายสัญญาณที่รับมาจากหน่วยความจำจาก 1 เส้นให้เป็น 2 เส้น

4.3 การออกแบบรีจิสเตอร์แบบอสถาวร

งานวิจัยนี้ใช้โครงสร้างของรีจิสเตอร์ที่ใช้ในไมโครโปรเซสเซอร์ TITAC1 [6] ในการออกแบบรีจิสเตอร์แบบอสถาวร โดยเพิ่มส่วนของการตั้งค่าข้อมูลใหม่ (Data Reset) เพื่อให้สายสัญญาณคู่ภายในรีจิสเตอร์ของข้อมูลแต่ละบิตมีค่าระดับสัญญาณเริ่มต้นเป็น (0,1) เมื่อสัญญาณรีเซ็ต (Reset Signal) มีค่าระดับสัญญาณเป็น 0 ดังรูปที่ 4.3 โดยในการอ่านค่าข้อมูลจากรีจิสเตอร์ ส่วนควบคุมจะเปลี่ยนค่าระดับสัญญาณร้องขอจาก 0 เป็น 1 เพื่อเป็นสัญญาณอนุมัติ (Enable Signal) ให้รีจิสเตอร์ส่งค่ารหัสตรงร่างคู่ของข้อมูลออกไปยังวงจรเอาต์พุตที่ต้องการ และทำการเปลี่ยนค่าระดับสัญญาณร้องขอจาก 1 เป็น 0 เพื่อให้สายสัญญาณคู่ของ

ข้อมูลที่ส่งไปยังวงจรถอดรหัสระดับสัญญาณกลับเป็นตัวแบ่งรอบการทำงาน หรือเป็นการหยุดอ่านค่าข้อมูลจากรีจิสเตอร์นั่นเอง

รูปที่ 4.3 โครงสร้างของรีจิสเตอร์แบบอสมวารแบบหลายช่องทางขนาด 2 บิต

ในการเขียนค่าข้อมูลลงรีจิสเตอร์ เมื่อวงจรถอดรหัสค่าข้อมูลเป็นรหัสตรงรางคู่เข้ามา วงจรถอดรหัส (Latch) ซึ่งมีโครงสร้างของวงจรถอดรหัสแบบเอส-อาร์ฟลิปฟลิป (S-R flip-flop) จะเก็บค่ารหัสตรงรางคู่ที่ได้รับมาไว้ และจะทำให้สัญญาณตอบรับมีการเปลี่ยนแปลงระดับสัญญาณจาก 0 เป็น 1 เพื่อบอกส่วนควบคุมว่าได้ทำการเก็บข้อมูลไว้ครบทุกบิตแล้ว จากนั้นวงจรถอดรหัสจะส่งค่าข้อมูลเป็นตัวแบ่งรอบการทำงานเข้ามาอีกครั้ง และทำให้สัญญาณตอบรับมีการเปลี่ยนแปลงระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 เป็นการเสร็จสิ้นการเขียนค่าข้อมูลลงรีจิสเตอร์ โดยรีจิสเตอร์จะเก็บค่ารหัสตรงรางคู่ของข้อมูลอินพุตเดิมไว้ จนกว่าวงจรถอดรหัสจะส่งรหัสตรงรางคู่ค่าใหม่เข้ามา สำหรับการสร้างสัญญาณตอบรับกลับไปยังส่วนควบคุมนั้น รีจิสเตอร์จะทำการตรวจสอบสองขั้นตอนคือ การตรวจสอบว่าวงจรถอดรหัสใดเป็นวงจรถอดรหัสที่ส่งข้อมูลอินพุตเข้ามา และการตรวจสอบว่าวงจรถอดรหัสเก็บข้อมูลครบทุกบิตแล้วหรือยัง แล้วจึงนำผลที่ได้จากการตรวจสอบทั้งสองขั้นตอนมาเชื่อมต่อกันด้วยอุปกรณ์ชนิดซี เพื่อสร้างเป็นสัญญาณตอบรับ

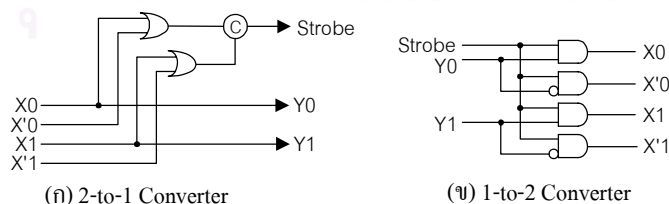
4.4 การออกแบบส่วนประมวลผล

ภายในไมโครโปรเซสเซอร์ประกอบด้วยวงจรประมวลผลสองวงจรคือ วงจรคำนวณและประมวลผลตรรกะ กับวงจรเลื่อนข้อมูล โดยวงจรคำนวณและประมวลผลตรรกะจะทำการบวก (ADD), ลบ (SUB), แอนด์ (AND), ออร์ (OR) หรือเอกซ์คิวซีฟออร์ (XOR) ค่าข้อมูลของอินพุตทั้งสองอินพุตเข้าด้วยกัน แล้วส่งผลลัพธ์ที่ได้ออกไปยังวงจรแลตช์ การออกแบบวงจรจะแบ่งออกเป็นสองส่วนคือ การออกแบบส่วนวงจรรางคู่ และการออกแบบส่วนวงจรถอบรับ โดยจะใช้วิธีการออกแบบวงจรเชิงผสมแบบสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอซึ่งนำเสนอไว้ในบทที่ 3

วงจรเลื่อนข้อมูล เป็นวงจรที่จะทำการเลื่อนข้อมูลในรีจิสเตอร์ A ไปทางซ้ายหรือทางขวา จำนวน 1 บิต ซึ่งจากหลักการออกแบบวงจรเชิงผสมแบบสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงที่นำเสนอไว้ในบทที่ 3 พบว่าโครงสร้างวงจรรางคู่ภายในแต่ละลอคอัพเทเบิลของวงจรเลื่อนข้อมูลจะมีลักษณะตรงกับวงจรที่ 3.6 ของรูปที่ 3.8 สายสัญญาณภายในที่จะถูกเลือกเพื่อสร้างส่วนวงจรถอบรับ จึงเป็นสายอินพุตของวงจรเลื่อนข้อมูล กับสายเอาต์พุตของวงจรรางคู่ ซึ่งสามารถนำออกจากการเลือกได้ ดังนั้นในการออกแบบวงจรเลื่อนข้อมูลนี้จึงไม่มีการสร้างส่วนวงจรถอบรับ และใช้การจับเก็บค่าลงรีจิสเตอร์ Latch เป็นการตรวจสอบการสิ้นสุดของการประมวลผลแทน

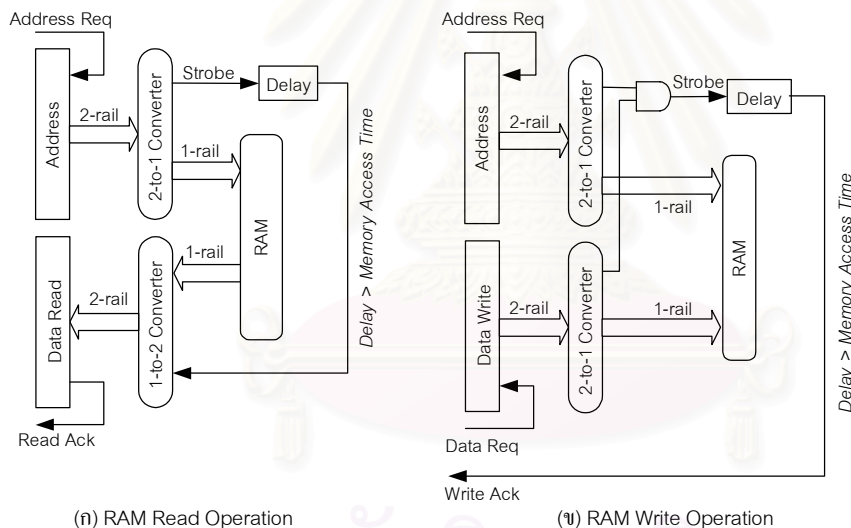
4.5 การออกแบบส่วนวงจรที่ติดต่อกับหน่วยความจำ

ภายในไมโครโปรเซสเซอร์จะใช้สายสัญญาณ 2 เส้นแทนข้อมูลขนาด 1 บิต ดังนั้นการติดต่อกับอุปกรณ์ภายนอก เช่นการอ้างอิงหน่วยความจำ จึงต้องมีวงจรที่ทำหน้าที่แปลงสายสัญญาณ 1 เส้นให้เป็น 2 เส้น เรียกว่าวงจร 1-to-2 converter เพื่อใช้ในการแปลงสายสัญญาณข้อมูลที่อ่านมาจากหน่วยความจำ (Data Read) โดยมีโครงสร้างของวงจรแสดงดังรูปที่ 4.4(ก) และวงจรที่ทำหน้าที่แปลงสายสัญญาณ 2 เส้นให้เป็น 1 เส้น เรียกว่าวงจร 2-to-1 converter ซึ่งมีโครงสร้างของวงจрдังรูปที่ 4.4(ข) เพื่อใช้ในการแปลงสายสัญญาณตำแหน่งอ้างอิง (Address) กับสายสัญญาณข้อมูลที่จะเขียนไปยังหน่วยความจำ (Data Write)

รูปที่ 4.4 การออกแบบวงจร 2-to-1 Converter และวงจร 1-to-2 Converter

การอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำ ไมโครโปรเซสเซอร์จะมีการต่อประสานกับหน่วยความจำ (Memory Interface) แสดงดังรูปที่ 4.5(ก) โดยส่วนควบคุมจะส่งสัญญาณร้องขอไปยังรีจิสเตอร์ เพื่อให้ส่งค่าตำแหน่งอ้างอิงมายังวงจร 2-to-1 converter ซึ่งจะทำการแปลงค่าตำแหน่งอ้างอิงจากสายสัญญาณคู่ (X,X') ให้เป็นสายสัญญาณเส้นเดียว แล้วส่งออกไปยังหน่วยความจำ โดยสัญญาณ Strobe ซึ่งใช้บอกว่าการแปลงเสร็จสิ้นแล้วจะถูกส่งออกไปยังวงจรสร้างความหน่วง เพื่อให้มีค่าความหน่วงมากกว่าค่าความหน่วงในการอ้างอิงของหน่วยความจำ (Memory Access Time) และส่งต่อไปยังวงจร 1-to-2 converter เพื่อเป็นสัญญาณร้องขอให้ทำการแปลงค่าข้อมูลที่อ่านมาจากหน่วยความจำ ซึ่งเป็นแบบสายสัญญาณเส้นเดียวให้กลายเป็นข้อมูลแบบสายสัญญาณ 2 เส้น เมื่อรีจิสเตอร์ปลายทางได้รับค่าข้อมูลที่อ่านมาเรียบร้อยแล้ว ก็จะส่งสัญญาณตอบรับกลับไปยังส่วนควบคุม และเข้าสู่การทำงานในขั้นว่าง จนกระทั่งสัญญาณตอบรับที่ส่งไปยังส่วนควบคุมมีการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 จึงเสร็จสิ้นกระบวนการอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำ

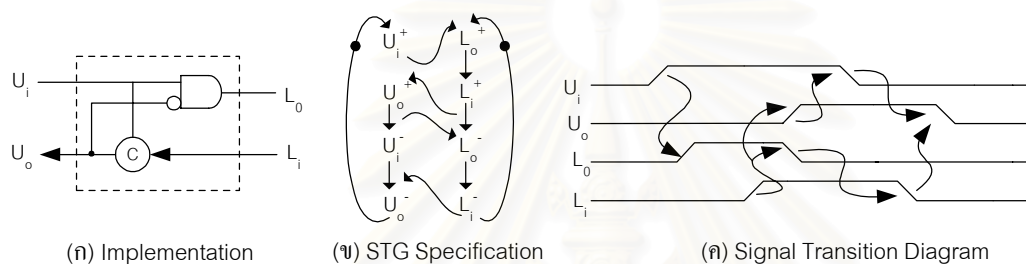
รูปที่ 4.5 การต่อประสานกับหน่วยความจำ

การเขียนค่าข้อมูลลงหน่วยความจำ ไมโครโปรเซสเซอร์จะมีการต่อประสานกับหน่วยความจำแสดงดังรูปที่ 4.5(ข) โดย วงจร 2-to-1 converter จะทำการแปลงค่าตำแหน่งอ้างอิงและข้อมูลที่ต้องการจะเขียนให้เป็นสายสัญญาณเส้นเดียว และใช้สัญญาณ Strobe เป็นสัญญาณเปิดทางให้เขียน (Write Enable: WE) ส่งไปยังหน่วยความจำ จากนั้นจึงนำสัญญาณ Strobe ซึ่งมีค่าความหน่วงมากกว่าค่าความหน่วงในการอ้างอิงของหน่วยความจำแล้ว มาสร้างเป็นสัญญาณตอบรับส่งกลับไปยังส่วนควบคุม เพื่อบอกว่าเขียนข้อมูลลงหน่วยความจำแล้ว และเข้าสู่การทำงานในขั้นว่าง จนกระทั่งส่วนควบคุมได้รับสัญญาณตอบรับที่มีการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก

1 เป็น 0 จึงเป็นการเสร็จสิ้นกระบวนการเขียนข้อมูลลงหน่วยความจำ โดยไมโครโปรเซสเซอร์ TITAC1 ใช้วิธีการต่อประสานกับหน่วยความจำในการอ่านและเขียนข้อมูลดังรูปที่ 4.5 เช่นกัน

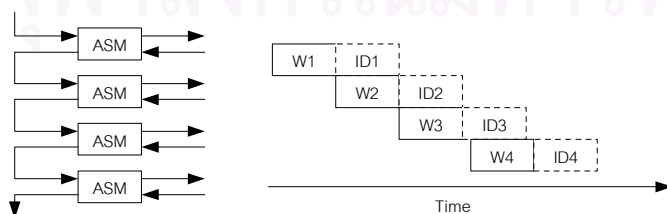
4.6 การออกแบบส่วนวงจรควบคุม

การทำงานของวงจรภายในไมโครโปรเซสเซอร์เป็นแบบ 2-rail 2-phase Return to Zero คือมีการทำงานในขั้นทำงาน และขั้นว่างสลับกันไปเรื่อยๆ จึงใช้ Autosweeping Module [7] ซึ่งมีโครงสร้างของวงจร รวมทั้งรูปแบบการเปลี่ยนระดับสัญญาณร้องขอและสัญญาณตอบรับดังรูปที่ 4.6 ในการควบคุม และสร้างสัญญาณร้องขอกับสัญญาณตอบรับ

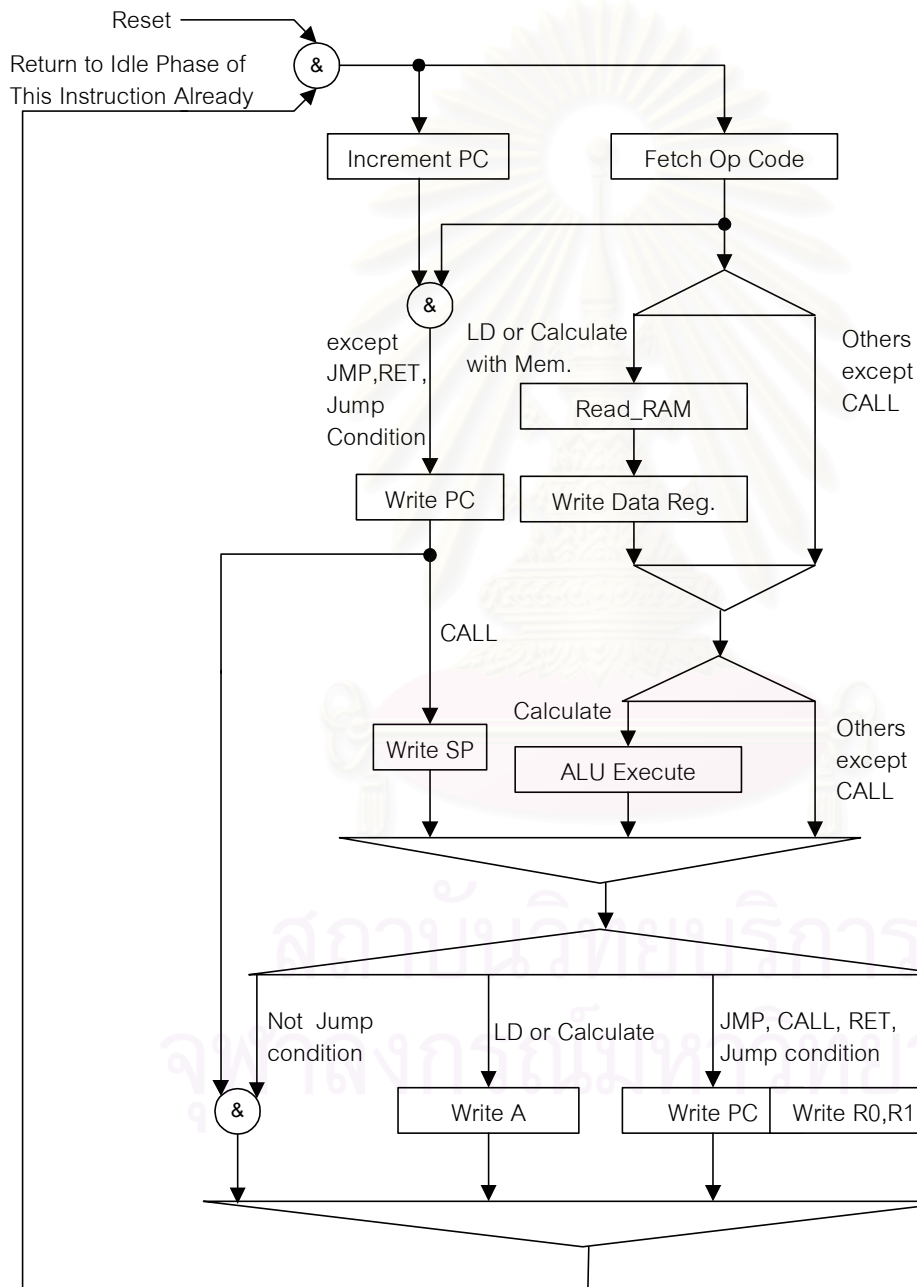
รูปที่ 4.6 Autosweeping Module : ASM

จากรูปเมื่อสัญญาณร้องขอของการทำงานก่อนหน้า (U_i) มีการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 0 เป็น 1 ASM จะเปลี่ยนระดับสัญญาณร้องขอของการทำงานถัดไป (L_o) จาก 0 เป็น 1 เพื่อเข้าสู่ขั้นทำงาน หลังจากที่มีการทำงานถัดไปเสร็จสิ้นแล้ว จึงส่งสัญญาณตอบรับ (L_i) กลับมายัง ASM ซึ่งจะส่งผลให้สัญญาณตอบรับของการทำงานก่อนหน้า (U_o) เกิดการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 0 เป็น 1 พร้อมกับที่สัญญาณร้องขอของการทำงานถัดไป เกิดการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 เพื่อเข้าสู่ขั้นว่างได้เลย นั่นคือ เมื่อเสร็จสิ้นการทำงานในขั้นทำงานแล้ว สัญญาณร้องขอของการทำงานถัดไปจะเกิดการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ได้เองทันที ดังนั้นเมื่อนำวงจร ASM มาใช้ในการออกแบบวงจรควบคุม (Controller) จะทำให้สามารถทำงานในขั้นว่างของการทำงานก่อนหน้า ขนานไปพร้อมๆ กับทำงานในขั้นทำงานของการทำงานถัดไปดังรูปที่ 4.7

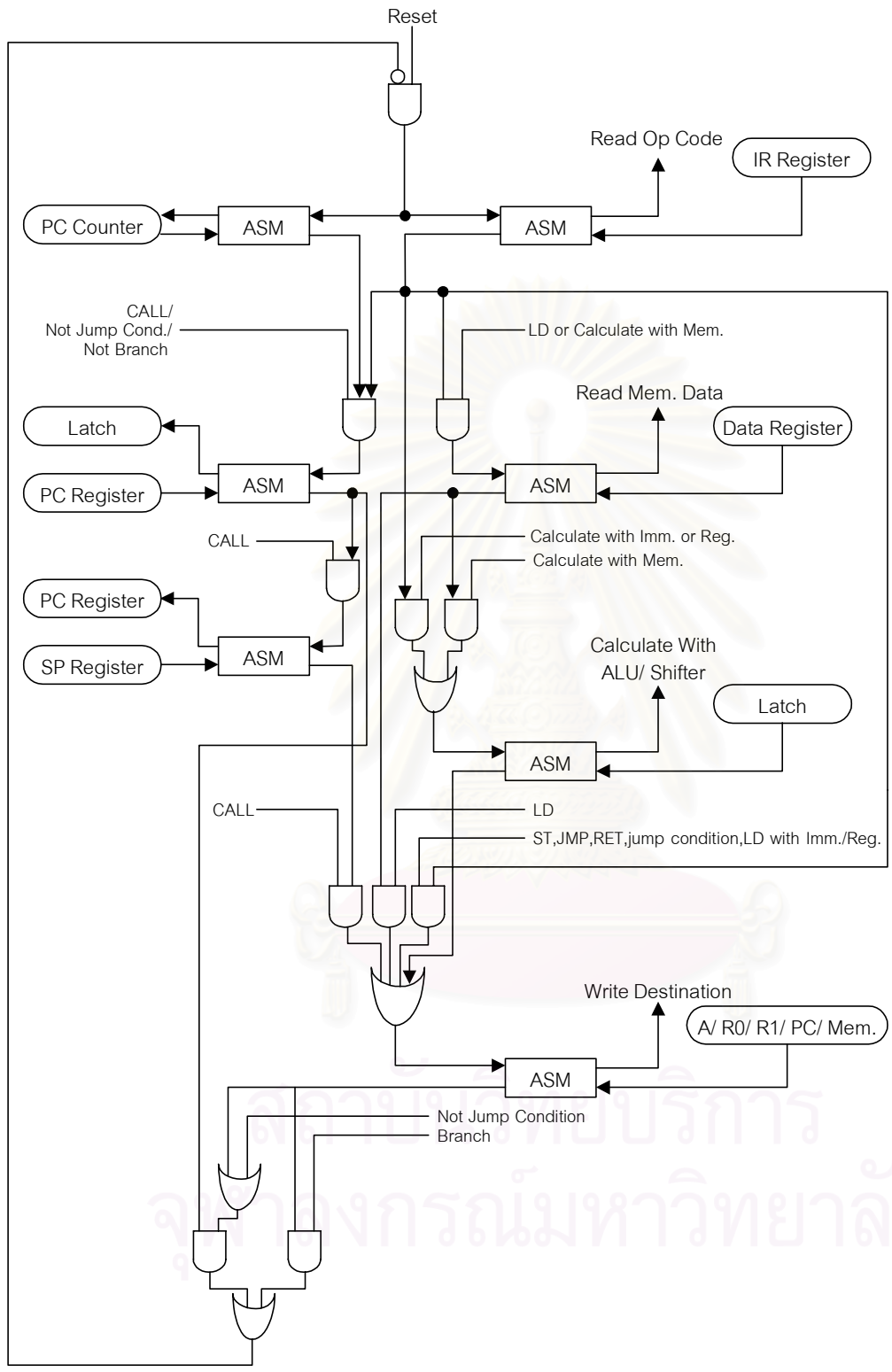

รูปที่ 4.7 การทำงานขนานกันระหว่างการทำงานในขั้นทำงานและการทำงานในขั้นว่าง

ในการออกแบบส่วนวงจรควบคุม จะเริ่มจากการออกแบบโครงสร้างการทำงานของแต่ละคำสั่งในไมโครโปรเซสเซอร์ซึ่งจะแสดงไว้ในภาคผนวก ก แล้วจึงลดรูปเพื่อให้เห็นลำดับขั้นตอนการถอดรหัสคำสั่ง ซึ่งทำให้ง่ายต่อการออกแบบส่วนถอดรหัสคำสั่ง (Instruction Decoder) โดยสามารถแสดงลำดับการถอดรหัสคำสั่งและสร้างสัญญาณควบคุมได้ดังรูปที่ 4.8 และสร้างวงจรควบคุมด้วย ASM ได้ดังรูปที่ 4.9

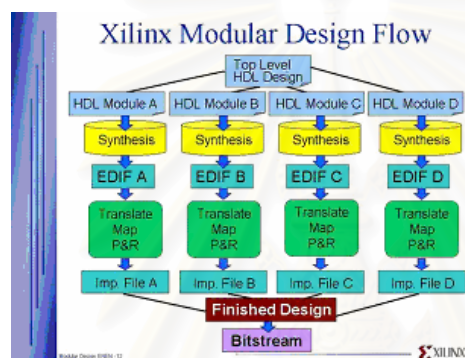
รูปที่ 4.8 ลำดับการถอดรหัสคำสั่ง และสร้างสัญญาณควบคุม

รูปที่ 4.9 การสร้างวงจรถอบด้วย ASM

4.7 การสังเคราะห์ และสร้างไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารบนเอฟพีจีเอ

เมื่อมีการแก้ไขวงจรที่ออกแบบด้วยภาษาวีเอชดีแอล จะต้องทำการสังเคราะห์ และสร้างเป็นวงจรมบนเอฟพีจีเอใหม่ทุกครั้ง ซึ่งอาจจะทำให้ส่วนวงจรเดิมที่ไม่ได้แก้ไข เกิดการเพรสและเวลาด์สายไม่เหมือนเดิมได้ จึงต้องหาแนวทางที่จะทำให้สามารถสังเคราะห์ และสร้างแต่ละวงจรรย่อยในไมโครโปรเซสเซอร์ได้ โดยไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวงจรส่วนอื่น งานวิจัยนี้จึงได้ใช้เครื่องมือที่เรียกว่า Modular Design Tool [15] ซึ่งเป็นเครื่องมือเสริมของบริษัท Xilinx ที่ทำให้สามารถสังเคราะห์ และสร้างแต่ละวงจรรย่อยแยกกันก่อน แล้วจึงนำมาต่อกันเป็นวงจรรวมอีกครั้งดังแสดงในรูปที่ 4.10

รูปที่ 4.10 Modular Design Flow

ดังนั้นหลังจากที่ทำการออกแบบวงจรแต่ละส่วนด้วยภาษาวีเอชดีแอลแล้ว จึงนำแต่ละส่วนมาสังเคราะห์ด้วยซอฟต์แวร์ Leonardo Spectrum โดยกำหนดตัวเลือกให้ไม่ทำการ Insert I/O Ports ดังรูปที่ 4.11 เพื่อให้ซอฟต์แวร์ทำการสังเคราะห์แต่ละวงจรรย่อยออกมาเป็นโมดูล (Module) เพื่อที่จะนำไปเชื่อมต่อกันในภายหลัง สำหรับการสังเคราะห์วงจรคำนวณและประมวลผลนั้นจะต้องกำหนดตัวเลือกตามที่กล่าวไว้ในบทที่ 3 ด้วย และทำการสังเคราะห์วงจรสองครั้งคือ สังเคราะห์วงจรที่มีเฉพาะส่วนวงจรรางคู่ และสังเคราะห์วงจรที่มีส่วนวงจรรอบรับรวมอยู่ด้วยแล้ว

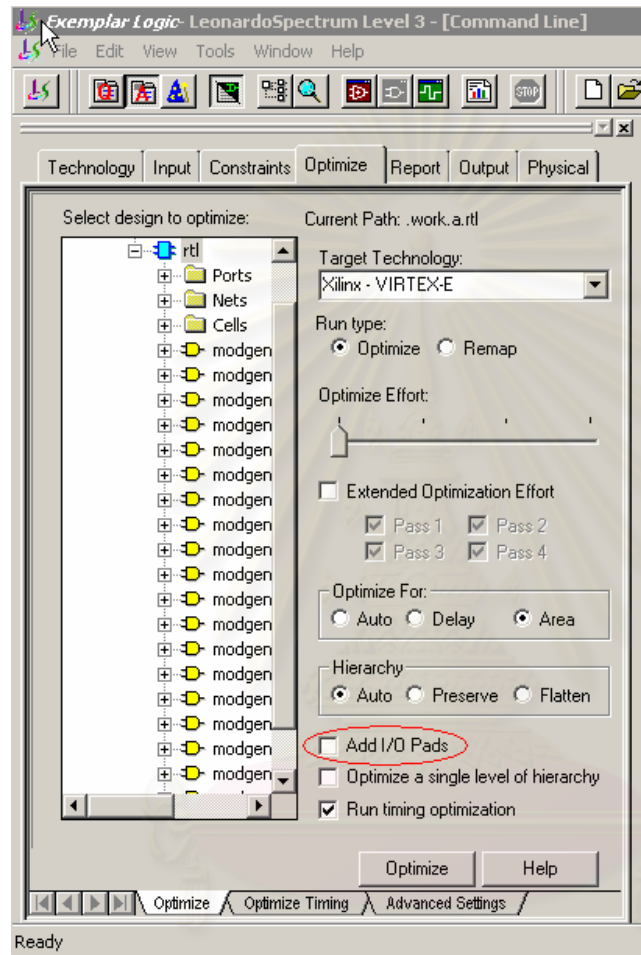
หลังจากนั้นจึงนำแต่ละโมดูลมาทำการสร้างเป็นวงจรรด้วยซอฟต์แวร์ Xilinx Foundation โดยมีขั้นตอนหลักสามขั้นตอนคือ Initial Budgeting, Active Module Implementation และ Final Assembly โดยมีรายละเอียดการทำงานดังนี้

1. Initial Budgeting เป็นการกำหนดขนาด, อินพุต, เอาต์พุต และตำแหน่งในการเพรสแต่ละโมดูลดังนี้
 - a. สร้างไฟล์ .NGD ของโมดูลบนสุด โดยที่ยังไม่มีข้อมูลของโมดูลย่อย ด้วยคำสั่ง

ngdbuild -modular initial <Top-level Module Name>.edf

- b. กำหนดค่า Constraints ซึ่งเป็นการกำหนดอินพุตและเอาต์พุตของวงจรรวม นั่นก็คือการกำหนดอินพุตและเอาต์พุตของไมโครโปรเซสเซอร์ โดยใช้คำสั่ง

constraints_editor <Top-level Module Name>.ngd

รูปที่ 4.11 การกำหนดตัวเลือกในการสังเคราะห์ส่วนวงจรรย่อย

- c. กำหนดขนาด, อินพุต, เอาต์พุต และตำแหน่งของแต่ละโมดูล ด้วยเครื่องมือชื่อ Floorplanner ซึ่งมีอยู่ในซอฟต์แวร์ Xilinx Foundation ด้วยคำสั่ง

floorplanner <Top-level Module Name>.ngd

2. Active Module Implementation เป็นการสร้างวงจรรของแต่ละโมดูลย่อย โดยมีขั้นตอนคือ
- สำเนาไฟล์สกุล .EDF ของแต่ละโมดูล ไปยังไดเรกทอรี (Directory) ที่แยกกัน
 - สำเนาไฟล์สกุล .UCF ของโมดูลบนสุดที่สร้างไว้ในขั้นตอน Initial Budgeting ไปยังทุกๆ ไดเรกทอรี แล้วทำขั้นตอน c - f เพื่อสร้างแต่ละโมดูลย่อย

- c. สร้างไฟล์สกุล .NGD ของโมดูลย่อยโดยใช้คำสั่ง


```
ngdbuild -modular module -active <Module Name> <Top-level Path Name>\<Top-level Module Name>.ngd
```
- d. ทำการเพรสโมดูลย่อยโดยใช้คำสั่ง


```
map <Top-level Module Name>.ngd
```
- e. ทำการเรอต์สายภายในโมดูลย่อยโดยใช้คำสั่ง


```
par -w <Top-level Module Name>.ncd <Other Name>.ncd
```
- f. `pimcreate -ncd <Other Name>.ncd <Pim Path Name>`

กรณีที่ทำการสร้างวงจรคำนวณและประมวลผลนั้น จะเป็นการสร้างเฉพาะส่วนวงจรวางคู่ลงไปก่อน โดยการสำเนาไฟล์สกุล .EDF ที่เป็นของส่วนวงจรวางคู่ลงไปที่ไดเรกทอรีของโมดูลนี้ แล้วใช้คำสั่งข้างต้น

3. Final Assembly เป็นการรวมทุกโมดูลย่อย แล้วสร้างเป็นวงจรรวม โดยใช้คำสั่งดังนี้
 - a. `ngdbuild -p <FPGA Part Number> -modular assemble -pimpath <Pim Path Name> -use_pim <Module Name> <Top-level Module Name>.ngo`
 - b. `map <Top-level Module Name>.ngd`
 - c. `par -w <Top-level Module Name>.ncd <Circuit Name>.ncd`

จากนั้นจึงทำการสร้างไฟล์เอาต์พุตสกุล .VHD และ .SDF เพื่อใช้ในการพิจารณา และเลือกสายสัญญาณเพื่อสร้างส่วนวงจรตอบรับสำหรับวงจรคำนวณ และประมวลผล โดยใช้คำสั่งดังนี้

1. `ngdanno -o <Top-level Module Name>.nga <Circuit Name>.ncd <Top-level Module Name>.ngm`
2. `ngd2vhdl -w <Top-level Module Name>.nga`
3. `bitgen <Circuit Name>.ncd -l -w -f bitgen.ut`

หลังจากที่ทำการเลือกสายสัญญาณที่เหมาะสม และออกแบบส่วนวงจรตอบรับเพิ่มเติมเข้าไปในส่วนวงจรวางคู่ของหน่วยคำนวณ และประมวลผลตรรกะด้วยภาษาวีเอชดีแอลแล้ว จึงนำวงจรรวมไปสังเคราะห์ แล้วนำกลับมาสร้างเป็นโมดูลอีกครั้ง ซึ่งครั้งนี้จะทำเฉพาะขั้นตอน Active Module Implementation และ Final Assembly โดยเริ่มจากลบไฟล์ในไดเรกทอรีที่เหลือเพียงไฟล์ .UCF และ <Top-level Module Name>.NCD แล้วเปลี่ยนชื่อไฟล์สกุล .NGD ที่มีอยู่ให้เป็น

ชื่อใหม่ จากนั้นสำเนาไฟล์สกุล .EDF ของวงจรรวมที่ได้ทับไฟล์เดิมที่มีอยู่ แล้วจึงทำขั้นตอน Active Module Implementation โดยใช้คำสั่งต่างๆ ดังนี้

1. ngdbuild –modular module –active <Module Name> <Top-level Path Name>\<Top-level Module Name>.ngd
2. map <Top-level Module Name>.ngd
3. par -gf <ไฟล์สกุล .NCD เดิม>.ncd -gm exact -w -ol 2 <Top-level Module Name>.ncd <Other Name>.ncd
4. pimcreate –ncd <Other Name>.ncd <Pim Path Name>

หลังจากนั้นจึงทำขั้นตอน Final Assembly และสร้างไฟล์ .VHD และ .SDF เพื่อใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องของวงจรด้วยการจำลองการทำงานอีกครั้ง สำหรับรายละเอียดการออกแบบแต่ละวงจรร้อยด้วยภาษาวีเอชดีแอลจะแสดงไว้ในภาคผนวก ข และตัวอย่างการสร้างวงจรลงเฟิร์มแวร์ โดยใช้ Modular Design Tool สามารถดูได้จากในเวปไซด์ (Web Site) ของ Xilinx [16]

สรุป

งานวิจัยนี้ได้ทำการทดลองสร้างไมโครโปรเซสเซอร์แบบบัสขนาด 8 บิตที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเฟิร์มแวร์ โดยไมโครโปรเซสเซอร์นี้มีชุดคำสั่งให้ใช้งานทั้งสิ้น 16 คำสั่ง แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มคำสั่ง Arithmetic and Logic Operation, กลุ่มคำสั่ง Data Transfer Operation และกลุ่มคำสั่ง Program and Machine Control Operation โดยทุกคำสั่งจะมีรหัสดำเนินการยาวเท่ากันหมดคือ 16 บิต สำหรับรีจิสเตอร์แบบบัสที่มีให้ใช้งานประกอบด้วย รีจิสเตอร์ A, R0 และ R1 และมีสัญญาณบอกสถานะคือ สัญญาณทดค่า กับสัญญาณค่าศูนย์ โดยมีส่วนวงจรที่ทำหน้าที่ประมวลผลคือ วงจรเลื่อนข้อมูล กับวงจรคำนวณและประมวลผลตรรกะ ซึ่งการทำงานเป็นแบบ Accumulator-Based ในการอ้างอิงตัวดำเนินการสามารถทำได้ 4 แบบคือ แบบค่าคงที่, แบบรีจิสเตอร์, แบบอ้างอิงหน่วยความจำโดยตรง และแบบอ้างอิงหน่วยความจำโดยอ้อม

เนื่องจากภายในไมโครโปรเซสเซอร์มีการเข้ารหัสข้อมูลด้วยรหัสรางคู่ ซึ่งใช้สายสัญญาณ 2 เส้นแทนข้อมูลขนาด 1 บิต ในการอ้างอิงหน่วยความจำสำหรับโปรแกรมขนาด $1K * 16$ bits และหน่วยความจำสำหรับข้อมูลขนาด $1K * 8$ bits จึงต้องมีหน้าที่แปลงสายสัญญาณ 2 เส้นให้เป็น 1 เส้น กับส่วนที่ทำหน้าที่แปลงสายสัญญาณ 1 เส้นให้เป็น 2 เส้น ซึ่งเรียกว่า 2-to-1 Converter และ 1-to-2 Converter ตามลำดับ

เมื่อมีการแก้ไขบางส่วนในวงจร แล้วทำการสังเคราะห์ และสร้างวงจรใหม่ อาจทำให้ส่วนวงจรเดิมที่ไม่ได้แก้ไขมีโครงสร้าง และความหน่วงในวงจรเปลี่ยนไปได้ งานวิจัยนี้จึงทำการสังเคราะห์ และสร้างไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสมวารบนเอฟพีจีเอ โดยเริ่มจากการออกแบบแต่ละวงจรย่อยด้วยภาษาวีเอสดีแอล แล้วทำการสังเคราะห์และสร้างแต่ละวงจรย่อยให้เป็นโมดูลก่อน จากนั้นจึงนำทุกโมดูลมาต่อกัน แล้วนำไปสร้างเป็นไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสมวารบนเอฟพีจีเออีกครั้ง โดยใช้เครื่องมือที่ชื่อว่า Modular Design Tool

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

การทดสอบ

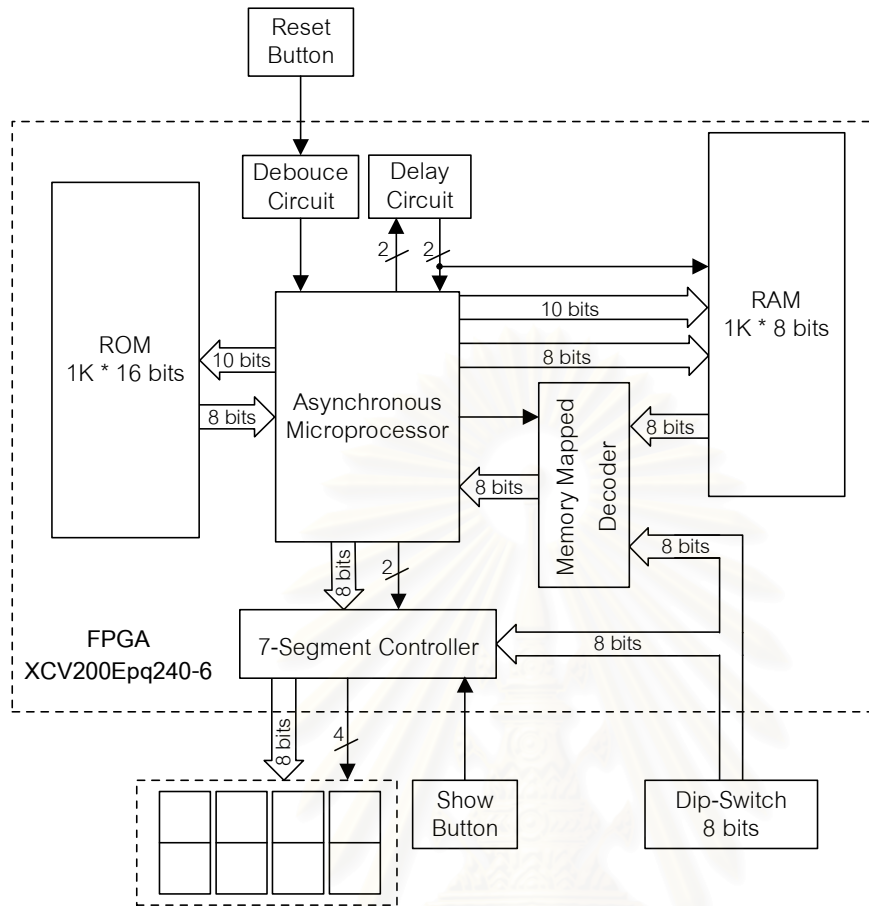
หลังจากที่ทำการออกแบบวงจรทั้งหมดแล้ว จะต้องนำวงจรที่ได้มาจำลองการทำงาน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของไมโครโปรเซสเซอร์ที่ออกแบบ และทำการแก้ไขจนกระทั่งมีความถูกต้องสมบูรณ์เสียก่อน จึงจะทำการโปรแกรมวงจรลงบนเอพฟี่จีเอ เพื่อนำไปทดสอบการทำงานจริง โดยในบทนี้จะอธิบายถึงการสร้างตัวแปลโปรแกรม (Compiler) ให้เป็นรหัสดำเนินการ, โครงสร้างของวงจรรวมทั้งหมดที่อยู่ภายในเอพฟี่จีเอ XCV200Epc240-6, การสร้างหน่วยความจำสำหรับโปรแกรมและหน่วยความจำสำหรับข้อมูลบนเอพฟี่จีเอ เพื่อนำมาใช้ทำงานร่วมกับไมโครโปรเซสเซอร์ที่ออกแบบ, ผลการทดสอบการทำงานโดยการจำลองการทำงาน และการใช้งานจริง รวมทั้งผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านความเร็วในการประมวลผลของไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารกับไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารที่มีโครงสร้าง และชุดคำสั่งให้ใช้งานเหมือนกัน

5.1 การสร้างตัวแปลโปรแกรม

การแปลโปรแกรม (Compile) ที่เขียนขึ้นเพื่อทดสอบการทำงานของไมโครโปรเซสเซอร์ให้เป็นรหัสดำเนินการนั้น จะใช้โปรแกรมที่ชื่อว่า C32 ซึ่งเป็นแอสเซมเบลอร์ (Assembler) ที่เปิดโอกาสให้ผู้วิจัยสามารถสร้างตารางรหัสช่วยจำ (Mnemonic code table) สำหรับไมโครโปรเซสเซอร์ที่ออกแบบได้เองดังแสดงในภาคผนวก ค และจะทำการแปลโปรแกรมที่เขียนขึ้นให้เป็นรหัสดำเนินการ โดยใช้รหัสช่วยจำที่อยู่ในตารางที่สร้างขึ้นนั่นเอง

5.2 โครงสร้างของวงจรรวมภายในเอพฟี่จีเอ XCV200Epc240-6

การนำไมโครโปรเซสเซอร์ที่ออกแบบมาตรวจสอบความถูกต้อง จะมีการติดต่อกับอุปกรณ์หรือวงจรมานอกต่างๆ โดยในการทดสอบนี้จะมีการจำลองวงจบบางส่วนไว้ภายในเอพฟี่จีเอซึ่งได้แก่ วงจรสร้างค่าความหน่วง (Delay Circuit), หน่วยความจำสำหรับโปรแกรม, หน่วยความจำสำหรับข้อมูล, วงจรกันผลการตึง (Debounce Circuit) ของปุ่มรีเซต และวงจรควบคุมการแสดงผลของ 7-Segment ส่วนอุปกรณ์ภายนอกที่ต่ออยู่กับเอพฟี่จีเอจริงๆ ได้แก่ 7-Segment, สวิตช์ขนาด 8 บิต, ปุ่มรีเซต และปุ่มเลือกแสดงค่าของ 7-Segment ดังรูปที่ 5.1

รูปที่ 5.1 โครงสร้างของวงจรรวมที่ออกแบบอยู่ในเฟลพฟี่จีโอXCV200Epg240-6

5.3 การสร้างหน่วยความจำบนเฟลพฟี่จีโอ

งานวิจัยนี้ได้ทำการสร้างหน่วยความจำสำหรับโปรแกรมขนาด $1K * 16$ bits และหน่วยความจำสำหรับข้อมูลขนาด $1K * 8$ bits ไว้ภายในเฟลพฟี่จีโอด้วย โดยใช้เครื่องมือที่ชื่อว่า Core Generator System ซึ่งมีมาพร้อมกับซอฟต์แวร์ Xilinx โดยในการสร้างหน่วยความจำขึ้นภายในเฟลพฟี่จีโอ นั้น จะใช้โครงสร้างแบบ Single Port Block Memory ซึ่งเป็นการใช้พื้นที่ภายในเฟลพฟี่จีโอที่เรียกว่า BLOCKRAMs ที่มีไว้เพื่อสร้างเป็นหน่วยความจำโดยเฉพาะ สำหรับเฟลพฟี่จีโอเบอร์ XCV200Epg240-6 นั้นมี BLOCKRAMs ให้ใช้งานทั้งสิ้น 28 BLOCKRAMs โดยถูกใช้ในการสร้างหน่วยความจำสำหรับโปรแกรมไปเป็นจำนวน 4 BLOCKRAMs และถูกใช้ในการสร้างหน่วยความจำสำหรับข้อมูลไปเป็นจำนวน 2 BLOCKRAMs

ในการทดสอบความถูกต้องด้วยการจำลองการทำงาน จะต้องทำการแก้ไขรหัสดำเนินการที่อยู่ในหน่วยความจำสำหรับโปรแกรมให้เป็นรหัสดำเนินการของชุดโปรแกรมที่ต้องการทดสอบ ด้วยการแก้ไขในไฟล์ .VHD ที่ซอฟต์แวร์ Xilinx Foundation สร้างขึ้นมาหลังจากที่ทำการสร้าง

วงจรรวมทั้งหมดแล้ว โดยจะทำการค้นหาตำแหน่งที่ต้องการ แล้วแทนค่าในตำแหน่งนั้นด้วยค่ารหัสดำเนินการที่อยู่ในไฟล์ .BIN ที่แอสเซมเบลอร์ C32 สร้างขึ้น ก่อนที่จะนำไปจำลองการทำงาน

สำหรับการทดสอบการทำงานจริงบนบอร์ดทดสอบนั้น การแก้ไขค่าในหน่วยความจำสำหรับโปรแกรม ให้เป็นรหัสดำเนินการของชุดโปรแกรมที่ต้องการทดสอบ สามารถทำได้ด้วยการแก้ไขในไฟล์ .EDF ที่ Core Generator System สร้างขึ้นหลังจากที่ทำการสร้างหน่วยความจำสำหรับโปรแกรมแล้ว โดยจะทำการค้นหาตำแหน่งที่ต้องการ แล้วแทนค่าในตำแหน่งนั้นด้วยค่ารหัสดำเนินการที่อยู่ในไฟล์ .BIN ที่แอสเซมเบลอร์ C32 สร้างขึ้น ก่อนที่จะนำไปสังเคราะห์, สร้างเป็นวงจรรวม และโปรแกรมวงจรรวมลงเฟิร์มแวร์

5.4 การทดสอบการทำงาน

การทดสอบการทำงานของไมโครโปรเซสเซอร์ที่ออกแบบนี้ จะแบ่งออกเป็นสองส่วนหลักคือ การทดสอบโดยการจำลองการทำงาน กับ การทดสอบการทำงานจริงกับบอร์ดทดสอบ ซึ่งเมื่อได้ผลการจำลองการทำงานที่ถูกต้องแล้ว จึงจะโปรแกรมวงจรรวมลงเฟิร์มแวร์ แล้วนำไปทดสอบการทำงานจริงกับบอร์ดทดสอบ

5.4.1 การทดสอบโดยการจำลองการทำงาน

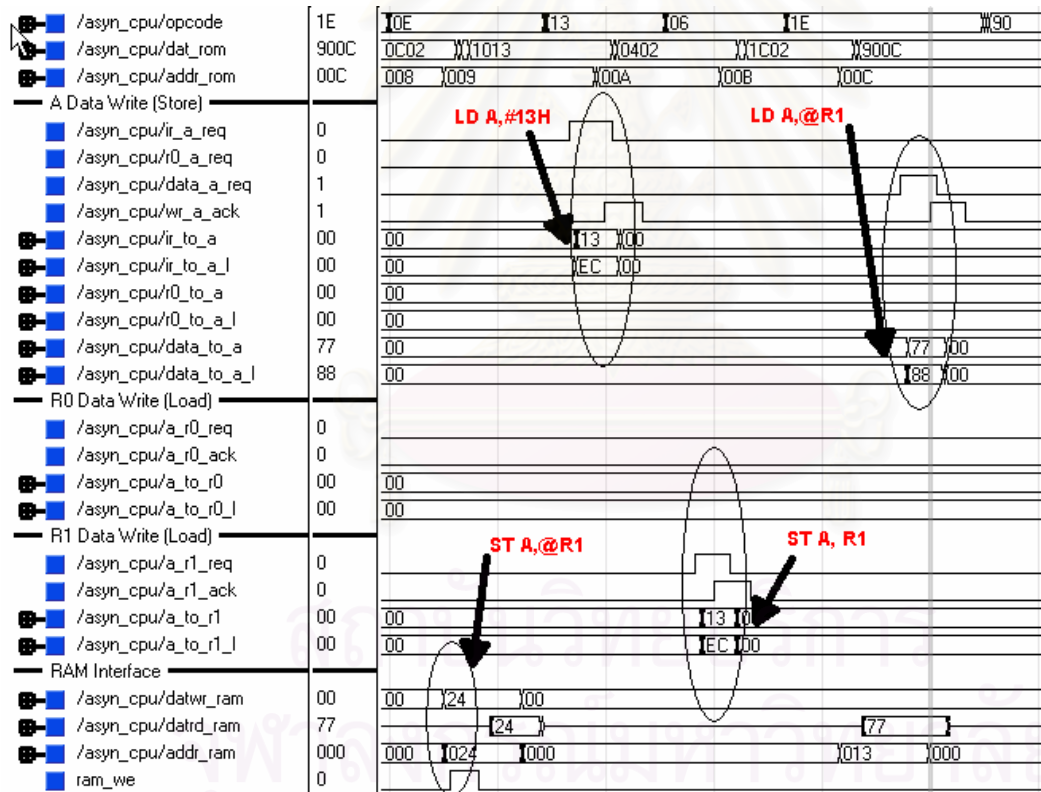
การจำลองการทำงาน จะแบ่งออกเป็นสี่ขั้นตอนคือ การจำลองการทำงานในกลุ่มคำสั่ง Data Transfer Operation, การจำลองการทำงานในกลุ่มคำสั่ง Arithmetic and Logic Operation, การจำลองการทำงานในกลุ่มคำสั่ง Program and Machine Control Operation และการจำลองการทำงานรวมทุกคำสั่ง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การจำลองการทำงานของกลุ่มคำสั่ง Data Transfer Operation เป็นการตรวจสอบความถูกต้องในการทำคำสั่ง LD และ ST ทุกรูปแบบการใช้งาน โดยมีโปรแกรมทดสอบดังตารางที่ 5.1 และมีผลการจำลองการทำงานดังรูปที่ 5.2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.1 โปรแกรมทดสอบกลุ่มคำสั่ง Data Transfer Operation

CPU	"CPU.TBL"	
HOF	"BIN8"	
WDLN	2	
ORG	0000H	
LD	A,#77H	; A = 77H
ST	A,R0	; R0 = 77H
LD	A,#24H	; A = 24H
ST	A,R1	; R1 = 24H
ST	A,@R0	; M(77H) = 24H
LD	A,R0	; A = 77H
ST	A,@13H	; M(13H) = 77H
LD	A,@77H	; A = 24H
ST	A,@R1	; M(24H) = 24H
LD	A,#13H	; A = 13H
ST	A,R1	; R1 = 13H
LD	A,@R1	; A = 77H
HALT:		
JMP	HALT	
END		

รูปที่ 5.2 ผลการจำลองการทำงานกลุ่มคำสั่ง Data Transfer Operation

2. การจำลองการทำงานของกลุ่มคำสั่ง Arithmetic and Logic Operation เป็นการตรวจสอบความถูกต้องในการทำคำสั่ง AND, OR, XOR, ADD, SUB, SL และ SR ทุกรูปแบบการใช้งาน โดยใช้โปรแกรมทดสอบดังตารางที่ 5.2 และได้ผลการจำลองการทำงานแสดงดังรูปที่ 5.3

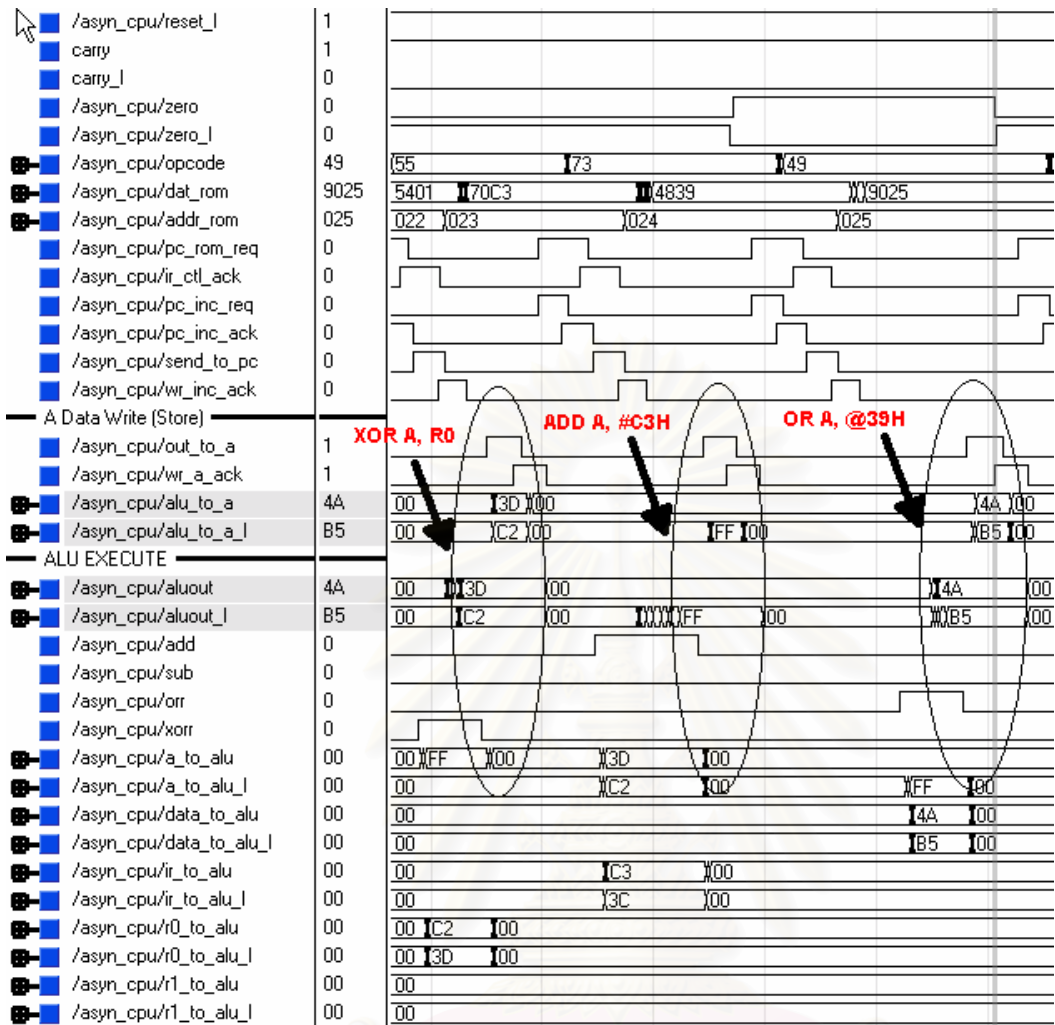
ตารางที่ 5.2 โปรแกรมทดสอบกลุ่มคำสั่ง Arithmetic and Logic Operation

```

CPU "CPU.TBL"
HOF "BIN8"; "INT8"
WDLN 2

ORG 0000H
ADD A,#39H ; A = 39H
ST A,R0 ; R0 = 39H
AND A,#13H ; A = 11H
ADD A,R0 ; A = 4AH
ST A,@R0 ; M(39H) = 4AH
LD A,#0C8H ; A = 0C8H
ADD A,@R0 ; A = 12H, CARRY = 1
ST A,R1 ; R1 = 12H
OR A,R0 ; A = 3BH
ST A,@R1 ; M(12H) = 3BH
OR A,#0B7H ; A = 0BFH
ADD A,@12H ; A = 0FAH, CARRY = 0
ST A,@77H ; M(77H) = FAH
AND A,@R0 ; A = 4AH
OR A,@R1 ; A = 7BH
ST A,R1 ; R1 = 7BH
AND A,R0 ; A = 39H
OR A,@77H ; A = 0FBH
SUB A,R1 ; A = 80H, CARRY = 0
AND A,@39H ; A = 00H, ZERO = 1
XOR A,R0 ; A = 39H, ZERO = 0
SUB A,#77H ; A = 0C2H, CARRY = 1
ST A,R0 ; R0 = 0C2H
ST A,@R1 ; M(7BH) = C2H
XOR A,@39H ; A = 88H
SR A ; A = 44H
ST A,@R0 ; M(C2H) = 44H
XOR A,#0EDH ; A = A9H
SUB A,@39H ; A = 5FH, CARRY = 0
XOR A,@R1 ; A = 9DH
SUB A,@R0 ; A = 59H, CARRY = 0
SL A ; A = B2H
LD A,#00H ; A = 00H
SUB A,#01H ; A = FFH, CARRY = 1
XOR A,R0 ; A = 3D;
ADD A,#0C3H ; A = 00H, CARRY = 1
OR A,@39H ; A = 4AH
HALT:
JMP HALT
END

```


รูปที่ 5.3 ผลการจำลองการทำงานของกลุ่มคำสั่ง Arithmetic and Logic Operation

3. การจำลองการทำงานของกลุ่มคำสั่ง Program and Machine Control Operation เป็นการตรวจสอบความถูกต้องในการทำคำสั่ง JMP, CALL, RET, JC, JNC, JZ และ JNC สำหรับกลุ่มคำสั่งที่กระโดดแบบมีเงื่อนไข (Jump with Condition) นั้นจะทดสอบทั้งในกรณีที่เกิดการกระโดดเพราะสัญญาณสถานะตรงตามเงื่อนไข กับไม่กระโดดไปยังตำแหน่งที่ระบุ เนื่องจากไม่ตรงตามเงื่อนไข โดยมีโปรแกรมทดสอบดังตารางที่ 5.3 และมีผลการจำลองการทำงานแสดงดังรูปที่ 5.4

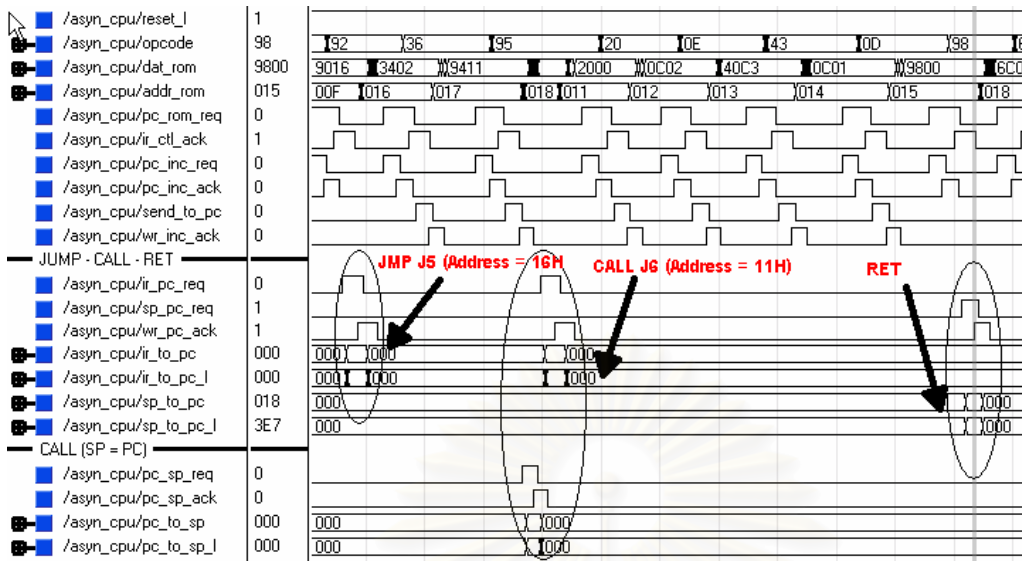
ตารางที่ 5.3 โปรแกรมทดสอบกลุ่มคำสั่ง Program and Machine Control Operation

```

CPU    "CPU.TBL"
HOF    "BIN8"
WDLN   2

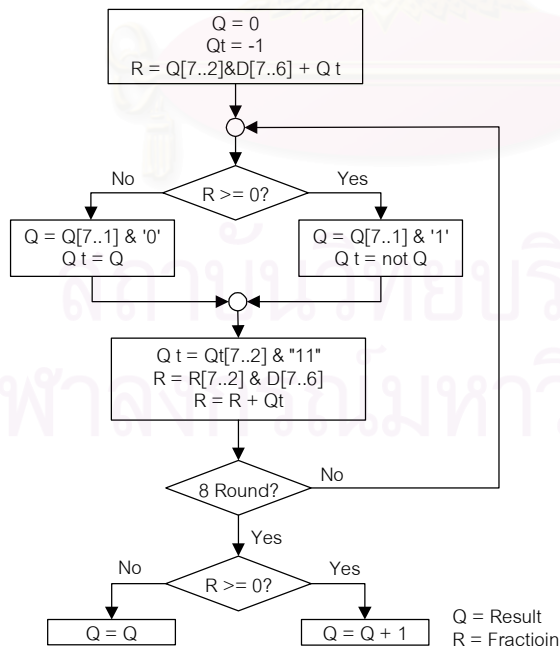
ORG    0000H
LD      A,#77H          ; A = 77H
ADD     A,#0A3H        ; A = 1AH, CARRY = 1
JC      J1              ;
J2:
SUB     A,#5BH         ; A = A5H, CARRY = 1
JNC     HALT           ;
ST      A,R0           ; R0 = A5H
SR      A              ; A = 52H
ADD     A,R0           ; A = F7H, CARRY = 0
JNC     J4              ;
J1:
SR      A              ; A = 0DH,
SUB     A,#0DH         ; A = 0, CARRY = 0
JZ      J2              ;
J4:
ST      A,R1           ; R1 = F7H
XOR     A,#29H         ; A = DEH
SUB     A,R0           ; A = 39H, CARRY = 1
JMP     J5              ;
HALT:
JMP     HALT           ;
J6:
SL      A              ; A = 62H
ST      A,@R1          ; M(F7H) = 62H
OR      A,#0C3H        ; A = E3H
ST      A,@R0          ; M(77H) = E3H
RET     ;
J5:
AND     A,R1           ; A = 31H
CALL    J6
SUB     A,@R1          ; A = 81H, CARRY = 0
JC      HALT           ;
ST      A,@34H         ; M(34) = 81H
SL      A              ; A = 02H
JNZ     HALT
END

```

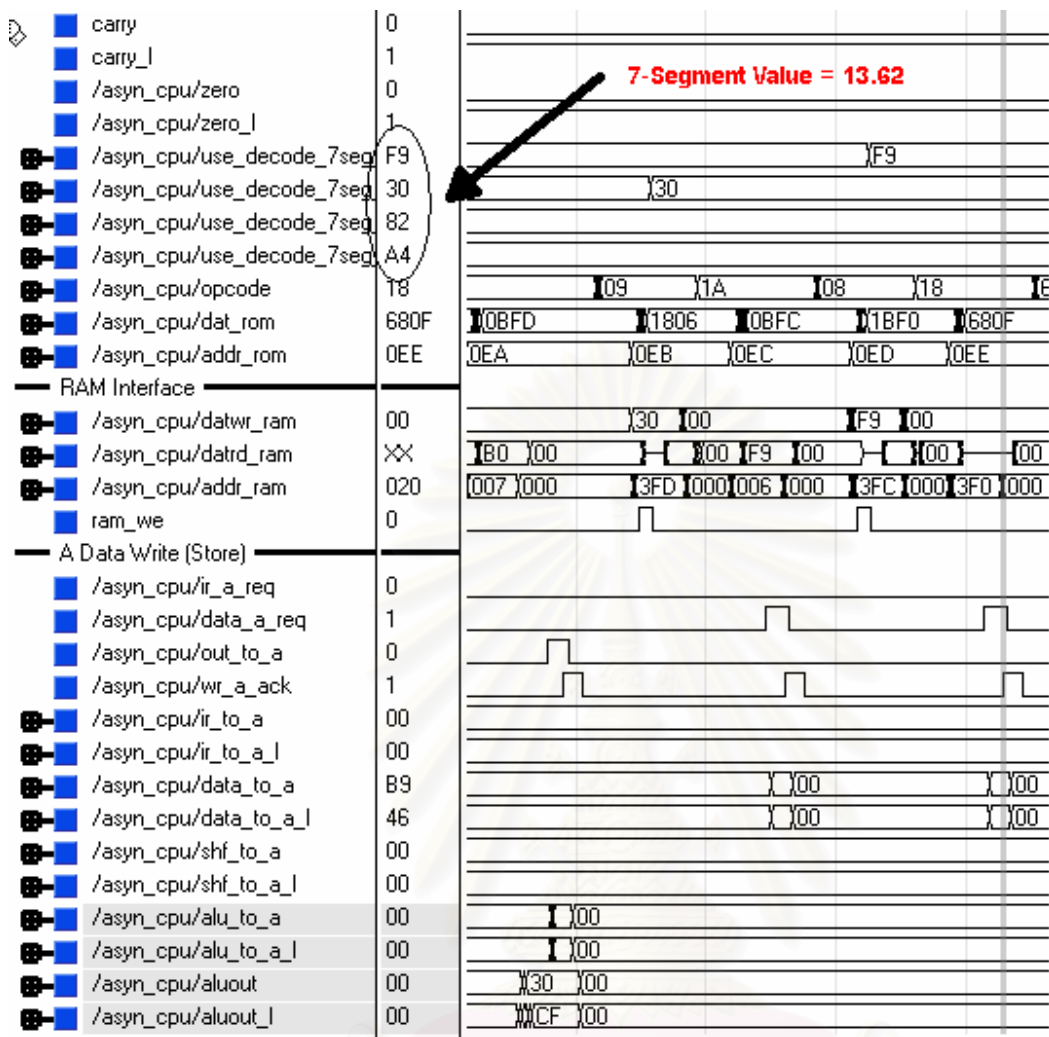

รูปที่ 5.4 ผลการจำลองการทำงานกลุ่มคำสั่ง Program and Machine Control Operation

4. การจำลองการทำงานรวมทุกคำสั่ง เป็นการเขียนโปรแกรมหาค่ารากที่สองด้วยวิธี Non-Restoring Algorithm [17] ดังรูปที่ 5.5 ซึ่งจะใช้ทุกคำสั่ง และแสดงรายละเอียดของโปรแกรมไว้ในภาคผนวก ง จากการทดลองหาค่ารากที่สองของค่า 0xB9 ซึ่งได้ผลลัพธ์เป็นค่า 13.62 และมีค่าเป็น F9, 30, 82, A4 เมื่อส่งไปแสดงผลยัง 7-Segment มีผลการจำลองการทำงานแสดงดังรูปที่ 5.6

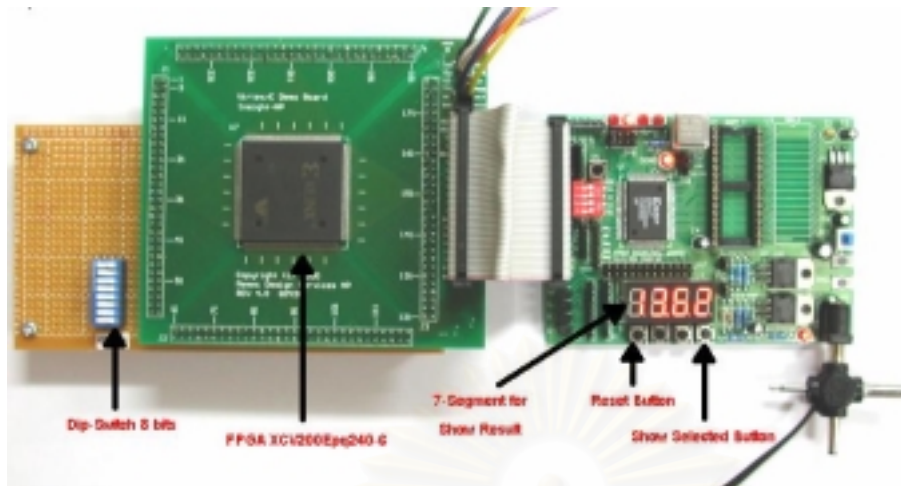
รูปที่ 5.5 หลักการหาค่ารากที่สองด้วยวิธี Non-Restoring Algorithm

รูปที่ 5.6 ผลการจำลองการหาค่ารากที่สองของ 0xB9

5.4.2 การทดสอบการทำงานจริงกับบอร์ดทดสอบ

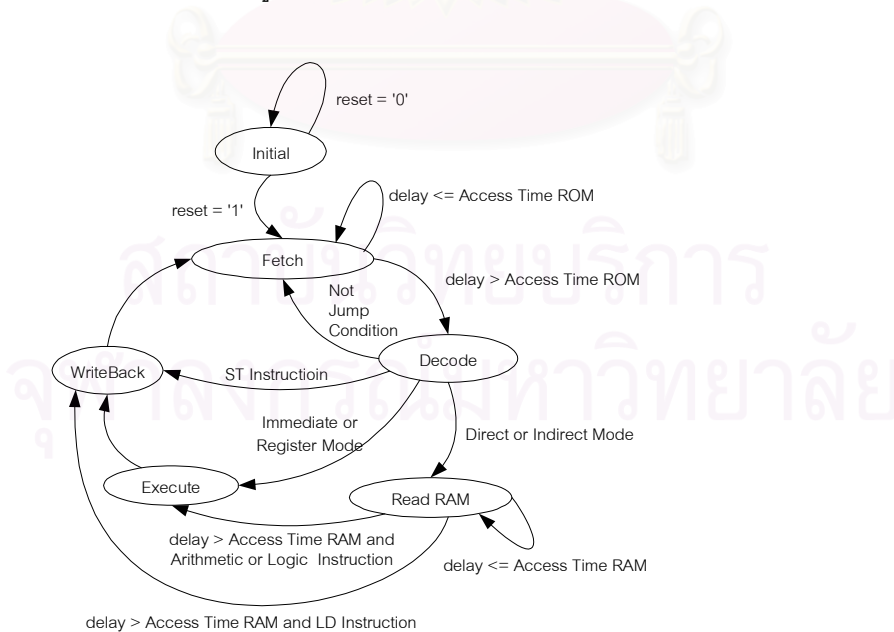
หลังจากที่การทดสอบการทำงานด้วยการจำลองการทำงาน แสดงให้เห็นว่า ไมโครโปรเซสเซอร์ และวงจรรอบข้างทั้งหมดมีการทำงานที่ถูกต้องแล้ว จึงทำการโปรแกรมวงจรลงบนเฟิร์มแวร์ แล้วนำมาทดสอบการทำงานกับอุปกรณ์ภายนอก ซึ่งจากการทดสอบพบว่า ไมโครโปรเซสเซอร์ที่ออกแบบสามารถหาค่ารากที่สองได้ถูกต้องทุกค่า โดยรูปที่ 5.7 เป็นการทดสอบการทำงานจริงของไมโครโปรเซสเซอร์ เพื่อหาค่ารากที่สองของ 0xB9 ซึ่งได้ผลลัพธ์เป็นเลขฐานสิบเท่ากับ 13.62

รูปที่ 5.7 การทำงานจริงกับบอร์ดทดสอบ เพื่อหาค่ารากที่สองของ 0xB9

5.5 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพกับไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวาร

ผลการออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารขนาด 8 บิตที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอเบอร์ XC7200Epg240-6 พบว่าใช้เนื้อที่ภายในเอฟพีจีเอไปทั้งสิ้น 689 SLICES หรือประมาณ 106,685 เกต สำหรับการเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางด้านความเร็วที่ใช้ในการประมวลผลแต่ละคำสั่งของไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารที่ออกแบบ กับไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารที่มีสถาปัตยกรรม และชุดคำสั่งให้ใช้งานเหมือนกัน ซึ่งมีแผนภาพสถานะ (State Diagram) การทำงานดังรูปที่ 5.8 ได้ผลดังตารางที่ 5.4

รูปที่ 5.8 แผนภาพสถานะการทำงาน ของไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารที่นำมาเปรียบเทียบ

ตารางที่ 5.4 ผลการเปรียบเทียบความเร็วที่ใช้ในการประมวลผลแต่ละคำสั่ง
กับไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวาร

Memory Frequency		100 MHz				50 MHz				16 MHz			
Type		Async.		Sync.		Async.		Sync.		Async.		Sync.	
Code	Mode	W	T	Cyc.	T	W	T	Cyc.	T	W	T	Cyc.	T
LD	imm.	37	57	3	60	37	67	4	80	37	99	6	120
	reg.	37	57	3	60	37	67	4	80	37	99	6	120
	direct	63	93	4	80	63	113	6	120	63	197	10	200
	indirect	63	93	4	80	63	113	6	120	63	197	10	200
ST	reg.	37	57	3	60	37	67	4	80	37	109	6	120
	direct	41	71	3	60	41	91	5	100	41	175	9	180
	indirect	41	71	3	60	41	91	5	100	41	175	9	180
SL		48	68	4	80	48	78	5	100	48	110	7	140
SR		47	67	4	80	47	77	5	100	47	109	7	140
AND	imm.	60	80	4	80	60	90	5	100	60	122	7	140
	reg.	61	81	4	80	61	91	5	100	61	123	7	140
	direct	96	126	5	100	96	146	7	140	96	230	11	220
	indirect	97	127	5	100	96	146	7	140	96	230	11	220
OR	imm.	66	86	4	80	66	96	5	100	66	128	7	140
	reg.	65	85	4	80	65	95	5	100	65	127	7	140
	direct	93	123	5	100	93	143	7	140	93	227	11	220
	indirect	93	123	5	100	93	143	7	140	93	227	11	220
XOR	imm.	67	87	4	80	67	97	5	100	67	129	7	140
	reg.	64	84	4	80	64	94	5	100	64	126	7	140
	direct	93	123	5	100	93	143	7	140	93	227	11	220
	indirect	94	124	5	100	94	144	7	140	94	228	11	220
SUB	imm.	76	96	4	80	76	106	5	100	76	138	7	140
	reg.	85	105	4	80	85	115	5	100	85	147	7	140
	direct	114	144	5	100	114	164	7	140	114	248	11	220
	indirect	113	143	5	100	113	163	7	140	113	247	11	220
ADD	imm.	73	93	4	80	73	103	5	100	73	135	7	140
	reg.	93	113	4	80	93	123	5	100	93	155	7	140
	direct	108	138	5	100	108	158	7	140	108	242	11	220
	indirect	109	139	5	100	109	159	7	140	109	243	11	220
JZ,JNZ JC,JNC		39	59	3	40	39	69	4	60	39	111	6	100
JZ,JNZ JC,JNC	Not Jump	34	54	2	60	34	64	3	80	34	106	5	120
JMP		39	59	3	60	39	69	4	80	39	101	6	120
CALL		70	90	3	60	70	100	4	80	70	132	6	120
RET		39	59	3	60	39	69	4	80	39	101	6	120

กำหนดให้

W = เวลาที่ใช้ในการประมวลผลเมื่อพิจารณาเฉพาะการทำงานภายในไมโครโปรเซสเซอร์

T = เวลาที่ใช้ในการประมวลผลทั้งหมด (รวมเวลาที่ใช้ในการอ้างอิงกับหน่วยความจำ)

Cyc = จำนวนสัญญาณนาฬิกาที่ใช้

จากตารางผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านความเร็วในการประมวลผลจะเห็นได้ว่า ไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารนั้น ในแต่ละคำสั่ง และแต่ละรูปแบบการอ้างอิงตัวดำเนินการ จะใช้เวลาในการประมวลเท่ากันหมด เมื่อพิจารณาเฉพาะเวลาที่ใช้ในการประมวลผลภายใน (W) ไมโครโปรเซสเซอร์ และเวลาที่ใช้ในการประมวลผลทั้งหมด (T) ของไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวาร ที่มีค่ามากขึ้นเมื่อใช้หน่วยความจำที่มีความเร็วต่ำลง พบว่าค่าความหน่วงในการประมวลผลทั้งหมดที่เพิ่มขึ้น เป็นค่าความหน่วงที่เกิดจากการรอหน่วยความจำ ซึ่งจะมีค่าความผิดพลาดในการรอไม่นานเกินไปมาก แต่สำหรับไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวาร เวลาที่ใช้ในการรอหน่วยความจำนั้นจะมีค่าความผิดพลาดในการรอนานกว่า เนื่องจากถึงแม้จะสามารถอ้างอิงหน่วยความจำได้แล้ว แต่ก็ยังต้องรอให้มีสัญญาณนาฬิกาเข้ามามาก่อน ถึงจะเริ่มทำงานได้

เนื่องจากโครงสร้างภายในของเอฟพีจีเอ รวมทั้งซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการออกแบบนั้นยังไม่สนับสนุนการออกแบบวงจรแบบสมวาร ทำให้ต้องมีข้อกำหนดหลายอย่างในการสังเคราะห์ และสร้างวงจรบนเอฟพีจีเอ ส่งผลให้วงจรที่ได้มีขนาดใหญ่ รวมทั้งมีความหน่วงในวงจรมากกว่าวงจรที่ให้ซอฟต์แวร์เป็นผู้สังเคราะห์ และสร้างเองโดยอัตโนมัติ ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบความเร็วในการประมวลผลแต่ละคำสั่งระหว่างไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารกับไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวาร จะเห็นได้ว่าไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารจะมีความเร็วในการประมวลผลแต่ละคำสั่งช้ากว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นคำสั่งในกลุ่ม Arithmetic and Logic Operation แต่เมื่อความเร็วของไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารมีค่ามากกว่าความเร็วของหน่วยความจำแล้ว ไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารจะสามารถประมวลผลคำสั่งส่วนใหญ่ได้เร็วกว่าไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวาร

สรุป

การทดสอบความถูกต้องของไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารที่ออกแบบ โดยใช้หน่วยความจำสำหรับโปรแกรมขนาด $1K * 16$ bits และหน่วยความจำสำหรับข้อมูลขนาด $1K * 8$ bits ที่ถูกสร้างไว้ในเอฟพีจีเอนั้นแบ่งออกเป็นสองส่วนหลักคือ การทดสอบความถูกต้องโดยการจำลองการทำงาน และการทดสอบการทำงานจริง โดยเมื่อได้ผลการจำลองการทำงานที่ถูกต้องแล้วจึงทำการทดสอบการทำงานจริงกับบอร์ดทดสอบอีกครั้ง จากผลการทดลองหาค่าราคาที่สองโดยใช้ไมโครโปรเซสเซอร์ที่ออกแบบ พบว่า ไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารขนาด 8 บิตที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ที่อยู่ในเอฟพีจีเอนี้สามารถทำงานได้ถูกต้อง

เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพกับไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวาร ที่มีโครงสร้าง และชุดคำสั่งเหมือนกัน พบว่า เวลาที่ใช้ในการประมวลแต่ละคำสั่งของไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารส่วนใหญ่จะใช้เวลามากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นคำสั่งที่อยู่ในกลุ่ม Arithmetic and Logic

Operation แต่เมื่อใช้หน่วยความจำที่มีความเร็วต่ำกว่าความเร็วของไมโครโปรเซสเซอร์แบบสม-
วารมากขึ้น ไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารที่ออกแบบนั้นจะสามารถประมวลผลคำสั่งส่วนใหญ่
ได้เร็วกว่าไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวาร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ นำเสนอแนวทางการออกแบบวงจรแบบอสมมาตรให้สามารถสังเคราะห์ และสร้างเป็นวงจรบนเอฟพีจีเอ เพื่อเป็นแนวทางเริ่มต้นในการสร้างวงจรแบบอสมมาตรขึ้นมาใช้งาน และตรวจสอบความถูกต้องของวงจรมาก่อนที่จะนำไปผลิตเป็นชิพจริง โดยวงจรที่ทดลองออกแบบในงานวิจัยนี้คือ ไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสมมาตรขนาด 8 บิต ซึ่งภายในประกอบด้วยหน่วยคำนวณ และประมวลผลตรรกะ ที่ใช้แบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้

จากการศึกษาวิธีการออกแบบวงจรแบบอสมมาตรพบว่า ข้อจำกัดที่สำคัญที่มีผลต่อการออกแบบวงจรแบบอสมมาตรบนเอฟพีจีเอ ซึ่งผู้ออกแบบจะต้องคำนึงถึงคือ

1. การกำหนดค่าความหน่วงประมาณให้กับเกต และสายในวงจรไม่สามารถทำได้
2. เนื่องจากวงจรแบบอสมมาตรไม่ใช้สัญญาณนาฬิกาควบคุมการทำงาน ดังนั้นการดีคอมโพสิชัน ซึ่งเป็นขั้นตอนหนึ่งในการทำให้เกิดเป็นวงจรบนเอฟพีจีเอ อาจทำให้วงจรแบบอสมมาตรที่ได้มีการทำงานที่ผิดพลาดไปจากวงจรเดิมได้
3. ทุกครั้งที่มีการแก้ไขวงจร แล้วนำไปสร้างเป็นวงจรบนเอฟพีจีเอ ซอฟต์แวร์ที่ช่วยในด้านการออกแบบ จะทำการเพรสและเรสต์สายในวงจรทั้งหมดใหม่ทุกครั้ง ซึ่งอาจทำให้ส่วนวงจรเดิมที่ไม่ได้แก้ไข มีโครงสร้าง และการทำงานที่เปลี่ยนไปได้

ดังนั้นจึงต้องหาแนวทางการออกแบบวงจรแบบอสมมาตรที่จะทำให้สามารถสังเคราะห์ และสร้างเป็นวงจรบนเอฟพีจีเอ เพื่อนำมาใช้งานได้จริง โดยงานวิจัยนี้เริ่มจากการศึกษาแนวทางการออกแบบวงจรเชิงผสมแบบอสมมาตรที่มีแบบจำลองความหน่วงที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอ เพื่อนำไปใช้ในการออกแบบหน่วยคำนวณ และประมวลผลตรรกะ ซึ่งจะแบ่งการออกแบบออกเป็นสองส่วนคือ การออกแบบส่วนวงจรวางคู่ที่ทำงานตามฟังก์ชันตรรกะ และการออกแบบส่วนวงจรตอบรับที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการสิ้นสุดของการเปลี่ยนระดับสัญญาณของทั้งวงจร

แนวทางในการออกแบบส่วนวงจรวางคู่บนเอฟพีจีเอที่งานวิจัยนี้ได้นำเสนอ เริ่มจากการสร้างแผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ แล้วแปลงให้เป็นส่วนวงจรวางคู่ และใช้ภาษาวีเอสดีแอลเขียนอธิบายการทำงานของวงจรในระดับอาร์ทีแอล โดยให้แต่ละกลุ่มวงจร

ย่อยมีสัญญาณอินพุตได้ไม่เกิน 4 อินพุต และเชื่อมต่อกันด้วยเกตแอนด์เพียงอย่างเดียว, เกตออร์เพียงอย่างเดียว หรือเกตแอนด์กับเกตออร์ที่ต่อกันอยู่ในรูปของผลรวมของผลคูณ จากนั้นนำวงจรที่ออกแบบได้ไปสังเคราะห์ด้วยซอฟต์แวร์ Leonardo Spectrum โดยต้องกำหนดตัวเลือกไม่ทำ Pre-Optimization และทำ Preserve Signal ทุกชื่อสัญญาณในวงจร เพื่อให้วงจรมีโครงสร้างตามที่ออกแบบ ทำให้วงจรที่ได้หลังจากการทำดี-คอมไพลชันไม่มีการทำงานที่ผิดพลาด จากนั้นจึงนำวงจรที่สังเคราะห์แล้วไปสร้างเป็นวงจรวางคู่บนเอฟพีจีเอด้วยซอฟต์แวร์ Xilinx Foundation โดยกำหนดตัวเลือกให้มี Simulation Option เป็น Modelsim VHDL และทำ Correlate Simulation Data to Input Design เพื่อสร้างไฟล์เอาต์พุตที่แสดงให้เห็นโครงสร้าง และค่าความหน่วงประมาณของแต่ละลอคัลเทเบิลภายในส่วนวงจรวางคู่ รวมทั้งเป็นการกำหนดให้สัญญาณภายในวงจรยังคงมีชื่อสัญญาณดั้งเดิม เพื่อให้ง่ายต่อการสร้างส่วนวงจรตอบรับ

ในการสร้างส่วนวงจรตอบรับสำหรับวงจรเชิงผสมแบบอสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้บนเอฟพีจีเอ งานวิจัยนี้ได้นำเสนอแนวทางการออกแบบโดยเริ่มจากการนำไฟล์เอาต์พุตที่ได้จากการสร้างส่วนวงจรวางคู่ มาวิเคราะห์ฟังก์ชันภายใน และค่าความหน่วงประมาณของแต่ละลอคัลเทเบิล แล้วเลือกกลุ่มสายสัญญาณภายในส่วนวงจรวางคู่ที่สามารถครอบคลุมการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 ของทุกสัญญาณในวงจร โดยแบ่งการเลือกสายได้เป็นสามแบบคือ

1. หากภายในลอคัลเทเบิลเชื่อมต่อกันด้วยเกตแอนด์เพียงอย่างเดียว จะเลือกสายอินพุตของลอคัลเทเบิลที่มีค่าความหน่วงสูงสุด
2. หากภายในลอคัลเทเบิลมีเพียงเกตออร์ จะเลือกสายเอาต์พุตของลอคัลเทเบิล
3. หากฟังก์ชันภายในเป็นการต่อกันของเกตแอนด์และเกตออร์ ซึ่งอยู่ในรูปของผลรวมของผลคูณ จะเลือกสายเอาต์พุตของลอคัลเทเบิล ร่วมกับสายอินพุตของแต่ละฟังก์ชันแอนด์ที่มีค่าความหน่วงสูงสุด

จากนั้นจึงใช้เกตออร์รวมกลุ่มสายสัญญาณที่เลือก เพื่อสร้างสัญญาณแสดงความบริสุทธิ์ และเขียนอธิบายการทำงานดังกล่าวด้วยภาษาวีเอชดีแอล แล้วนำไปสังเคราะห์และสร้างเป็นวงจรเชิงผสมแบบอสมวารบนเอฟพีจีเอ โดยนอกเหนือจากการกำหนดตัวเลือกต่างๆ เช่นเดียวกับการออกแบบส่วนวงจรวางคู่แล้ว ในขั้นตอนการสร้างวงจบบนเอฟพีจีเอจะต้องกำหนด Guide File และ Mapping File ซึ่งเป็นรูปแบบการเพลสและเรอต์ส่วนวงจรวางคู่ที่เคยออกแบบไว้ให้กับซอฟต์แวร์ เพราะการทำให้เกิดเป็นวงจรทั้งหมดอีกครั้ง อาจทำให้ส่วนวงจรวางคู่ที่ถูกเพลสและเรอต์ใหม่มีโครงสร้าง และค่าความหน่วงเปลี่ยนไป ส่งผลให้กลุ่มสายสัญญาณที่เลือกไว้ไม่สามารถครอบคลุมทุกการเปลี่ยนระดับสัญญาณในวงจร

จากการทดลองออกแบบหน่วยคำนวณ และประมวลผลตรรกะที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ด้วยวิธีที่น่าเสนอ และทดสอบการทำงานโดยทดลองสองรูปแบบคือ เมื่อความแปรปรวนความหน่วงในวงจรมีค่ามากกว่าอัตราส่วนความแปรปรวนความหน่วงสูงสุด และเมื่อความแปรปรวนความหน่วงในวงจรมีค่าเท่ากับอัตราส่วนความแปรปรวนความหน่วงสูงสุด พบว่าวงจรถูกออกแบบมีความทนทานต่อความแปรปรวนในระดับที่ไม่เกินขอบเขตของอัตราส่วนความแปรปรวนความหน่วงสูงสุดของวงจร และสามารถทำงานได้ถูกต้อง

การวิจัยในขั้นต่อมาจึงเป็นทดลองออกแบบวงจรมีขนาดใหญ่ขึ้น โดยทดลองสร้างไมโครโปรเซสเซอร์แบบบอสสมวารขนาด 8 บิตบนเอฟพีจีเอเบอร์ XCV200Epg240-6 ซึ่งสามารถอ้างอิงหน่วยความจำสำหรับโปรแกรมขนาด 16 บิตได้ 1 กิโลตำแหน่ง และอ้างอิงหน่วยความจำสำหรับข้อมูลขนาด 8 บิตได้ 1 กิโลตำแหน่ง โดยมีสถาปัตยกรรมภายในประกอบหน่วยคำนวณ และประมวลผลตรรกะที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ ซึ่งมีการทำงานเป็นแบบ Accumulator Based และมีรีจิสเตอร์ให้ใช้งานสามตัวได้แก่ รีจิสเตอร์ A, R0 และ R1 โดยมีชุดคำสั่งให้ใช้งานทั้งสิ้น 16 คำสั่ง และสามารถอ้างอิงตัวดำเนินการได้สี่แบบคือ แบบค่าคงที่, แบบรีจิสเตอร์, แบบอ้างอิงหน่วยความจำโดยตรง และแบบอ้างอิงหน่วยความจำโดยอ้อมด้วยรีจิสเตอร์

ทุกครั้งที่มีการแก้ไขวงจรถูกออกแบบด้วยภาษาวีเอสดีแอล ซอฟต์แวร์ที่ใช้ช่วยในสร้างวงจบบนเอฟพีจีเอจะทำการเพรส และเรอต์สายในวงจรถัดใหม่ทุกครั้ง และเนื่องจากการออกแบบหน่วยคำนวณ และประมวลผลตรรกะจะต้องทำการสวมนวงจรรางคู่ก่อน จากนั้นจึงทำการออกแบบส่วนวงจรถอบรับเพิ่มเติมเข้าไป แล้วนำไปสร้างเป็นวงจรถึงผสมแบบบอสสมวารอีกครั้ง จึงอาจทำให้ส่วนวงจรถัดๆ ภายในไมโครโปรเซสเซอร์ที่เคยออกแบบไว้มีโครงสร้างที่เปลี่ยนไป และเกิดการ ทำงานที่ผิดพลาดได้ งานวิจัยนี้จึงได้นำเสนอแนวทางการสร้างไมโครโปรเซสเซอร์บนเอฟพีจีเอโดยใช้เครื่องมือช่วยที่เรียกว่า Modular Design Tool ซึ่งจะทำให้สามารถที่จะออกเป็นแต่ละส่วนย่อยภายในไมโครโปรเซสเซอร์ด้วยภาษาวีเอสดีแอล แล้วนำไปสังเคราะห์ และสร้างเป็นโมดูลต่างๆ ก่อน จากนั้นจึงต่อทุกโมดูลเข้าด้วยกันเป็นไมโครโปรเซสเซอร์อีกครั้ง โดยไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวงจรถัดเดิมที่มีอยู่

จากผลการจำลองการทำงาน รวมทั้งนำไปทดสอบการทำงานจริงบนบอร์ดทดสอบ โดยการหาค่ารากที่สองของอินพุตที่รับมาจากสวิทช์บนบอร์ด และแสดงค่าผลลัพธ์บน 7-Segment พบว่าไมโครโปรเซสเซอร์แบบบอสสมวารที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้ ซึ่งออกแบบบน

เอฟพีจีเอนี้สามารถทำงานได้ถูกต้อง และใช้พื้นที่ภายในเอฟพีจีเอของบริษัท Xilinx เบอร์ XCV200Epc240-6 ไปทั้งสิ้น 29% หรือประมาณ 106,685 เกต

เมื่อทำการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารที่ออกแบบกับไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารที่มีชุดคำสั่ง และสถาปัตยกรรมเดียวกัน พบว่าไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารจะมีความเร็วในการประมวลผลแต่ละคำสั่งช้ากว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นคำสั่งในกลุ่ม Arithmetic and Logic Operation ซึ่งมีสาเหตุมาจากโครงสร้างของเอฟพีจีเอ รวมทั้งซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการออกแบบนั้นยังไม่สนับสนุนการออกแบบวงจรแบบสมวาร ทำให้ต้องมีข้อกำหนดหลายอย่างในการสังเคราะห์ และสร้างวงจรบนเอฟพีจีเอ ส่งผลให้วงจรที่ได้มีขนาดใหญ่ รวมทั้งมีความหน่วงในวงจรมากกว่าวงจรที่ให้ซอฟต์แวร์เป็นผู้สังเคราะห์ และสร้างวงจรเองโดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตามเมื่อความเร็วของไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารมีค่ามากกว่าความเร็วของหน่วยความจำมากๆ แล้ว มีแนวโน้มว่าไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวารจะสามารถประมวลผลคำสั่งส่วนใหญ่ได้เร็วกว่าไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวาร

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การสร้างวงจรแบบสมวารบนเอฟพีจีเอสามารถทำได้จริง จึงเป็นแนวทางเริ่มต้นสำหรับการออกแบบ และพัฒนางานวงจรแบบสมวารโดยใช้เอฟพีจีเอ รวมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของวงจรก่อนที่จะนำไปผลิตเป็นชิปจริง ซึ่งจะทำให้สามารถลดค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบความถูกต้อง และค่าใช้จ่ายในการผลิตชิปที่สูญเปล่า เนื่องจากยังมีข้อผิดพลาดในวงจรลงได้ เนื่องจากการทำงานส่วนใหญ่เป็นการทำงานอยู่บนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล และเอฟพีจีเอก็เป็นอุปกรณ์ที่สามารถนำมาโปรแกรมให้เป็นวงจรต่างๆ ได้หลายครั้งนั่นเอง

6.2 ข้อเสนอแนะ

วิธีการออกแบบวงจรแบบสมวารที่นำเสนอ นั้น จะเป็นการออกแบบวงจรในระดับเกตโดยใช้แผนภาพตัดสินใจแบบทวิภาคชนิดมีการลดทอนอันดับ แล้วใช้ภาษาวีเอสดีแอลเขียนอธิบายการทำงาน ซึ่งจะไม่มีการใช้ฟลิปฟล็อป รวมทั้งอุปกรณ์ร่วมส่งสัญญาณที่อยู่ภายในแต่ละบล็อกเลย จึงเป็นการใช้พื้นที่ภายในเอฟพีจีเอไปอย่างไม่ได้ประโยชน์สูงสุด ซึ่งวิธีการที่นำเสนอ น่าจะเหมาะที่จะนำไปใช้ในการออกแบบบนซีพีแอลดีซึ่งมีโครงสร้างภายในเป็นแบบแมโครเซลล์มากกว่า แต่ก็จะสามารถออกแบบ และสร้างวงจรแบบสมวารที่มีขนาดเล็กเท่านั้น เพราะซีพีแอลดีที่ใหญ่ที่สุดมีขนาดเพียง 12,500 เกตเท่านั้น ซึ่งไม่เพียงพอต่อการนำมาสร้างเป็นไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวาร เนื่องจากผลการทดลองออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์แบบสมวาร 8 บิต ที่มีชุดคำสั่งเพียง 16 คำสั่ง ซึ่งเป็นไมโครโปรเซสเซอร์ที่เล็กมาก ก็มีขนาด 106,685 เกตแล้ว

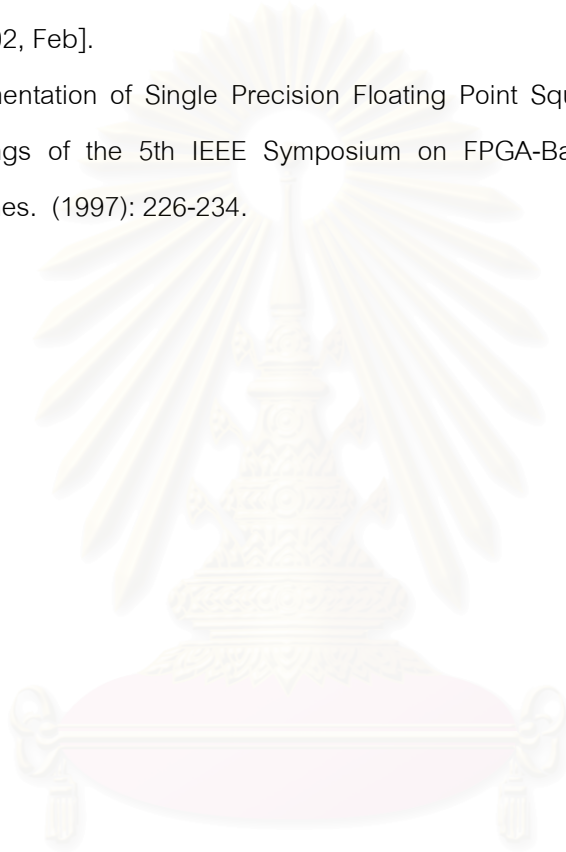
จากการทดลองออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสมวารที่มีการทำงานเป็นแบบตามลำดับ (Sequential) พบว่า สิ่งแวดล้อมมีค่าความหน่วงมากกว่าค่าความหน่วงภายในวงจรมาก จึงทำให้ค่าระดับสัญญาณภายในส่วนวงจรเชิงผสมแบบอสมวาร หรือหน่วยคำนวณ และประมวลผลตรรกะ มีการเปลี่ยนระดับสัญญาณจาก 1 เป็น 0 เสรีจลน์หมดก่อนที่จะได้รับอินพุตชุดใหม่เข้ามาอย่างแน่นอน นั่นคือ หากเป็นการออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสมวารที่มีการทำงานเป็นแบบตามลำดับ และสิ่งแวดล้อมมีค่าความหน่วงมากกว่าค่าความหน่วงในวงจรแล้ว ไม่จำเป็นต้องมีส่วนวงจรตอบรับในวงจรเชิงผสมแบบอสมวาร และแนวทางการพัฒนาต่อไปที่ควรจะทำก็คือ การออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสมวารที่มีการทำงานเป็นแบบกระจายการทำงาน (Pipeline) ให้สามารถสังเคราะห์ และสร้างเป็นวงจรบนเอฟพีจีเอ เพื่อนำมาใช้งานได้จริง และทำการเปรียบเทียบประสิทธิภาพกับไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสมวารที่มีการทำงานเป็นแบบกระจายการทำงานเหมือนกัน เพื่อศึกษาว่าไมโครโปรเซสเซอร์แบบอสมวารมีความเร็วในการทำงานสูงหรือต่ำกว่าอย่างไร

เนื่องจากวงจรแบบอสมวารไม่มีการใช้สัญญาณนาฬิกาควบคุมการทำงาน ดังนั้นวงจรจึงเกิดการ ทำงานก็ต่อเมื่อสายสัญญาณในวงจรมีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นพลังงานที่ใช้ภายในวงจรจึงมีค่าต่ำกว่าวงจรแบบอสมวาร อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ไม่ได้มีการทดลองวัดค่าพลังงานที่ใช้ เนื่องจากโครงสร้างภายในของเอฟพีจีเอจะมีการใช้พลังงานอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งขาดเครื่องมือที่เหมาะสม ดังนั้นแนวทางการพัฒนาที่ควรจะทำอีกทางหนึ่งคือ หาแนวทางการวัดค่าพลังงานที่ใช้ภายในวงจรแบบอสมวารซึ่งออกแบบบนเอฟพีจีเอ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับพลังงานที่ใช้ภายในวงจรแบบอสมวารซึ่งออกแบบบนเอฟพีจีเอเช่นเดียวกัน เพื่อพิสูจน์ว่าวงจรแบบอสมวารมีการใช้พลังงานที่ต่ำกว่าอย่างน้อยเพียงใด

รายการอ้างอิง

1. Hauck, S. Asynchronous design methodologies: An overview. IEEE Transaction on Computer 83, 1 (January 1995): 69-93.
2. Xilinx Incorporation. The Programmable Logic Data Book 2000. United State of America, 2000.
3. Bhasker, J. A VHDL Primer. Prentice-Hall, 1992.
4. Park, S. B. Synthesis of Asynchronous VLSI Circuits from Signal Transition Graph Specifications. Doctoral dissertation, Department of Engineering-Computer Science, Tokyo Institute of Technology (TIT), 1996.
5. Martin, A. J. The Limitations to Delay-Insensitivity in Asynchronous Circuits. Proceedings on Advanced Research in VLSI 6 (1990): 263-278.
6. Nanya, T.; Ueno, Y.; Kagontani, H.; Kuwako, M; and Takamura, A. TITAC: Design of a Quasi-Delay-Insensitive Microprocessor. IEEE Design & Test of Computers 11, 2 (1994): 50-63.
7. Takamura, A.; Kuwako, M.; Imai, M.; Fujii, T.; Ozawa, M.; Fukasaku, I.; Ueno, Y.; Nanya, T. TITAC-2: An asynchronous 32-bit microprocessor based on Scalable-Delay-Insensitive model. Proceeding of ICCD, IEEE (October 1997): 288-294.
8. Muller, D.E.; Bartky, W.S. A Theory of Asynchronous Circuits. Proceedings on Theory and Switching (1959): 204-243.
9. Aker, S.B. Binary Decision Diagrams. IEEE Trans. On Computer 6, Vol. C-27 (1978): 509-516.
10. รัชดา นุตจรัส. การออกแบบวงจรตอบรับที่ไวต่อกรรณชนิดซีสำหรับวงจรเชิงผสมแบบผสมวารีที่ไม่ไวต่อความหน่วงชนิดปรับมาตราส่วนได้. หลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
11. Hauck, S.; Burns, S.; Borriello, G.; Ebeling, C. An FPGA for Implementing Asynchronous Circuit. IEEE Design & Test of Computer Vol.11, No. 3, (1944): 60-69.
12. Exemplar Logic Incorporation. [Online], Available from: <http://www.exemplar.com>., [2002, Feb].

13. Xilinx Incorporation. [Online], Available from: http://www.xilinx.com/xlnx/xil_prodcat_landingpage.jsp?title=ISE+Foundation., [2002, Feb].
14. Model Technology. [Online], Available from: <http://www.model.com.>, [2002, Feb].
15. Xilinx Incorporation. [Online], Available from: <http://www.xilinx.com/products/software/moddes/moddes.htm.>, [2002, Feb].
16. Xilinx Incorporation. [Online], Available from: <http://www.xilinx.com/xapp/xapp404.pdf.>, [2002, Feb].
17. Li, Y.; Chu, W. Implementation of Single Precision Floating Point Square Root on FPGAs. Proceedings of the 5th IEEE Symposium on FPGA-Based Custom Computing Machines. (1997): 226-234.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

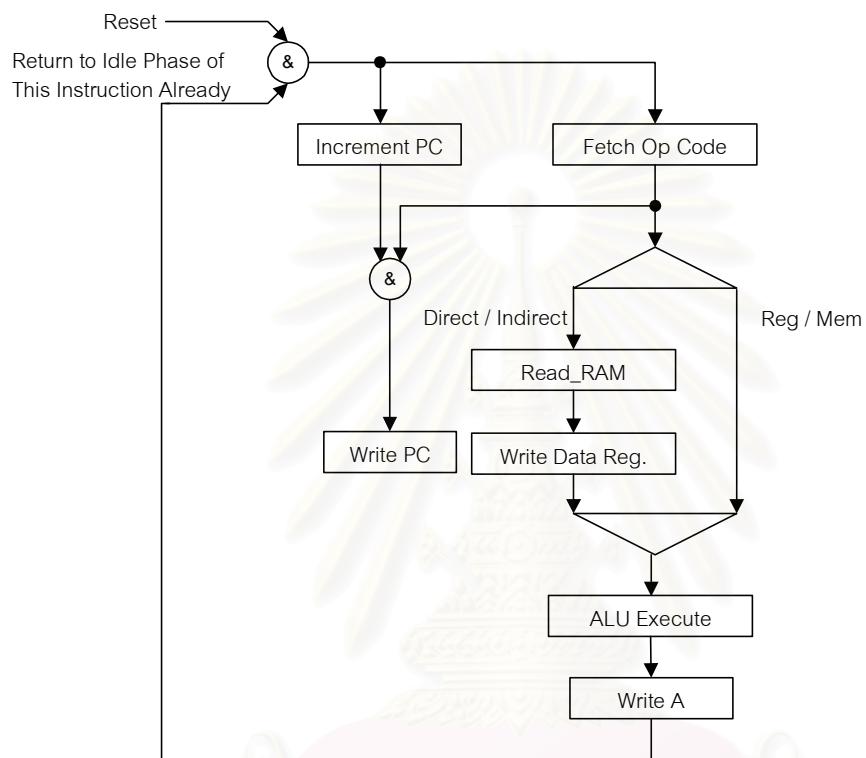
ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

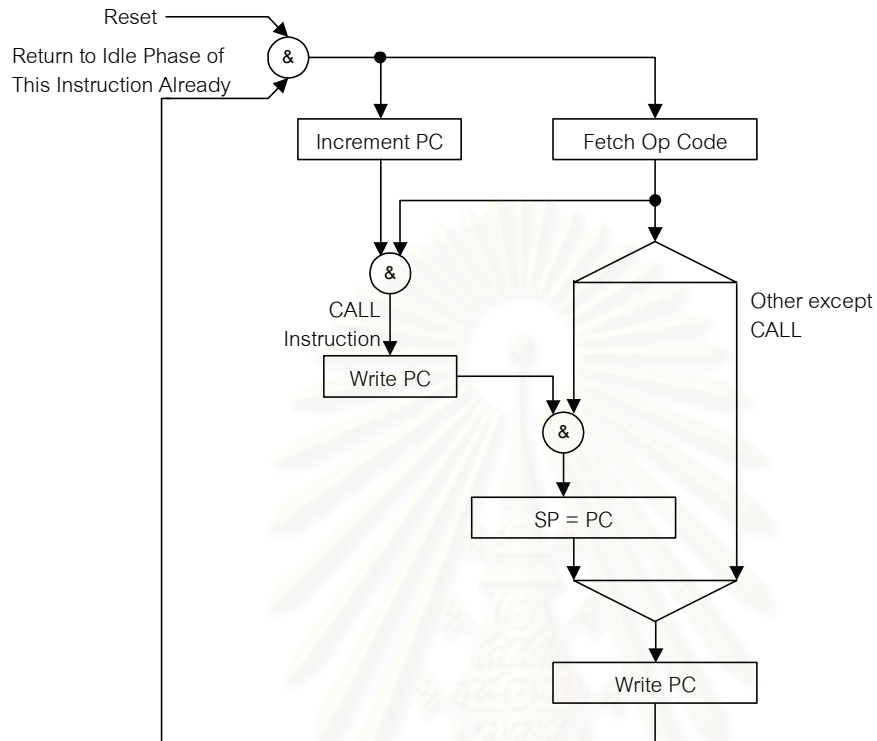
โครงสร้างลำดับการทำงานของแต่ละคำสั่ง

คำสั่ง LD, ADD, SUB, AND, OR, XOR, SL และ SR

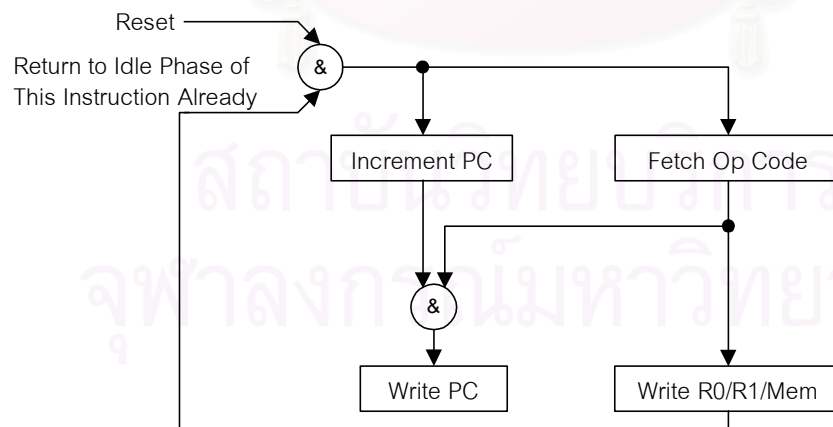

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำสั่ง JMP, CALL, JZ, JNZ, JC, JNC และ Ret

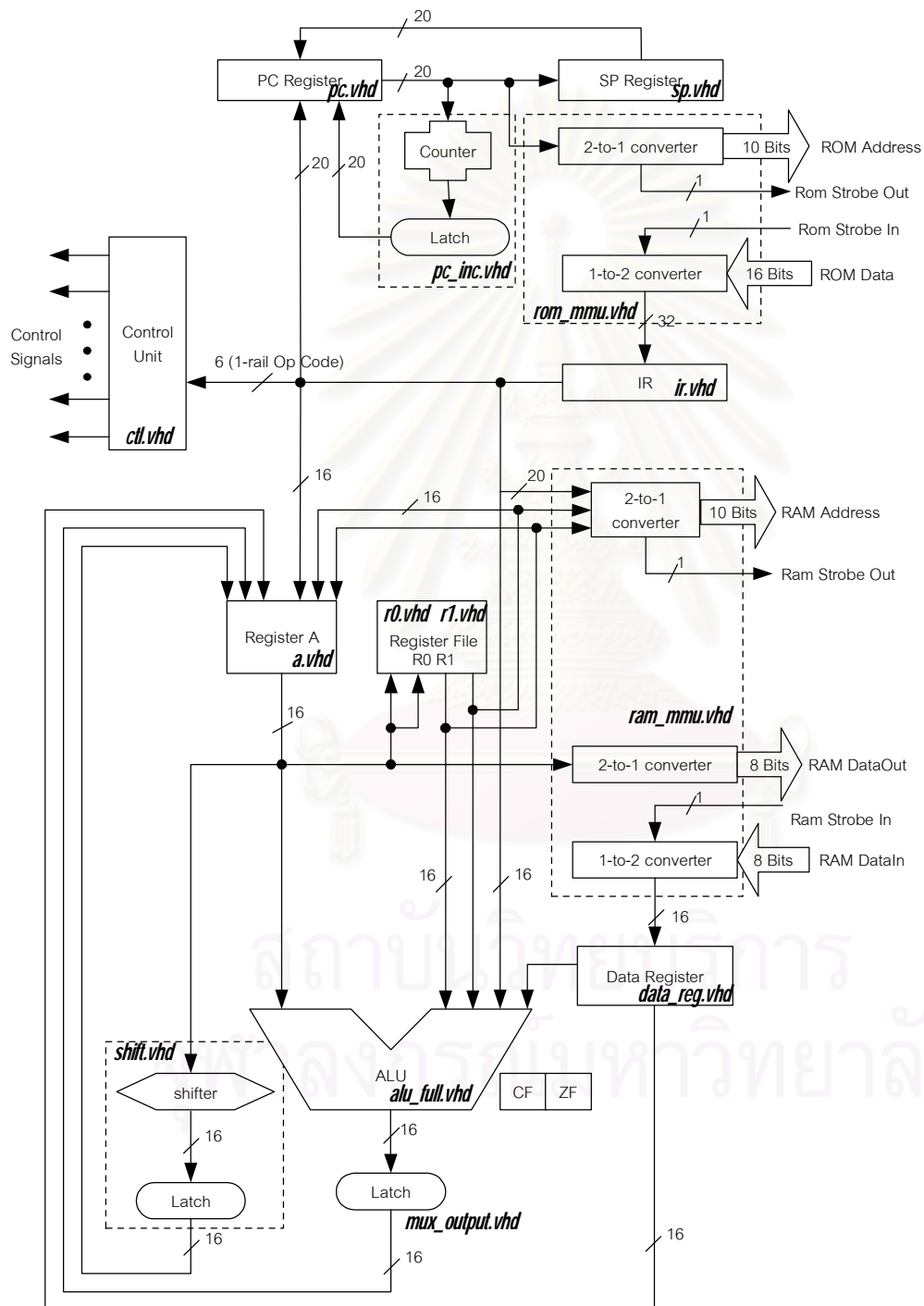

คำสั่ง ST

ภาคผนวก ข

การออกแบบไมโครโปรเซสเซอร์ด้วยภาษาวีเอชดีแอล

a.vhd

```
Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.numeric_std.all;
```

Entity a is

```
port(
    reset_l          : in std_logic;
    a_alu_req        : in std_logic; -----
    a_ram_req        : in std_logic; --
    a_r0_req         : in std_logic; -- Read A Request --
    a_r1_req         : in std_logic; --
    a_shf_req        : in std_logic; -----
    alu_to_a         : in std_logic_vector(7 downto 0);
    alu_to_a_l       : in std_logic_vector(7 downto 0);
    r0_to_a          : in std_logic_vector(7 downto 0);
    r0_to_a_l        : in std_logic_vector(7 downto 0);
    r1_to_a          : in std_logic_vector(7 downto 0);
    r1_to_a_l        : in std_logic_vector(7 downto 0);
    data_to_a        : in std_logic_vector(7 downto 0);
    data_to_a_l      : in std_logic_vector(7 downto 0);
    ir_to_a          : in std_logic_vector(7 downto 0);
    ir_to_a_l        : in std_logic_vector(7 downto 0);
    shf_to_a         : in std_logic_vector(7 downto 0);
    shf_to_a_l       : in std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_alu         : out std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_alu_l       : out std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_r0          : out std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_r0_l        : out std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_r1          : out std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_r1_l        : out std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_ram         : out std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_ram_l       : out std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_shf         : out std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_shf_l       : out std_logic_vector(7 downto 0);
    wr_a_ack         : out std_logic;
    zero             : out std_logic;
    zero_l           : out std_logic);
```

end a;

Architecture rtl of a is

```
signal x,x_l,lat,lat_l,buff      : std_logic_vector(7 downto 0);
signal andbuff,orbuff,ack       : std_logic;
signal chk_zero,chk_zero_l,tzero,tzero_l : std_logic;

begin

x    <= alu_to_a or r0_to_a or r1_to_a or data_to_a or ir_to_a or shf_to_a;
x_l  <= alu_to_a_l or r0_to_a_l or r1_to_a_l or data_to_a_l or ir_to_a_l or shf_to_a_l;

gen_latch:
for i in 0 to 7 generate
    lat(i)    <= (x(i) nor lat_l(i)) or (not reset_l);
    lat_l(i)  <= (x_l(i) nor lat(i)) and reset_l;
end generate;

gen_buffer:
for i in 0 to 7 generate
    buff(i)   <= (x(i) and lat_l(i)) or (x_l(i) and lat(i));
end generate;

andbuff <= buff(0) and buff(1) and buff(2) and buff(3) and
          buff(4) and buff(5) and buff(6) and buff(7);

orbuff  <= buff(0) or buff(1) or buff(2) or buff(3) or
          buff(4) or buff(5) or buff(6) or buff(7);
```

```

ack      <= (andbuff and orbuff) or (andbuff and ack_x) or (orbuff and ack_x);

gen_output:
for i in 0 to 7 generate
    a_to_alu(i)      <= lat_l(i) and a_alu_req;
    a_to_alu_l(i)   <= (lat(i) and a_alu_req);
    a_to_r0(i)      <= lat_l(i) and a_r0_req;
    a_to_r0_l(i)    <= lat(i) and a_r0_req;
    a_to_r1(i)      <= lat_l(i) and a_r1_req;
    a_to_r1_l(i)    <= lat(i) and a_r1_req;
    a_to_ram(i)     <= lat_l(i) and a_ram_req;
    a_to_ram_l(i)   <= lat(i) and a_ram_req;
    a_to_shf(i)     <= lat_l(i) and a_shf_req;
    a_to_shf_l(i)   <= (lat(i) and a_shf_req);
end generate;
wr_a_ack <= ack;

chk_zero  <= lat_l(0) or lat_l(1) or lat_l(2) or lat_l(3) or lat_l(4) or lat_l(5) or lat_l(6) or lat_l(7);
chk_zero_l <= lat(0) and lat(1) and lat(2) and lat(3) and lat(4) and lat(5) and lat(6) and lat(7);

----- Flag -----
tzero <= ((chk_zero and ack) nor tzero_l) or (not reset_l);
tzero_l <= ((chk_zero_l and ack) nor tzero) and reset_l;

zero <= tzero;
zero_l <= tzero_l;
end rtl;

```

alu_full.vhd

```
library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
```

Entity alu is

```
port(
  a_to_alu      : in std_logic_vector(7 downto 0);
  a_to_alu_l    : in std_logic_vector(7 downto 0);
  data_to_alu   : in std_logic_vector(7 downto 0);
  data_to_alu_l : in std_logic_vector(7 downto 0);
  r0_to_alu     : in std_logic_vector(7 downto 0);
  r0_to_alu_l   : in std_logic_vector(7 downto 0);
  r1_to_alu     : in std_logic_vector(7 downto 0);
  r1_to_alu_l   : in std_logic_vector(7 downto 0);
  ir_to_alu     : in std_logic_vector(7 downto 0);
  ir_to_alu_l   : in std_logic_vector(7 downto 0);
  add          : in std_logic;
  sub          : in std_logic;
  orr          : in std_logic;
  andd         : in std_logic;
  xorr         : in std_logic;
  carry_out    : out std_logic;
  carry_out_l  : out std_logic;
  aluout       : out std_logic_vector(7 downto 0);
  aluout_l     : out std_logic_vector(7 downto 0));
```

end alu;

Architecture rtl of alu is

```
signal in1,in1_l,in2,in2_l,or11,or12,res,res_l, tin2: std_logic_vector(7 downto 0);
signal carry,carry_l : std_logic_vector(8 downto 0);
signal res_and,res_and_l,res_or,res_or_l,res_xor : std_logic_vector(7 downto 0);
signal results,results_l,outalu,outalu_l,tin2_l,xor11 : std_logic_vector(7 downto 0);
signal t_carry,t_carry_l,cout,cout_l,all_control,ack : std_logic;
signal all_input,allsignal,allsignal1,xor12,res_xor_l: std_logic_vector(7 downto 0);
```

begin

```
in1      <= a_to_alu;
in1_l    <= a_to_alu_l;
tin2     <= data_to_alu or r0_to_alu or r1_to_alu or ir_to_alu;
tin2_l   <= data_to_alu_l or r0_to_alu_l or r1_to_alu_l or ir_to_alu_l;
select_in2:
  for i in 0 to 7 generate
    in2(i)   <= (tin2_l(i) and sub) or (tin2(i) and add);
    in2_l(i) <= (tin2_l(i) and sub) or (tin2_l(i) and add);
  end generate;
```

----- ADD/SUB/INC MODULE -----

```
select_cin:
  carry(0) <= sub;
  carry_l(0) <= add;
module_or11_or12:
  for i in 0 to 7 generate
    or11(i) <= (in1(i) and in2_l(i)) or (in1_l(i) and in2(i));
    or12(i) <= (in1(i) and in2(i)) or (in1_l(i) and in2_l(i));
  end generate;
module_res:
  for i in 0 to 7 generate
    res(i)   <= (or11(i) and carry_l(i)) or (or12(i) and carry(i));
    res_l(i) <= (or11(i) and carry(i)) or (or12(i) and carry_l(i));
  end generate;
module_carry:
  for i in 0 to 7 generate
    carry(i+1) <= (or11(i) and carry(i)) or (in1(i) and in2(i));
```

```

        carry_l(i+1) <= (or11(i) and carry_l(i)) or (in1_l(i) and in2_l(i));
    end generate;
----- AND MODULE -----
    module_and:
        for i in 0 to 7 generate
            res_and(i)          <= andd and in1(i) and tin2(i);
            res_and_l(i)        <= andd and (in1_l(i) or (in1(i) and tin2_l(i)));
        end generate;

-----OR MODULE-----
    module_or:
        for i in 0 to 7 generate
            res_or(i)  <= orr and (in1(i) or (in1_l(i) and tin2(i))) ;
            res_or_l(i) <= orr and (in1_l(i) and tin2_l(i));
        end generate;

----- XOR MODULE -----
    module_xor:
        for i in 0 to 7 generate
            xor11(i)  <= (in1(i) and tin2_l(i)) or (in1_l(i) and tin2(i));
            xor12(i)  <= (in1(i) and tin2(i)) or (in1_l(i) and tin2_l(i));
            res_xor(i) <= xorr and xor11(i);
            res_xor_l(i) <= xorr and xor12(i);
        end generate;
-- Generate Result of Operation
results  <= res_and or res_or or res_xor or res;
results_l <= res_and_l or res_or_l or res_xor_l or res_l;
t_carry  <= (add and carry(8)) or (sub and carry_l(8));
t_carry_l <= (add and carry_l(8)) or (sub and carry(8));

----- Generate ACKNOWLEDGEMENT -----
or_all_input: -- select output of LUT that is OR-Gates of input circuit.
    for i in 0 to 7 generate
        all_input(i) <= in1(i) or in1_l(i) or in2(i) or in2_l(i) or tin2(i) or tin2_l(i);
    end generate;
all_control <= add or sub or orr or xorr or andd; -- select input circuit
or_all_signal:
    for i in 0 to 7 generate
        allsignal(i) <= or11(i) or or12(i) or xor11(i) or xor12(i);
    end generate;
or_all_signal1:
    for i in 0 to 7 generate
        allsignal1(i) <= carry(i) or carry_l(i) or all_input(i) or allsignal(i);
    end generate;
ack <= allsignal1(0) or allsignal1(1) or allsignal1(2) or allsignal1(3) or allsignal1(4) or allsignal1(5) or
    allsignal1(6) or allsignal1(7) or all_control or carry(8) or carry_l(8);

----- Generate OUTPUT -----
gen_aluout:
    for i in 0 to 7 generate
        outalu(i) <= (results(i) and ack) or (results(i) and outalu(i)) or (ack and outalu(i));
        outalu_l(i) <= (results_l(i) and ack) or (results_l(i) and outalu_l(i)) or (ack and outalu_l(i));
    end generate;
gen_carryout:
    cout  <= (t_carry and ack) or (t_carry and cout) or (ack and cout);
    cout_l <= (t_carry_l and ack) or (t_carry_l and cout_l) or (ack and cout_l);
aluout  <= outalu;
aluout_l <= outalu_l;
carry_out <= cout;
carry_out_l <= cout_l;
end rtl;

```

ctl.vhd

```
library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
```

```
Entity ctl is
```

```
port(
  reset_l      : in std_logic;
  opcode       : in std_logic_vector(7 downto 0);
  carry_out    : in std_logic;
  carry_out_l  : in std_logic;
  zero         : in std_logic;
  zero_l       : in std_logic;
  ir_ctl_ack   : in std_logic;-- fetch finish
  wr_a_ack     : in std_logic;-- Write A ACK
  wr_pc_ack    : in std_logic;-- Write PC ACK
  wr_inc_ack   : in std_logic;-- Write PC Inc. Value ACK
  pc_inc_ack   : in std_logic;-- Inc PC finish
  a_r0_ack     : in std_logic;-- A Write R0 Finish
  a_r1_ack     : in std_logic;-- A Write R1 Finish
  data_ram_ack : in std_logic;-- Read RAM Finish
  pc_sp_ack    : in std_logic;-- PC Write SP Finish
  wr_ram_ack   : in std_logic;-- Write RAM Finish
  alu_ack      : in std_logic;-- ALU Execute Finish
  shift_ack    : in std_logic;
  add          : out std_logic;
  sub          : out std_logic;
  orr          : out std_logic;
  andd         : out std_logic;
  xorr         : out std_logic;
  out_to_a     : out std_logic;-- Send ALU Output to A
  pc_rom_req   : out std_logic;-----
  pc_inc_req   : out std_logic;-- Read PC Request --
  pc_sp_req    : out std_logic;-----
  a_alu_req    : out std_logic;-----
  a_ram_req    : out std_logic;-- --
  a_r0_req     : out std_logic;-- Read A Request --
  a_r1_req     : out std_logic;-- --
  a_shf_req    : out std_logic;-----
  shf_a_req    : out std_logic;
  do_shl       : out std_logic;
  do_shr       : out std_logic;
  send_to_pc   : out std_logic;-- PC_INC Request (Send Output to PC)
  r0_alu_req   : out std_logic;-----
  r0_a_req     : out std_logic;-- Read R0 Request --
  r0_ram_req   : out std_logic;-----
  r1_alu_req   : out std_logic;-----
  r1_a_req     : out std_logic;-- Read R1 Request --
  r1_ram_req   : out std_logic;-----
  data_alu_req : out std_logic;-- Read RAM Data Request
  data_a_req   : out std_logic;
  sp_pc_req    : out std_logic;-- Read SP Request
  ir_alu_req   : out std_logic;-----
  ir_a_req     : out std_logic;-- Read Imm. Value Request --
  ir_pc_req    : out std_logic;--- --
  ir_ram_req   : out std_logic;-----
  ram_read     : out std_logic);
```

```
end ctl;
```

```
Architecture beh of ctl is
```

```
signal st_fetch,c_fetch,inc_pc,c_inc_pc, cnt_pc_wr,c_write_pc : std_logic;
signal imm_mode,reg_mode,drct_mode,idrct_mode, write_pc : std_logic;
signal req_r0_a,req_r1_a,req_r0_ram,req_r1_ram, call_op,c_rd_pc : std_logic;
signal req_a_r0,req_a_r1,req_a_ram, t_exec1,t_exec2,exe1,exe2 : std_logic;
```

```

signal store,call,cal,load,jump,jmpcond,ret,jmp_rel,shift : std_logic;
signal do_and,do_sub,do_or,do_xor,exe3,nt_jmprel : std_logic;
signal read_ram,req_ram,c_rd_ram, exec,fin_exec,execute,c_exe : std_logic;
signal last_exe,write_fin,write_des,c_write_des,des_ack, carry,carry_l: std_logic;

begin

--***** FETCH MODULE *****
--control_first fetch
st_fetch <= reset_l and (not des_ack);
pc_rom_req <= st_fetch and (not c_fetch);
c_fetch <= (st_fetch and ir_ctl_ack) or (st_fetch and c_fetch) or (ir_ctl_ack and c_fetch);

--***** INC PC *****
inc_pc <= st_fetch and (not c_inc_pc);
c_inc_pc <= (st_fetch and pc_inc_ack) or (st_fetch and c_inc_pc) or (pc_inc_ack and c_inc_pc);
write_pc <= c_inc_pc and ((not opcode(7)) or (jmp_rel and (not jmpcond)) or call) and c_fetch;
cnt_pc_wr <= write_pc and (not c_write_pc);
c_write_pc <= (write_pc and wr_inc_ack) or (write_pc and c_write_pc) or (wr_inc_ack and
c_write_pc);

--***** DECODE *****
-- "0000" = STORE
-- "0001" = LOAD
-- "0010" = SHIFT + '0' = SHIFT LEFT / + '1' = SHIFT RIGHT
-- "0011" = AND
-- "0100" = OR
-- "0101" = XOR
-- "0110" = SUB
-- "0111" = ADD
-- "1000" = BRANCH WITH CONDITION + "00" = JZ
--                                     "01" = JNZ
--                                     "10" = JC
--                                     "11" = JNC
-- "1001" = BRANCH + "00" = JUMP
--                                     "01" = CALL
--                                     "10" = RET
-----
store <= '1' when (opcode(7 downto 4) = "0000") else '0'; -- STORE
load <= '1' when (opcode(7 downto 4) = "0001") else '0'; -- LOAD
shift <= '1' when (opcode(7 downto 4) = "0010") else '0';
cal <= '1' when ((opcode(7 downto 6) = "01") or (opcode(7 downto 4) = "0011")) else '0'; --
AND,OR,XOR,SUB,ADD
jmp_rel <= '1' when (opcode(7 downto 4) = "1000") else '0';
jmpcond <= (imm_mode and zero and (not zero_l)) or (reg_mode and (not zero) and zero_l) or
(drct_mode and carry and (not carry_l)) or (idrct_mode and (not carry) and carry_l);
jump <= '1' when (opcode(7 downto 2) = "100100") else '0'; -- JMP
call <= '1' when (opcode(7 downto 2) = "100101") else '0'; -- CALL
ret <= '1' when (opcode(7 downto 2) = "100110") else '0'; -- RET
-- What's Mode and Source ----
imm_mode <= not (opcode(3) or opcode(2)); -- immediate
reg_mode <= (not opcode(3)) and opcode(2); -- register
drct_mode <= opcode(3) and (not opcode(2)); -- direct
idrct_mode <= opcode(3) and opcode(2); -- indirect
req_r0_a <= reg_mode and opcode(0) and load; -- load register to A
req_r1_a <= reg_mode and opcode(1) and load;
req_r0_ram <= idrct_mode and opcode(0); -- address
req_r1_ram <= idrct_mode and opcode(1);
req_a_r0 <= store and reg_mode and opcode(0); -- store A to register
req_a_r1 <= store and reg_mode and opcode(1);
req_a_ram <= store and opcode(3); -- store A to memory
-- What's Operation -----
do_and <= '1' when (opcode(7 downto 4) = "0011") else '0';
do_or <= '1' when (opcode(7 downto 4) = "0100") else '0';

```

```

do_xor <= '1' when (opcode(7 downto 4) = "0101") else '0';
do_sub <= '1' when (opcode(7 downto 4) = "0110") else '0';
do_add <= '1' when (opcode(7 downto 4) = "0111") else '0';

_***** DEFER *****
-- direct / indirect addressing mode
read_ram <= opcode(3) and (cal or load) and c_fetch;
req_ram <= read_ram and (not c_rd_ram);
c_rd_ram <= (read_ram and data_ram_ack) or (read_ram and c_rd_ram) or (data_ram_ack and
c_rd_ram);
-- call instruction (keep pc before execute)
call_op <= call and c_write_pc;
pc_sp_req <= call_op and (not c_rd_pc); -- Call instruction
c_rd_pc <= (call_op and pc_sp_ack) or (call_op and c_rd_pc) or (pc_sp_ack and c_rd_pc);

_***** ALU EXECUTE *****
t_exec1 <= ((cal and (not opcode(3))) or shift) and c_fetch;
t_exec2 <= cal and c_rd_ram;
exec <= t_exec1 or t_exec2;
fin_exec <= alu_ack or shift_ack;
execute <= exec and (not c_exe);
c_exe <= (exec and fin_exec) or (exec and c_exe) or (fin_exec and c_exe);

_***** DESTINATION WRITE BACK *****
exe1 <= (store or jump or ret or (load and (not opcode(3))) or (jmp_rel and jmpcond)) and c_fetch;
exe2 <= call and c_rd_pc;
exe3 <= load and c_rd_ram;
last_exe <= exe1 or exe2 or exe3 or c_exe;
write_fin <= wr_a_ack or wr_ram_ack or a_r0_ack or a_r1_ack or wr_pc_ack;
write_des <= last_exe and (not c_write_des);
c_write_des <= (last_exe and write_fin) or (last_exe and c_write_des) or (write_fin and c_write_des);
nt_jmprel <= jmp_rel and (not jmpcond) and c_write_pc;
des_ack <= (c_write_des and c_write_pc and (not opcode(7))) or
nt_jmprel or (c_write_des and opcode(7));

_***** CONTROL SIGNAL *****
send_to_pc <= cnt_pc_wr;
r0_ram_req <= req_r0_ram and (req_ram or (write_des and store));
r1_ram_req <= req_r1_ram and (req_ram or (write_des and store));
ir_ram_req <= drct_mode and (req_ram or (write_des and store));
ir_alu_req <= execute and imm_mode;
data_alu_req <= execute and opcode(3);
r0_alu_req <= execute and reg_mode and opcode(0);
r1_alu_req <= execute and reg_mode and opcode(1);
a_alu_req <= execute and cal;
a_r0_req <= write_des and req_a_r0;
a_r1_req <= write_des and req_a_r1;
a_ram_req <= write_des and req_a_ram;
ir_a_req <= write_des and load and imm_mode;
r0_a_req <= write_des and req_r0_a;
r1_a_req <= write_des and req_r1_a;
data_a_req <= write_des and load and opcode(3);
sp_pc_req <= write_des and ret;
ir_pc_req <= write_des and (call or jump or (jmp_rel and jmpcond));
out_to_a <= write_des and cal;
a_shf_req <= execute and shift;
shf_a_req <= write_des and shift;
do_shl <= execute and shift and (not opcode(3));
do_shr <= execute and shift and opcode(3);
pc_inc_req <= inc_pc;
ram_read <= req_ram;
add <= do_add and execute; -----
sub <= do_sub and execute; -- --

```



```
andd      <= do_and and execute; -- ALU Mode for Execute --
orr       <= do_or and execute ; --
xorr      <= do_xor and execute; -----
carry     <= (carry_out_1 nor carry_1) and reset_1;
carry_1   <= (carry_out nor carry) or (not reset_1);
end beh;
```


สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

data_reg.vhd

```

Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.numeric_std.all;

Entity data_reg is
    port(
        reset_l      : in std_logic;
        ram_to_data  : in std_logic_vector(7 downto 0);
        ram_to_data_l : in std_logic_vector(7 downto 0);
        data_alu_req  : in std_logic;
        data_a_req    : in std_logic;
        data_ram_ack  : out std_logic;
        data_to_a     : out std_logic_vector(7 downto 0);
        data_to_a_l   : out std_logic_vector(7 downto 0);
        data_to_alu   : out std_logic_vector(7 downto 0);
        data_to_alu_l : out std_logic_vector(7 downto 0)
    );
end data_reg;

Architecture rtl of data_reg is
    signal lat,lat_l,buff : std_logic_vector(7 downto 0);
    signal andbuff,orbuff,ack : std_logic;
begin
    gen_latch:
    for i in 0 to 7 generate
        lat(i)    <= (ram_to_data(i) nor lat_l(i)) or (not reset_l);
        lat_l(i)  <= (ram_to_data_l(i) nor lat(i)) and reset_l;
    end generate;

    gen_buffer:
    for i in 0 to 7 generate
        buff(i)  <= (ram_to_data(i) and lat_l(i)) or (ram_to_data_l(i) and lat(i));
    end generate;

    andbuff <= buff(0) and buff(1) and buff(2) and buff(3) and
        buff(4) and buff(5) and buff(6) and buff(7);

    orbuff  <= buff(0) or buff(1) or buff(2) or buff(3) or
        buff(4) or buff(5) or buff(6) or buff(7);

    ack     <= (andbuff and orbuff) or (andbuff and ack_x) or (orbuff and ack_x);

    gen_output:
    for i in 0 to 7 generate
        data_to_alu(i) <= lat_l(i) and data_alu_req;
        data_to_alu_l(i) <= lat(i) and data_alu_req;
        data_to_a(i) <= lat_l(i) and data_a_req;
        data_to_a_l(i) <= lat(i) and data_a_req;
    end generate;
    data_ram_ack <= ack;
end rtl;

```

ir.vhd

```

Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.numeric_std.all;

Entity ir is
    port(
        reset_l      : in std_logic;
        data_rom      : in std_logic_vector(15 downto 0);
        data_rom_l    : in std_logic_vector(15 downto 0);
        ir_alu_req    : in std_logic; -----
        ir_a_req      : in std_logic; -- Read Imm. Value Request --
        ir_pc_req     : in std_logic; --
        ir_ram_req    : in std_logic; -----
        ir_ctl_ack    : out std_logic;
        ir_to_alu     : out std_logic_vector(7 downto 0);
        ir_to_alu_l   : out std_logic_vector(7 downto 0);
        ir_to_a       : out std_logic_vector(7 downto 0);
        ir_to_a_l     : out std_logic_vector(7 downto 0);
        ir_to_ram     : out std_logic_vector(9 downto 0);
        ir_to_ram_l   : out std_logic_vector(9 downto 0);
        ir_to_pc      : out std_logic_vector(9 downto 0);
        ir_to_pc_l    : out std_logic_vector(9 downto 0);
        opcode        : out std_logic_vector(7 downto 0));
end ir;
Architecture rtl of ir is
    signal lat,lat_l,buff : std_logic_vector(15 downto 0);
    signal andbuff,orbuff,ack : std_logic;
begin
    gen_latch:
    for i in 0 to 15 generate
        lat(i)    <= (data_rom(i) nor lat_l(i)) or (not reset_l);
        lat_l(i)  <= (data_rom_l(i) nor lat(i)) and reset_l;
    end generate;
    gen_buffer:
    for i in 0 to 15 generate
        buff(i)  <= (data_rom(i) and lat_l(i)) or (data_rom_l(i) and lat(i));
    end generate;
    andbuff <= buff(0) and buff(1) and buff(2) and buff(3) and buff(4) and buff(5) and buff(6) and buff(7)
        and buff(8) and buff(9) and buff(10) and buff(11) and buff(12) and buff(13) and buff(14)
        and buff(15);
    orbuff  <= buff(0) or buff(1) or buff(2) or buff(3) or buff(4) or buff(5) or buff(6) or buff(7) or buff(8)
        or buff(9) or buff(10) or buff(11) or buff(12) or buff(13) or buff(14) or buff(15);
    ack     <= (andbuff and orbuff) or (andbuff and ack_x) or (orbuff and ack_x);
    gen_output:
    for i in 0 to 7 generate
        ir_to_alu(i)    <= lat_l(i) and ir_alu_req;
        ir_to_alu_l(i)  <= lat(i) and ir_alu_req;
        ir_to_a(i)      <= lat_l(i) and ir_a_req;
        ir_to_a_l(i)    <= lat(i) and ir_a_req;
    end generate;
    gen_output1:
    for i in 0 to 9 generate
        ir_to_ram(i)    <= lat_l(i) and ir_ram_req;
        ir_to_ram_l(i)  <= lat(i) and ir_ram_req;
        ir_to_pc(i)     <= lat_l(i) and ir_pc_req;
        ir_to_pc_l(i)   <= lat(i) and ir_pc_req;
    end generate;
    ir_ctl_ack <= ack;
    opcode    <= lat_l(15 downto 10) & lat_l(1 downto 0);
end rtl;

```

mux_output.vhd

```

Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.numeric_std.all;

Entity mux_output is
    port(
        reset_l      : in std_logic;
        aluout       : in std_logic_vector(7 downto 0);
        aluout_l     : in std_logic_vector(7 downto 0);
        out_to_a     : in std_logic;
        alu_to_a     : out std_logic_vector(7 downto 0);
        alu_to_a_l   : out std_logic_vector(7 downto 0);
        alu_ack      : out std_logic
    );
end mux_output;

Architecture rtl of mux_output is
    signal lat,lat_l,buff      : std_logic_vector(7 downto 0);
    signal andbuff,orbuff,ack : std_logic;
begin

    gen_lat:
    for i in 0 to 7 generate
        lat(i)    <= (aluout(i) nor lat_l(i)) or (not reset_l);
        lat_l(i)  <= (aluout_l(i) nor lat(i)) and reset_l;
    end generate;

    gen_buf:
    for i in 0 to 7 generate
        buff(i) <= (aluout(i) and lat_l(i)) or (aluout_l(i) and lat(i));
    end generate;

    andbuff <= buff(0) and buff(1) and buff(2) and buff(3) and buff(4) and
        buff(5) and buff(6) and buff(7);

    orbuff <= buff(0) or buff(1) or buff(2) or buff(3) or buff(4) or
        buff(5) or buff(6) or buff(7);

    ack <= (andbuff and orbuff) or (andbuff and ack_x) or (orbuff and ack_x);
    alu_ack <= ack;

    gen_alu_to_a:
    for i in 0 to 7 generate
        alu_to_a(i) <= out_to_a and lat_l(i);
        alu_to_a_l(i) <= out_to_a and lat(i);
    end generate;

end rtl;

```

pc.vhd

```

Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.numeric_std.all;

Entity pc is
  port(
    reset_l      : in std_logic;
    pc_inc_req   : in std_logic;
    pc_sp_req    : in std_logic;
    pc_out       : in std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_out_l     : in std_logic_vector(9 downto 0);
    sp_to_pc     : in std_logic_vector(9 downto 0);
    sp_to_pc_l   : in std_logic_vector(9 downto 0);
    ir_to_pc     : in std_logic_vector(9 downto 0);
    ir_to_pc_l   : in std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_to_sp     : out std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_to_sp_l   : out std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_to_rom    : out std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_to_inc    : out std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_to_inc_l  : out std_logic_vector(9 downto 0);
    wr_inc_ack   : out std_logic; -- Write PC Inc. Value ACK
    wr_pc_ack    : out std_logic -- Write PC ACK);
end pc;

Architecture rtl of pc is
  signal x,x_l,lat,lat_l,buff      : std_logic_vector(9 downto 0);
  signal andbuff,orbuff,ack_x,t_wr,ack_wr,t_inc,ack_inc  : std_logic;
begin
  x      <= sp_to_pc or ir_to_pc or pc_out;
  x_l    <= sp_to_pc_l or ir_to_pc_l or pc_out_l;
  gen_latch:
  for i in 0 to 9 generate
    lat(i)    <= (x(i) nor lat_l(i)) or (not reset_l);
    lat_l(i)  <= (x_l(i) nor lat(i)) and reset_l;
  end generate;
  gen_buffer:
  for i in 0 to 9 generate
    buff(i)   <= (x(i) and lat_l(i)) or (x_l(i) and lat(i));
  end generate;
  andbuff <= buff(0) and buff(1) and buff(2) and buff(3) and buff(4) and
    buff(5) and buff(6) and buff(7) and buff(8) and buff(9);
  orbuff  <= buff(0) or buff(1) or buff(2) or buff(3) or buff(4) or
    buff(5) or buff(6) or buff(7) or buff(8) or buff(9);

  ack_x   <= (andbuff and orbuff) or (andbuff and ack_x) or (orbuff and ack_x);
  t_wr    <= sp_to_pc(0) or sp_to_pc_l(0) or ir_to_pc(0) or ir_to_pc_l(0);
  t_inc   <= pc_out(0) or pc_out_l(0);
  ack_wr  <= (t_wr and ack_x) or (t_wr and ack_wr) or (ack_x and ack_wr);
  ack_inc <= (t_inc and ack_x) or (t_inc and ack_inc) or (ack_x and ack_inc);
  ----- Gen Output -----
  gen_output:
  for i in 0 to 9 generate
    pc_to_rom(i)    <= lat_l(i);
    pc_to_inc(i)    <= lat_l(i) and pc_inc_req;
    pc_to_inc_l(i)  <= lat(i) and pc_inc_req;
    pc_to_sp(i)     <= lat_l(i) and pc_sp_req;
    pc_to_sp_l(i)   <= lat(i) and pc_sp_req;
  end generate;
  wr_pc_ack    <= ack_wr;
  wr_inc_ack   <= ack_inc;
end rtl;

```

pc_inc.vhd

```

Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.numeric_std.all;

Entity pc_inc is
    port(
        reset_l      : in std_logic;
        send_to_pc   : in std_logic;
        pc_to_inc    : in std_logic_vector(9 downto 0);
        pc_to_inc_l  : in std_logic_vector(9 downto 0);
        pc_inc_ack   : out std_logic;
        pc_out       : out std_logic_vector(9 downto 0);
        pc_out_l     : out std_logic_vector(9 downto 0));
end pc_inc;
Architecture rtl of pc_inc is
    signal sum,sum_l,buff,lat,lat_l      : std_logic_vector(9 downto 0);
    signal andbuff,orbuff,ack           : std_logic;
    signal c,c_l                         : std_logic_vector(9 downto 1);
begin
    sum(0)    <= pc_to_inc_l(0);
    sum_l(0)  <= pc_to_inc(0);
    c(1)      <= pc_to_inc(0);
    c_l(1)    <= pc_to_inc_l(0);
    gen_sum:
    for i in 1 to 9 generate
        sum(i)    <= (pc_to_inc(i) and c_l(i)) or (pc_to_inc_l(i) and c(i));
        sum_l(i)  <= (pc_to_inc_l(i) and c_l(i)) or (pc_to_inc(i) and c(i));
    end generate;
    gen_carry:
    for i in 2 to 9 generate
        c(i)      <= pc_to_inc(i-1) and c(i-1);
        c_l(i)    <= pc_to_inc_l(i-1) or (pc_to_inc(i-1) and c_l(i-1));
    end generate;
    ----- Latch -----
    gen_latch:
    for i in 0 to 9 generate
        lat(i)    <= (sum(i) nor lat_l(i)) or (not reset_l);
        lat_l(i)  <= (sum_l(i) nor lat(i)) and reset_l;
    end generate;
    ----- Gen Acknowledgement -----
    gen_buff:
    for i in 0 to 9 generate
        buff(i)   <= (sum(i) and lat_l(i)) or (sum_l(i) and lat(i));
    end generate;
    andbuff <= buff(0) and buff(1) and buff(2) and buff(3) and buff(4) and
        buff(5) and buff(6) and buff(7) and buff(8) and buff(9);
    orbuff  <= buff(0) or buff(1) or buff(2) or buff(3) or buff(4) or
        buff(5) or buff(6) or buff(7) or buff(8) or buff(9);
    ack_x   <= (andbuff and orbuff) or (andbuff and ack_x) or (orbuff and ack_x);
    ack     <= pc_to_inc(0) or pc_to_inc_l(0);
    ack_inc <= (ack_x and ack) or (ack_x and ack_inc) or (ack and ack_inc);
    ----- Gen Output -----
    gen_out_pc:
    for i in 0 to 9 generate
        pc_out(i)      <= lat_l(i) and send_to_pc;
        pc_out_l(i)    <= lat(i) and send_to_pc;
    end generate;
    pc_inc_ack <= ack_inc;
end rtl;

```

r0.vhd

```

Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.numeric_std.all;

Entity r0 is
  port(
    reset_l      : in std_logic;
    r0_ram_req   : in std_logic;
    r0_alu_req   : in std_logic;
    r0_a_req     : in std_logic;
    a_to_r0     : in std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_r0_l   : in std_logic_vector(7 downto 0);
    a_r0_ack    : out std_logic;
    r0_to_a     : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r0_to_a_l   : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r0_to_ram   : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r0_to_ram_l : out std_logic_vector(9 downto 0);
    r0_to_alu   : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r0_to_alu_l : out std_logic_vector(7 downto 0));
end r0;

Architecture rtl of r0 is
  signal lat,lat_l,buff : std_logic_vector(7 downto 0);
  signal andbuff,orbuff,ack : std_logic;
begin
  gen_latch:
  for i in 0 to 7 generate
    lat(i)   <= (a_to_r0(i) nor lat_l(i)) or (not reset_l);
    lat_l(i) <= (a_to_r0_l(i) nor lat(i)) and reset_l;
  end generate;

  gen_buffer:
  for i in 0 to 7 generate
    buff(i) <= (a_to_r0(i) and lat_l(i)) or (a_to_r0_l(i) and lat(i));
  end generate;

  andbuff <= buff(0) and buff(1) and buff(2) and buff(3) and buff(4) and buff(5) and buff(6) and buff(7);
  orbuff  <= buff(0) or buff(1) or buff(2) or buff(3) or buff(4) or buff(5) or buff(6) or buff(7);
  ack     <= (andbuff and orbuff) or (andbuff and ack_x) or (orbuff and ack_x);

  gen_output:
  for i in 0 to 7 generate
    r0_to_alu(i)   <= lat_l(i) and r0_alu_req;
    r0_to_alu_l(i) <= lat(i) and r0_alu_req;
    r0_to_a(i)     <= lat_l(i) and r0_a_req;
    r0_to_a_l(i)   <= lat(i) and r0_a_req;
    r0_to_ram(i)   <= lat_l(i) and r0_ram_req;
    r0_to_ram_l(i) <= lat(i) and r0_ram_req;
  end generate;

  r0_to_ram_l(8) <= r0_ram_req;
  r0_to_ram_l(9) <= r0_ram_req;
  a_r0_ack <= ack;
end rtl;

```

r1.vhd

```
Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.numeric_std.all;
```

Entity r1 is

```
port(
    reset_l      : in std_logic;
    r1_ram_req   : in std_logic;
    r1_alu_req   : in std_logic;
    r1_a_req     : in std_logic;
    a_to_r1     : in std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_r1_l   : in std_logic_vector(7 downto 0);
    a_r1_ack    : out std_logic;
    r1_to_a     : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r1_to_a_l   : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r1_to_ram   : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r1_to_ram_l : out std_logic_vector(9 downto 0);
    r1_to_alu   : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r1_to_alu_l : out std_logic_vector(7 downto 0));
```

end r1;

Architecture rtl of r1 is

```
signal lat,lat_l,buff : std_logic_vector(7 downto 0);
signal andbuff,orbuff,ack : std_logic;
```

begin

gen_latch:

for i in 0 to 7 generate

```
lat(i)    <= (a_to_r1(i) nor lat_l(i)) or (not reset_l);
```

```
lat_l(i)  <= (a_to_r1_l(i) nor lat(i)) and reset_l;
```

end generate;

gen_buffer:

for i in 0 to 7 generate

```
buff(i)   <= (a_to_r1(i) and lat_l(i)) or (a_to_r1_l(i) and lat(i));
```

end generate;

```
andbuff <= buff(0) and buff(1) and buff(2) and buff(3) and buff(4) and buff(5) and buff(6) and buff(7);
```

```
orbuff  <= buff(0) or buff(1) or buff(2) or buff(3) or buff(4) or buff(5) or buff(6) or buff(7);
```

```
ack     <= (andbuff and orbuff) or (andbuff and ack_x) or (orbuff and ack_x);
```

gen_output:

for i in 0 to 7 generate

```
r1_to_alu(i)    <= lat_l(i) and r1_alu_req;
```

```
r1_to_alu_l(i)  <= lat(i) and r1_alu_req;
```

```
r1_to_a(i)     <= lat_l(i) and r1_a_req;
```

```
r1_to_a_l(i)   <= lat(i) and r1_a_req;
```

```
r1_to_ram(i)   <= lat_l(i) and r1_ram_req;
```

```
r1_to_ram_l(i) <= lat(i) and r1_ram_req;
```

end generate;

```
r1_to_ram_l(8) <= r1_ram_req;
```

```
r1_to_ram_l(9) <= r1_ram_req;
```

```
a_r1_ack <= ack;
```

end rtl;

ram_mmu.vhd

Library ieee;

use ieee.std_logic_1164.all;

use ieee.numeric_std.all;

Entity ram_mmu is

```

port(
    reset_l      : in std_logic;
    ir_to_ram    : in std_logic_vector(9 downto 0);
    ir_to_ram_l  : in std_logic_vector(9 downto 0);
    r0_to_ram    : in std_logic_vector(7 downto 0);
    r0_to_ram_l  : in std_logic_vector(9 downto 0);
    r1_to_ram    : in std_logic_vector(7 downto 0);
    r1_to_ram_l  : in std_logic_vector(9 downto 0);
    a_to_ram     : in std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_ram_l   : in std_logic_vector(7 downto 0);
    ram_read     : in std_logic;
    ack_ram_addr : in std_logic;
    ack_ram_data : in std_logic;
    ram_ack_addr : out std_logic;
    ram_ack_data : out std_logic;
    ram_to_data  : out std_logic_vector(7 downto 0);
    ram_to_data_l : out std_logic_vector(7 downto 0);
    wr_ram_ack   : out std_logic;
    ram_addr     : out std_logic_vector(9 downto 0);
    ram_re       : out std_logic;
    ram_we       : out std_logic;
    ram_data     : in std_logic_vector(7 downto 0);
    ram_data_wr  : out std_logic_vector(7 downto 0));

```

end ram_mmu;

Architecture rtl of ram_mmu is

```

signal lat,lat_l,x,x_l,buff : std_logic_vector(9 downto 0);
signal andbuff,orbuff,ack_addr, anddat,ordat,ack_dat,wr : std_logic;
signal dat,latdat,latdat_l : std_logic_vector(7 downto 0);

```

begin

```

----- 2-to-1 convert for address-----
x(7 downto 0) <= r0_to_ram or r1_to_ram or ir_to_ram(7 downto 0);
x(9 downto 8) <= ir_to_ram(9 downto 8);
x_l <= r0_to_ram_l or r1_to_ram_l or ir_to_ram_l;
gen_buff:
for i in 0 to 9 generate
    buff(i) <= x(i) or x_l(i);
end generate;
andbuff <= buff(0) and buff(1) and buff(2) and buff(3) and buff(4) and
    buff(5) and buff(6) and buff(7) and buff(8) and buff(9);
orbuff <= buff(0) or buff(1) or buff(2) or buff(3) or buff(4) or
    buff(5) or buff(6) or buff(7) or buff(8) or buff(9);
ack_addr <= (andbuff and orbuff) or (andbuff and ack_addr) or (orbuff and ack_addr);
ram_ack_addr <= ack_addr;
----- 1-to-2 convert for data to read -----
gen_data_ram:
for i in 0 to 7 generate
    ram_to_data(i) <= ack_ram_addr and ram_read and ram_data(i);
    ram_to_data_l(i) <= ack_ram_addr and ram_read and (not ram_data(i));
end generate;
----- 2-to-1 convert for data to write -----
gen_buff_data:
for i in 0 to 7 generate
    dat(i) <= a_to_ram(i) or a_to_ram_l(i);
end generate;
anddat <= dat(0) and dat(1) and dat(2) and dat(3) and dat(4) and dat(5) and dat(6) and dat(7);
ordat <= dat(0) or dat(1) or dat(2) or dat(3) or dat(4) or dat(5) or dat(6) or dat(7);

```

```
ack_dat <= (anddat and ordat) or (anddat and ack_dat) or (ordat and ack_dat);
ram_ack_data <= ack_dat;
----- RAM Control Signal -----
wr <= ack_addr and ack_dat and (not ack_ram_addr) and (not ack_ram_data);
ram_addr <= x;
ram_we <= wr;
ram_re <= '1';
ram_data_wr <= a_to_ram;
wr_ram_ack <= ack_ram_addr and ack_ram_data;

end rtl;
```


สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

rom_mmu.vhd

```

Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.numeric_std.all;

Entity rom_mmu is
    port(
        reset_l      : in std_logic;
        pc_to_rom    : in std_logic_vector(9 downto 0);
        rom_data     : in std_logic_vector(15 downto 0);
        ack_rom_addr : in std_logic;
        rom_re       : out std_logic;
        rom_addr     : out std_logic_vector(9 downto 0);
        data_rom     : out std_logic_vector(15 downto 0);
        data_rom_l   : out std_logic_vector(15 downto 0) );
end rom_mmu;

Architecture rtl of rom_mmu is
    signal lat,lat_l,buff : std_logic_vector(9 downto 0);
    signal andbuff,orbuff,ack_addr : std_logic;
begin
    ----- 1-to-2 convert for rom data -----
    gen_data_rom:
    for i in 0 to 15 generate
        data_rom(i)      <= ack_rom_addr and rom_data(i) ;
        data_rom_l(i)   <= ack_rom_addr and (not rom_data(i));
    end generate;

    ----- ROM Control Signal -----
    rom_re  <= '1';
    rom_addr <= pc_to_rom;
end rtl;

```

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

shift.vhd

```

Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.numeric_std.all;

Entity shift is
    port(
        reset_l      : in std_logic;
        do_shr        : in std_logic;
        do_shl        : in std_logic;
        shf_a_req     : in std_logic;
        a_to_shf      : in std_logic_vector(7 downto 0);
        a_to_shf_l    : in std_logic_vector(7 downto 0);
        shift_ack     : out std_logic;
        shf_to_a      : out std_logic_vector(7 downto 0);
        shf_to_a_l    : out std_logic_vector(7 downto 0));
end shift;
Architecture rtl of shift is
    signal shf_res,shf_res_l,buff,lat,lat_l : std_logic_vector(7 downto 0);
    signal andbuff,orbuff,ack : std_logic;
begin
    shf_res(0)      <= do_shr and a_to_shf(1);
    shf_res_l(0)    <= do_shl or (do_shr and a_to_shf_l(1));
    gen_shift:
    for i in 1 to 6 generate
        shf_res(i) <= (do_shl and a_to_shf(i-1)) or (do_shr and a_to_shf(i+1));
        shf_res_l(i) <= (do_shl and a_to_shf_l(i-1)) or (do_shr and a_to_shf_l(i+1));
    end generate;

    shf_res(7)      <= do_shl and a_to_shf(6);
    shf_res_l(7)    <= do_shr or (do_shl and a_to_shf_l(6));

    ----- Latch -----
    gen_latch:
    for i in 0 to 7 generate
        lat(i)      <= (shf_res(i) nor lat_l(i)) or (not reset_l);
        lat_l(i)    <= (shf_res_l(i) nor lat(i)) and reset_l;
    end generate;

    ----- Gen Acknowledgement -----
    gen_buff:
    for i in 0 to 7 generate
        buff(i)     <= (shf_res(i) and lat_l(i)) or (shf_res_l(i) and lat(i));
    end generate;

    andbuff <= buff(0) and buff(1) and buff(2) and buff(3) and buff(4) and
        buff(5) and buff(6) and buff(7);

    orbuff  <= buff(0) or buff(1) or buff(2) or buff(3) or buff(4) or
        buff(5) or buff(6) or buff(7);

    ack <= (andbuff and orbuff) or (andbuff and ack_x) or (orbuff and ack_x);
    ----- Gen Output -----
    gen_out_pc:
    for i in 0 to 7 generate
        shf_to_a(i)      <= lat_l(i) and shf_a_req;
        shf_to_a_l(i)    <= lat(i) and shf_a_req;
    end generate;

    shift_ack <= ack;

end rtl;

```

sp.vhd

```

Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.numeric_std.all;

```

```

Entity sp is

```

```

    port(
        reset_l           : in std_logic;
        sp_pc_req         : in std_logic;
        pc_to_sp          : in std_logic_vector(9 downto 0);
        pc_to_sp_l        : in std_logic_vector(9 downto 0);
        pc_sp_ack         : out std_logic;
        sp_to_pc          : out std_logic_vector(9 downto 0);
        sp_to_pc_l        : out std_logic_vector(9 downto 0));

```

```

end sp;

```

```

Architecture rtl of sp is

```

```

    signal lat,lat_l, buff : std_logic_vector(9 downto 0);
    signal andbuff, orbuff, ack : std_logic;

```

```

begin

```

```

    gen_latch:

```

```

    for i in 0 to 9 generate

```

```

        lat(i)    <= (pc_to_sp(i) nor lat_l(i)) or (not reset_l);

```

```

        lat_l(i)  <= (pc_to_sp_l(i) nor lat(i)) and reset_l;

```

```

    end generate;

```

```

    gen_buffer:

```

```

    for i in 0 to 9 generate

```

```

        buff(i)   <= (pc_to_sp(i) and lat_l(i)) or (pc_to_sp_l(i) and lat(i));

```

```

    end generate;

```

```

    andbuff <= buff(0) and buff(1) and buff(2) and buff(3) and buff(4) and
        buff(5) and buff(6) and buff(7) and buff(8) and buff(9);

```

```

    orbuff  <= buff(0) or buff(1) or buff(2) or buff(3) or buff(4) or
        buff(5) or buff(6) or buff(7) or buff(8) or buff(9);

```

```

    ack     <= (t_pc and ack_x) or (t_pc and ack_pc) or (ack_x and ack_pc);

```

```

    gen_output:

```

```

    for i in 0 to 9 generate

```

```

        sp_to_pc(i)    <= lat_l(i) and sp_pc_req;

```

```

        sp_to_pc_l(i)  <= lat(i) and sp_pc_req;

```

```

    end generate;

```

```

    pc_sp_ack <= ack;

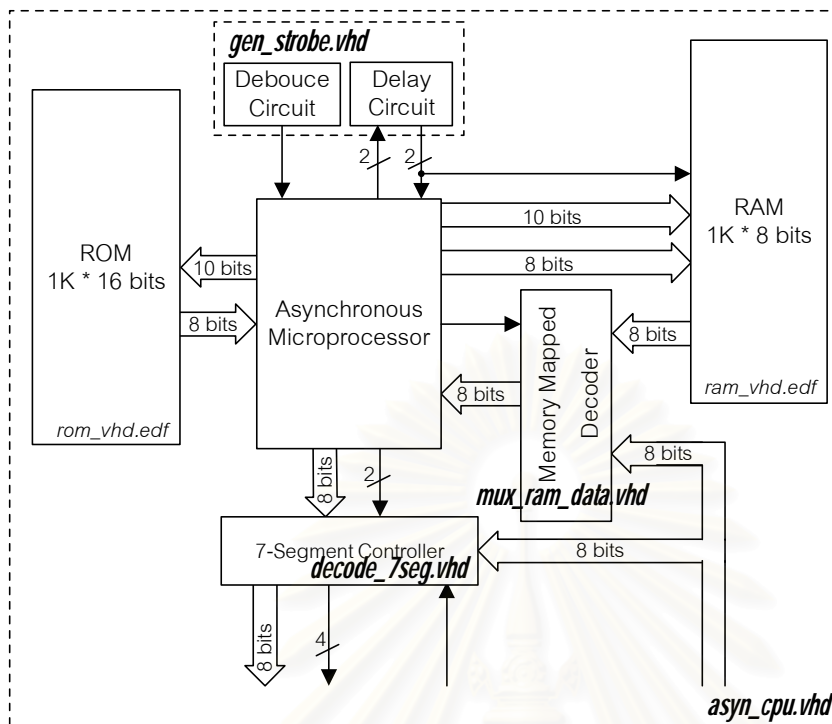
```

```

end rtl;

```

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

mux_ram_data.vhd

```
Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.numeric_std.all;
```

```
Entity mux_ram_data is
```

```
    port(
        switch      : in std_logic_vector(7 downto 0);
        ram_addr    : in std_logic_vector(9 downto 0);
        ram_we      : in std_logic;
        ram_data_rd : in std_logic_vector(7 downto 0);
        ram_data    : out std_logic_vector(7 downto 0)
    );
```

```
end mux_ram_data;
```

```
Architecture rtl of mux_ram_data is
```

```
begin
```

```
    ram_data <= switch when ((ram_addr = "1111110000") and ram_we = '0') else ram_data_rd;
```

```
end rtl;
```

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

decode_7seg.vhd

```

Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.std_logic_arith.all;

Entity decode_7seg is
  port(
    reset_l      : in std_logic;
    clk          : in std_logic;
    data_show    : in std_logic_vector(7 downto 0);
    position     : in std_logic_vector(9 downto 0);
    show        : in std_logic;
    show_input   : in std_logic;
    debug_dat    : in std_logic_vector(15 downto 0);
    to_7seg     : out std_logic_vector(7 downto 0);
    seg_en      : out std_logic_vector(3 downto 0));
end decode_7seg;

Architecture rtl of decode_7seg is
  signal cnt      : unsigned(15 downto 0);
  signal state    : unsigned(1 downto 0);
  signal seg_dat, dat1, dat2, dat3, dat4 : std_logic_vector(7 downto 0);
  signal chk, t_chk, tt_chk      : std_logic;
  signal data0, data1, data2, data3 : std_logic_vector(7 downto 0);
  signal tmp          : std_logic_vector(15 downto 0);
begin
  -- concurrent statements
  chk <= '1' when ((position(9 downto 2) = "11111111") and (show = '1')) else '0';
  latch_dat:
  process(reset_l, clk)
  begin
    if (reset_l = '0') then
      dat1 <= (others => '0');
      dat2 <= (others => '0');
      dat3 <= (others => '0');
      dat4 <= (others => '0');
    elsif rising_edge(clk) then
      if (chk = '1') then
        case position(1 downto 0) is
          when "00" => dat1 <= data_show;
          when "01" => dat2 <= data_show;
          when "10" => dat3 <= data_show;
          when others => dat4 <= data_show;
        end case;
      end if;
    end if;
  end process latch_dat;
  latch_input:
  process(reset_l, clk)
  begin
    if (reset_l = '0') then
      tmp <= (others => '0');
    elsif rising_edge(clk) then
      tmp <= debug_dat;
    end if;
  end process latch_input;

  -----
  -- Debug Show
  -----

  with tmp(3 downto 0) select
    data0 <= "11000000" when "0000",
            "11111001" when "0001",

```

```

"10100100" when "0010",
"10110000" when "0011",
"10011001" when "0100",
"10010010" when "0101",
"10000010" when "0110",
"11111000" when "0111",
"10000000" when "1000",
"10010000" when "1001",
"10001000" when "1010",
"10000011" when "1011",
"10100111" when "1100",
"10100001" when "1101",
"10000110" when "1110",
"10001110" when others;

with tmp(7 downto 4) select
  data1 <= "11000000" when "0000",
    "11111001" when "0001",
    "10100100" when "0010",
    "10110000" when "0011",
    "10011001" when "0100",
    "10010010" when "0101",
    "10000010" when "0110",
    "11111000" when "0111",
    "10000000" when "1000",
    "10010000" when "1001",
    "10001000" when "1010",
    "10000011" when "1011",
    "10100111" when "1100",
    "10100001" when "1101",
    "10000110" when "1110",
    "10001110" when others;

with tmp(11 downto 8) select
  data2 <= "11000000" when "0000",
    "11111001" when "0001",
    "10100100" when "0010",
    "10110000" when "0011",
    "10011001" when "0100",
    "10010010" when "0101",
    "10000010" when "0110",
    "11111000" when "0111",
    "10000000" when "1000",
    "10010000" when "1001",
    "10001000" when "1010",
    "10000011" when "1011",
    "10100111" when "1100",
    "10100001" when "1101",
    "10000110" when "1110",
    "10001110" when others;

with tmp(15 downto 12) select
  data3 <= "11000000" when "0000",
    "11111001" when "0001",
    "10100100" when "0010",
    "10110000" when "0011",
    "10011001" when "0100",
    "10010010" when "0101",
    "10000010" when "0110",
    "11111000" when "0111",
    "10000000" when "1000",
    "10010000" when "1001",
    "10001000" when "1010",
    "10000011" when "1011",
    "10100111" when "1100",
    "10100001" when "1101",

```



```

                "1000110" when "1110",
                "1000110" when others;
-----Display 7-Segment -----
divide_clock:
  Process(reset_1,clk)
  begin
    if (reset_1 = '0') then
      cnt <= (others => '0');
    elsif rising_edge(clk) then
      cnt <= cnt+1;
    end if;
  end process divide_clock;
show_7seg:
process(reset_1,clk)
begin
  if (reset_1 = '0') then
    state <= "00";
    seg_en <= "0000";
    seg_dat <= (others => '0');
  elsif rising_edge(clk) then
    if (cnt = 65535) then
      state <= state+1;

      If (show_input = '0') then
        case state is
          when "00" =>
            seg_en <= "0001";
            seg_dat <= data0;
          when "01" =>
            seg_en <= "0010";
            seg_dat <= data1;
          when "10" =>
            seg_en <= "0100";
            seg_dat <= data2;
          when others =>
            seg_en <= "1000";
            seg_dat <= data3;
        end case;
      else
        case state is
          when "00" =>
            seg_en <= "0001";
            seg_dat <= dat4;
          when "01" =>
            seg_en <= "0010";
            seg_dat <= dat3;
          when "10" =>
            seg_en <= "0100";
            seg_dat <= dat2;
          when others =>
            seg_en <= "1000";
            seg_dat <= dat1;
        end case;
      end if;
    else
      state <= state;
      seg_dat <= seg_dat;
    end if;
  end if;
end process show_7seg;
to_7seg <= seg_dat;
end rtl;

```

gen_strobe.vhd

```
Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.numeric_std.all;
```

```
Entity gen_strobe is
```

```
  port(ram_ack_addr : in std_logic;
        ram_ack_data  : in std_logic;
        rom_ack_addr  : in std_logic;
        clk            : in std_logic;
        reset_l       : in std_logic;
        rst_async      : out std_logic;
        ack_rom_addr  : out std_logic;
        ack_ram_addr  : out std_logic;
        ack_ram_data  : out std_logic
      );
```

```
end gen_strobe;
```

```
Architecture rtl of gen_strobe is
```

```
  signal ram_1x_addr,rom_1x_addr,ram_1x_data : std_logic;
  signal tram_addr1,trom_addr1,tram_data1   : std_logic;
  signal cnt : unsigned(4 downto 0);
  signal state : std_logic_vector(1 downto 0);
```

```
begin
```

```
  gen_ram_1x_addr:
```

```
  process(ram_ack_addr,clk)
```

```
  begin
```

```
    if (ram_ack_addr = '0') then
      tram_addr1 <= '0';
      ram_1x_addr <= '0';
    elsif rising_edge(clk) then
      tram_addr1 <= '1';
      ram_1x_addr <= tram_addr1;
    end if;
```

```
  end if;
```

```
end process gen_ram_1x_addr;
```

```
  gen_rom_1x_addr:
```

```
  process(rom_ack_addr,clk)
```

```
  begin
```

```
    if (rom_ack_addr = '0') then
      trom_addr1 <= '0';
      rom_1x_addr <= '0';
    elsif rising_edge(clk) then
      trom_addr1 <= '1';
      rom_1x_addr <= trom_addr1;
    end if;
```

```
  end if;
```

```
end process gen_rom_1x_addr;
```

```
  gen_ram_1x_data:
```

```
  process(ram_ack_data,clk)
```

```
  begin
```

```
    if (ram_ack_data = '0') then
      tram_data1 <= '0';
      ram_1x_data <= '0';
    elsif rising_edge(clk) then
      tram_data1 <= '1';
      ram_1x_data <= tram_data1;
    end if;
```

```
  end if;
```

```
end process gen_ram_1x_data;
```

```
  ack_rom_addr <= rom_1x_addr;
```

```
  ack_ram_addr <= ram_1x_addr;
```

```

ack_ram_data    <= ram_1x_data;
-----
-- Debault reset button
-----
gen_state:
process(clk)
begin
    if rising_edge(clk) then
        case state is
            when "00" =>
                if (reset_1 = '0') then
                    state <= "01";
                else
                    state <= "00";
                end if;
            when "01" =>
                if (cnt(4) = '1') then
                    state <= "10";
                else
                    state <= "01";
                end if;
            when "10" =>
                if (reset_1 = '1') then
                    state <= "00";
                else
                    state <= "10";
                end if;
            when others => state <= state;
        end case;
    end if;
end process gen_state;

gen_cnt:
process(clk)
begin
    if rising_edge(clk) then
        case state is
            when "00" => cnt <= (others => '0');
            when "01" => cnt <= cnt+1;
            when others => cnt <= cnt;
        end case;
    end if;
end process gen_cnt;

rst_async <= '1' when (state = "00") else '0';
end rtl;

```

asyn_cpu.vhd

```
Library ieee;
use ieee.std_logic_1164.all;
use ieee.std_logic_arith.all;
```

Entity asyn_cpu is

```
port(reset_l      : in std_logic;
      gclk        : in std_logic;
      switch     : in std_logic_vector(7 downto 0);
      show_input  : in std_logic;
      led        : out std_logic_vector(3 downto 0);
      to_7seg    : out std_logic_vector(7 downto 0);
      seg_en     : out std_logic_vector(3 downto 0);
      ----- DEBUG -----
      addr_rom   : out std_logic_vector(9 downto 0);
      dat_rom    : out std_logic_vector(15 downto 0);
      addr_ram   : out std_logic_vector(9 downto 0);
      we_ram     : out std_logic;
      datwr_ram  : out std_logic_vector(7 downto 0);
      datrd_ram  : out std_logic_vector(7 downto 0));
```

end asyn_cpu;

Architecture rtl of asyn_cpu is

```
----- CPU -----
component a
port(
  reset_l      : in std_logic;
  a_alu_req    : in std_logic;
  a_ram_req    : in std_logic;
  a_r0_req     : in std_logic;
  a_r1_req     : in std_logic;
  a_shf_req    : in std_logic;
  alu_to_a     : in std_logic_vector(7 downto 0);
  alu_to_a_l   : in std_logic_vector(7 downto 0);
  r0_to_a      : in std_logic_vector(7 downto 0);
  r0_to_a_l   : in std_logic_vector(7 downto 0);
  r1_to_a      : in std_logic_vector(7 downto 0);
  r1_to_a_l   : in std_logic_vector(7 downto 0);
  data_to_a    : in std_logic_vector(7 downto 0);
  data_to_a_l  : in std_logic_vector(7 downto 0);
  ir_to_a      : in std_logic_vector(7 downto 0);
  ir_to_a_l   : in std_logic_vector(7 downto 0);
  shf_to_a     : in std_logic_vector(7 downto 0);
  shf_to_a_l  : in std_logic_vector(7 downto 0);
  a_to_alu    : out std_logic_vector(7 downto 0);
  a_to_alu_l  : out std_logic_vector(7 downto 0);
  a_to_r0     : out std_logic_vector(7 downto 0);
  a_to_r0_l   : out std_logic_vector(7 downto 0);
  a_to_r1     : out std_logic_vector(7 downto 0);
  a_to_r1_l   : out std_logic_vector(7 downto 0);
  a_to_ram    : out std_logic_vector(7 downto 0);
  a_to_ram_l  : out std_logic_vector(7 downto 0);
  a_to_shf    : out std_logic_vector(7 downto 0);
  a_to_shf_l  : out std_logic_vector(7 downto 0);
  wr_a_ack    : out std_logic;
  zero        : out std_logic;
  zero_l      : out std_logic);
end component;
component alu
port(
  a_to_alu : in std_logic_vector(7 downto 0);
  a_to_alu_l : in std_logic_vector(7 downto 0);
  data_to_alu : in std_logic_vector(7 downto 0);
  data_to_alu_l : in std_logic_vector(7 downto 0);
```

```

r0_to_alu      : in std_logic_vector(7 downto 0);
r0_to_alu_l   : in std_logic_vector(7 downto 0);
r1_to_alu      : in std_logic_vector(7 downto 0);
r1_to_alu_l   : in std_logic_vector(7 downto 0);
ir_to_alu      : in std_logic_vector(7 downto 0);
ir_to_alu_l   : in std_logic_vector(7 downto 0);
add            : in std_logic;
sub            : in std_logic;
orr            : in std_logic;
andd           : in std_logic;
xorr           : in std_logic;
carry_out      : out std_logic;
carry_out_l   : out std_logic;
aluout        : out std_logic_vector(7 downto 0);
aluout_l      : out std_logic_vector(7 downto 0));
end component;
component ctl
port(
  reset_l      : in std_logic;
  opcode       : in std_logic_vector(7 downto 0);
  carry_out    : in std_logic;
  carry_out_l  : in std_logic;
  zero         : in std_logic;
  zero_l       : in std_logic;
  ir_ctl_ack   : in std_logic;
  wr_a_ack     : in std_logic;
  wr_pc_ack    : in std_logic;
  wr_inc_ack   : in std_logic;
  pc_inc_ack   : in std_logic;
  a_r0_ack     : in std_logic;
  a_r1_ack     : in std_logic;
  data_ram_ack : in std_logic;
  pc_sp_ack    : in std_logic;
  wr_ram_ack   : in std_logic;
  alu_ack      : in std_logic;
  shift_ack    : in std_logic;
  do_shl       : out std_logic;
  do_shr       : out std_logic;
  add          : out std_logic;
  sub          : out std_logic;
  orr          : out std_logic;
  andd         : out std_logic;
  xorr         : out std_logic;
  out_to_a     : out std_logic;
  pc_rom_req   : out std_logic;
  pc_inc_req   : out std_logic;
  pc_sp_req    : out std_logic;
  a_alu_req    : out std_logic;
  a_ram_req    : out std_logic;
  a_r0_req     : out std_logic;
  a_r1_req     : out std_logic;
  a_shf_req    : out std_logic;
  send_to_pc   : out std_logic;
  r0_alu_req   : out std_logic;
  r0_a_req     : out std_logic;
  r0_ram_req   : out std_logic;
  r1_alu_req   : out std_logic;
  r1_a_req     : out std_logic;
  r1_ram_req   : out std_logic;
  data_alu_req : out std_logic;
  data_a_req   : out std_logic;
  sp_pc_req    : out std_logic;
  shf_a_req    : out std_logic;
  ir_alu_req   : out std_logic
);

```

```

        ir_a_req      : out std_logic;
        ir_pc_req    : out std_logic;
        ir_ram_req   : out std_logic;
        ram_read     : out std_logic);
end component;
component data_reg
port(
    reset_l        : in std_logic;
    ram_to_data    : in std_logic_vector(7 downto 0);
    ram_to_data_l  : in std_logic_vector(7 downto 0);
    data_alu_req   : in std_logic;
    data_a_req     : in std_logic;
    data_ram_ack   : out std_logic;
    data_to_a      : out std_logic_vector(7 downto 0);
    data_to_a_l    : out std_logic_vector(7 downto 0);
    data_to_alu    : out std_logic_vector(7 downto 0);
    data_to_alu_l  : out std_logic_vector(7 downto 0));
end component;
component ir
port(
    reset_l        : in std_logic;
    data_rom       : in std_logic_vector(15 downto 0);
    data_rom_l     : in std_logic_vector(15 downto 0);
    ir_alu_req     : in std_logic;
    ir_a_req       : in std_logic;
    ir_pc_req      : in std_logic;
    ir_ram_req     : in std_logic;
    ir_ctl_ack     : out std_logic;
    ir_to_alu      : out std_logic_vector(7 downto 0);
    ir_to_alu_l    : out std_logic_vector(7 downto 0);
    ir_to_pc       : out std_logic_vector(9 downto 0);
    ir_to_pc_l     : out std_logic_vector(9 downto 0);
    ir_to_a        : out std_logic_vector(7 downto 0);
    ir_to_a_l      : out std_logic_vector(7 downto 0);
    ir_to_ram      : out std_logic_vector(9 downto 0);
    ir_to_ram_l    : out std_logic_vector(9 downto 0);
    opcode         : out std_logic_vector(7 downto 0));
end component;
component mux_output
port(
    reset_l        : in std_logic;
    aluout         : in std_logic_vector(7 downto 0);
    aluout_l       : in std_logic_vector(7 downto 0);
    out_to_a       : in std_logic;
    alu_to_a       : out std_logic_vector(7 downto 0);
    alu_to_a_l     : out std_logic_vector(7 downto 0);
    alu_ack        : out std_logic);
end component;
component pc
port(
    reset_l        : in std_logic;
    pc_inc_req     : in std_logic;
    pc_sp_req      : in std_logic;
    pc_out         : in std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_out_l       : in std_logic_vector(9 downto 0);
    sp_to_pc       : in std_logic_vector(9 downto 0);
    sp_to_pc_l    : in std_logic_vector(9 downto 0);
    ir_to_pc       : in std_logic_vector(9 downto 0);
    ir_to_pc_l     : in std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_to_sp       : out std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_to_sp_l     : out std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_to_rom      : out std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_to_inc      : out std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_to_inc_l    : out std_logic_vector(9 downto 0);
    wr_inc_ack     : out std_logic;
    wr_pc_ack      : out std_logic);
end component;

```

```

component pc_inc
port(
    reset_l      : in std_logic;
    send_to_pc   : in std_logic;
    pc_to_inc    : in std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_to_inc_l  : in std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_inc_ack   : out std_logic;
    pc_out       : out std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_out_l     : out std_logic_vector(9 downto 0));
end component;
component r0
port(
    reset_l      : in std_logic;
    r0_ram_req   : in std_logic;
    r0_alu_req   : in std_logic;
    r0_a_req     : in std_logic;
    a_to_r0      : in std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_r0_l    : in std_logic_vector(7 downto 0);
    a_r0_ack     : out std_logic;
    r0_to_a      : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r0_to_a_l    : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r0_to_ram    : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r0_to_ram_l  : out std_logic_vector(9 downto 0);
    r0_to_alu    : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r0_to_alu_l  : out std_logic_vector(7 downto 0));
end component;
component r1
port(
    reset_l      : in std_logic;
    r1_ram_req   : in std_logic;
    r1_alu_req   : in std_logic;
    r1_a_req     : in std_logic;
    a_to_r1      : in std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_r1_l    : in std_logic_vector(7 downto 0);
    a_r1_ack     : out std_logic;
    r1_to_a      : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r1_to_a_l    : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r1_to_ram    : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r1_to_ram_l  : out std_logic_vector(9 downto 0);
    r1_to_alu    : out std_logic_vector(7 downto 0);
    r1_to_alu_l  : out std_logic_vector(7 downto 0));
end component;
component ram_mmu
port(
    reset_l      : in std_logic;
    ir_to_ram    : in std_logic_vector(9 downto 0);
    ir_to_ram_l  : in std_logic_vector(9 downto 0);
    r0_to_ram    : in std_logic_vector(7 downto 0);
    r0_to_ram_l  : in std_logic_vector(9 downto 0);
    r1_to_ram    : in std_logic_vector(7 downto 0);
    r1_to_ram_l  : in std_logic_vector(9 downto 0);
    a_to_ram     : in std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_ram_l   : in std_logic_vector(7 downto 0);
    ram_read     : in std_logic;
    ack_ram_addr : in std_logic;
    ack_ram_data : in std_logic;
    ram_ack_addr : out std_logic;
    ram_ack_data : out std_logic;
    ram_to_data  : out std_logic_vector(7 downto 0);
    ram_to_data_l : out std_logic_vector(7 downto 0);
    wr_ram_ack   : out std_logic;
    ram_addr     : out std_logic_vector(9 downto 0);
    ram_re       : out std_logic;
    ram_we       : out std_logic;
    ram_data     : in std_logic_vector(7 downto 0);
    ram_data_wr  : out std_logic_vector(7 downto 0));
end component;

```

```

component rom_mmu
port(
    reset_l          : in std_logic;
    pc_to_rom        : in std_logic_vector(9 downto 0);
    rom_data         : in std_logic_vector(15 downto 0);
    ack_rom_addr     : in std_logic;
    rom_re           : out std_logic;
    rom_addr         : out std_logic_vector(9 downto 0);
    data_rom         : out std_logic_vector(15 downto 0);
    data_rom_l       : out std_logic_vector(15 downto 0));
end component;
component shift
port(
    reset_l          : in std_logic;
    do_shr           : in std_logic;
    do_shl           : in std_logic;
    shf_a_req        : in std_logic;
    a_to_shf         : in std_logic_vector(7 downto 0);
    a_to_shf_l       : in std_logic_vector(7 downto 0);
    shift_ack        : out std_logic;
    shf_to_a         : out std_logic_vector(7 downto 0);
    shf_to_a_l       : out std_logic_vector(7 downto 0));
end component;
component sp
port(
    reset_l          : in std_logic;
    sp_pc_req        : in std_logic;
    pc_to_sp         : in std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_to_sp_l       : in std_logic_vector(9 downto 0);
    pc_sp_ack        : out std_logic;
    sp_to_pc         : out std_logic_vector(9 downto 0);
    sp_to_pc_l       : out std_logic_vector(9 downto 0));
end component;

signal a_to_alu,a_to_alu_l,a_to_r0,a_to_r0_l,a_to_shf,a_to_shf_l: std_logic_vector(7 downto 0);
signal a_to_r1,a_to_r1_la_to_ram,a_to_ram_l,aluout,aluout_l : std_logic_vector(7 downto 0);
signal wr_a_ack,zero,zero_l, carry_out,carry_out_l,alu_ack : std_logic;
signal add,sub,orr,andd,xorr, out_to_a,pc_rom_req,pc_inc_req : std_logic;
signal pc_sp_req,a_alu_req,a_ram_req,a_r0_req,a_r1_req : std_logic;
signal r0_ram_req,r1_alu_req,r1_a_req,r1_ram_req,ir_pc_req : std_logic;
signal send_to_pc,r0_alu_req,r0_a_req,data_alu_req,data_a_req : std_logic;
signal do_shl,do_shr,a_shf_req,shf_a_req, sp_pc_req,ir_alu_req : std_logic;
signal data_ram_ack, ir_ram_req,ir_a_req,ram_read,ir_clt_ack : std_logic;
signal data_to_alu_l,data_to_a,data_to_a_l : std_logic_vector(7 downto 0);
signal ir_to_alu,ir_to_alu_l,ir_to_a,ir_to_a_l : std_logic_vector(7 downto 0);
signal ir_to_ram,ir_to_ram_l,ir_to_pc,ir_to_pc_l : std_logic_vector(9 downto 0);
signal alu_to_a,alu_to_a_l,opcode,data_to_alu : std_logic_vector(7 downto 0);
signal pc_to_sp,pc_to_sp_l,pc_to_rom,pc_to_inc : std_logic_vector(9 downto 0);
signal pc_inc_ack,a_r0_ack,a_r1_ack, wr_pc_ack,wr_inc_ack : std_logic;
signal pc_out,pc_out_l , pc_to_inc_l: std_logic_vector(9 downto 0);
signal r0_to_a,r0_to_a_l,r1_to_a,r1_to_a_l : std_logic_vector(7 downto 0);
signal r0_to_ram,r0_to_alu,r0_to_alu_l : std_logic_vector(7 downto 0);
signal r0_to_ram_l,r1_to_ram_l : std_logic_vector(9 downto 0);
signal r1_to_ram,r1_to_alu,r1_to_alu_l : std_logic_vector(7 downto 0);
signal ram_to_data,ram_to_data_l : std_logic_vector(7 downto 0);
signal ram_addr : std_logic_vector(9 downto 0);
signal ram_ack_addr,ram_ack_data, wr_ram_ack,ram_re,ram_we : std_logic;
signal rom_re,ack_rom_addr, shift_ack .pc_sp_ack : std_logic;
signal data_rom,data_rom_l : std_logic_vector(15 downto 0);
signal shf_to_a,shf_to_a_l, ram_data_wr : std_logic_vector(7 downto 0);
signal sp_to_pc,sp_to_pc_l,rom_addr : std_logic_vector(9 downto 0);
----- MEMORY -----
component rom_vhd
port (
    clk : in std_logic;
    addr : in std_logic_vector(9 downto 0);
    en : in std_logic;

```



```

        dout      : out std_logic_vector(15 downto 0));
end component;
component ram_vhd
port (   clk      : IN std_logic;
        addr     : IN std_logic_VECTOR(9 downto 0);
        en       : IN std_logic;
        we       : IN std_logic;
        din      : IN std_logic_VECTOR(7 downto 0);
        dout     : OUT std_logic_VECTOR(7 downto 0));
end component;
component decode_7seg
port(    reset_l  : in std_logic;
        clk       : in std_logic;
        data_show : in std_logic_vector(7 downto 0);
        position  : in std_logic_vector(9 downto 0);
        show      : in std_logic;
        show_input : in std_logic;
        debug_dat  : in std_logic_vector(15 downto 0);
        to_7seg   : out std_logic_vector(7 downto 0);
        seg_en    : out std_logic_vector(3 downto 0));
end component;
component gen_strobe is
port(    rom_ack_addr : in std_logic;
        ram_ack_addr : in std_logic;
        ram_ack_data  : in std_logic;
        clk           : in std_logic;
        reset_l      : in std_logic;
        rst_async     : out std_logic;
        ack_rom_addr  : out std_logic;
        ack_ram_addr  : out std_logic;
        ack_ram_data  : out std_logic);
end component;
component mux_ram_data is
port(    switch      : in std_logic_vector(7 downto 0);
        ram_addr    : in std_logic_vector(9 downto 0);
        ram_we      : in std_logic;
        ram_data_rd : in std_logic_vector(7 downto 0);
        ram_data    : out std_logic_vector(7 downto 0));
end component;
component bufgp
port(    i : in std_logic;
        o : out std_logic);
end component;

signal debug_dat,rom_data : std_logic_vector(15 downto 0);
signal ram_data,ram_data_rd : std_logic_vector(7 downto 0);
signal clk,ack_ram_addr,ack_ram_data : std_logic;

begin
use_a: a port map(
    rst_async,a_alu_req,a_ram_req,a_r0_req,a_r1_req,a_shf_req,
    alu_to_a,alu_to_a_l,r0_to_a,r0_to_a_l,r1_to_a,r1_to_a_l,
    data_to_a,data_to_a_l,ir_to_a,ir_to_a_l,shf_to_a,shf_to_a_l,
    a_to_alu,a_to_alu_l,a_to_r0,a_to_r0_l,a_to_r1,a_to_r1_l,
    a_to_ram,a_to_ram_l,a_to_shf,a_to_shf_l,wr_a_ack,zero,zero_l);
use_alu: alu port map(
    a_to_alu,a_to_alu_l,data_to_alu,data_to_alu_l,r0_to_alu,
    r0_to_alu_l,r1_to_alu,r1_to_alu_l,ir_to_alu,ir_to_alu_l,add,sub,
    orr,andd,xorr,carry_out,carry_out_l,aluout,aluout_l);
use_ctl: ctl port map(
    rst_async,opcode,carry_out,carry_out_l,zero,zero_l,ir_ctl_ack,
    wr_a_ack,wr_pc_ack,wr_inc_ack,pc_inc_ack,a_ro_ack,a_r1_ack,
    data_ram_ack,pc_sp_ack,wr_ram_ack,alu_ack,shift_ack,add,
    sub,orr,andd,xorr,out_to_a,pc_rom_req,pc_inc_req,pc_sp_req,
    a_alu_req,a_ram_req,a_r0_req,a_r1_req,a_shf_req,shf_a_req,
    do_shl,do_shr,send_to_pc,r0_alu_req,r0_a_req,r0_ram_req,
    r1_alu_req,r1_a_req,r1_ram_req,data_alu_req,data_a_req,

```

```

        sp_pc_req,ir_alu_req,ir_a_req,ir_ram_req,ir_pc_req,ram_read);
use_data_reg: data_reg port map(rst_async,ram_to_data,ram_to_data_l,
        data_alu_req,data_a_req,data_ram_ack,data_to_a,
        data_to_a_l,data_to_alu,data_to_alu_l,
use_ir: ir port map(      rst_async,data_rom,data_rom_l,ir_alu_req,ir_a_req,ir_pc_req,
        ir_ram_req,ir_ctl_ack,ir_to_alu,ir_to_alu_l,ir_to_pc,ir_to_pc_l,
        ir_to_a,ir_to_a_l,ir_to_ram,ir_to_ram_l,ir_to_pc,ir_to_pc_l);
use_mux_output: mux_output port map(rst_async,aluout,aluout_l,out_to_a,alu_to_a,
        alu_to_a_l,alu_ack);
use_pc : pc port map(      rst_async,pc_inc_req,pc_sp_req,pc_out,pc_out_l,sp_to_pc,
        sp_to_pc_l,ir_to_pc,ir_to_pc_l,pc_to_sp,pc_to_sp_l,pc_to_rom,
        pc_to_inc,pc_to_inc_l,wr_inc_ack,wr_pc_ack);
use_pc_inc : pc_inc port map(rst_async,send_to_pc,pc_to_inc,pc_to_inc_l,
        pc_inc_ack,pc_out,pc_out_l);
use_r0: r0 port map(      rst_async,r0_ram_req,r0_alu_req,r0_a_req,a_to_r0,a_to_r0_l,
        a_r0_ack,r0_to_a,r0_to_a_l,r0_to_ram,r0_to_ram_l,r0_to_alu,
        r0_to_alu_l);
use_r1: r1 port map(      rst_async,r1_ram_req,r1_alu_req,r1_a_req,a_to_r1,a_to_r1_l,
        a_r1_ack,r1_to_a,r1_to_a_l,r1_to_ram,r1_to_ram_l,r1_to_alu,
        r1_to_alu_l);
use_ram_mmu: ram_mmu port map(rst_async,ir_to_ram,ir_to_ram_l,r0_to_ram,
        r0_to_ram_l,r1_to_ram,r1_to_ram_l,a_to_ram,
        a_to_ram_l,ram_read,ack_ram_addr,
        ack_ram_data,ram_ack_addr,ram_ack_data,
        ram_to_data,ram_to_data_l,wr_ram_ack,
        ram_addr,ram_re,ram_we,ram_data,ram_data_wr);
use_rom_mmu: rom_mmu port map(rst_async,pc_to_rom,rom_data,ack_rom_addr,
        rom_re,rom_addr,data_rom,data_rom_l);
use_shift: shift port map( rst_async,do_shr,do_shl,shf_a_req,a_to_shf,a_to_shf_l,
        shift_ack,shf_to_a,shf_to_a_l);
use_sp: sp port map(      rst_async,sp_pc_req,pc_to_sp,pc_to_sp_l,pc_sp_ack,
        sp_to_pc,sp_to_pc_l);
-----
-- Out Side Asynchronous CPU
-----
use_decode_7seg: decode_7seg port map(      reset_l,clk,ram_data_wr,ram_addr,
        ram_we,show_input,debug_dat,to_7seg,seg_en);
debug_dat      <= "00000000" & switch;
use_rom_vhd: rom_vhd port map(rom_addr,clk,rom_re,rom_data);
use_ram_vhd: ram_vhd port map(ram_addr,clk,ram_data_wr,ram_re,ram_we,ram_data_rd);
use_gen_strobe: gen_strobe port map(ram_ack_addr,ram_ack_data,pc_rom_req,clk,
        reset_l,rst_async,ack_rom_addr,ack_ram_addr,
        ack_ram_data);
use_mux_ram_data: mux_ram_data port map(switch,ram_addr,ram_we,ram_data_rd,ram_data);
use_bufgp: bufgp port map(gclk,clk);

led(1 downto 0) <= "11";
led(3) <= rst_async;
led(2) <= keep_fin;
-----
-- DEBUG
-----
we_ram      <= ram_we;
addr_ram    <= ram_addr;
datwr_ram   <= ram_data_wr;
datrd_ram   <= ram_data_rd;
addr_rom    <= rom_addr;
dat_rom     <= rom_data;
end rtl

```

ภาคผนวก ค

ตารางรหัสช่วยจำ

1,"Rs","R0","R1","Rx"

*	NUM	START	LENGTH	EXP	LOW	HIGH	COMMENT
	1,	8,	8,	#,	0,	255	; Immediate Value
	2,	14,	2,	@1,	0,	3	; Register
	3,	6,	10	#,	0,	1023	; Direct Addressing

*

1,	A,{1}^0000:						; DES,#SRC (Immediate Operand)
2,	A,{2}^0400:						; DES,SRC (Register Operand)
3,	A,{3}^0800:						; DES,@SRC (Direct Addressing Operand)
4,	A,{2}^0C00:						; DES,@SRC (Register Index Addressing Operand)
5,	{3}^0000:						; SRC (jnz,jz,jc,jnc)
6,	A^0000:						; SRC (Shift Left, Shift Right)

*

ST	2^0000:	; ST	A,R0
ST	3^0000:	; ST	A,@033H
ST	4^0000:	; ST	A,@R0

LD	1^1000:	; LD	A,#33H
LD	2^1000:	; LD	A,R0
LD	3^1000:	; LD	A,@033H
LD	4^1000:	; LD	A,@R0

SL	6^2000:	; SL	A
SR	6^2800:	; SR	A

AND	1^3000:	; AND	A,#33H
AND	2^3000:	; AND	A,R0
AND	3^3000:	; AND	A,@033H
AND	4^3000:	; AND	A,@R0

OR	1^4000:	; OR	A,#33H
OR	2^4000:	; OR	A,R0
OR	3^4000:	; OR	A,@033H
OR	4^4000:	; OR	A,@R0

XOR	1^5000:	; XOR	A,#33H
XOR	2^5000:	; XOR	A,R0
XOR	3^5000:	; XOR	A,@033H
XOR	4^5000:	; XOR	A,@R0

SUB	1^6000:	; SUB	A,#33H
SUB	2^6000:	; SUB	A,R0
SUB	3^6000:	; SUB	A,@033H
SUB	4^6000:	; SUB	A,@R0

ADD	1^7000:	; ADD	A,#33H
ADD	2^7000:	; ADD	A,R0
ADD	3^7000:	; ADD	A,@033H
ADD	4^7000:	; ADD	A,@R0

JZ	5^8000:	; JZ	LABEL2
JNZ	5^8400:	; JNZ	LABEL2
JC	5^8800:	; JC	LABEL2
JNC	5^8C00:	; JNC	LABEL2
JMP	5^9000:	; JMP	LABEL1
CALL	5^9400:	; CALL	LABEL1
RET	^9800:	; RET	

ภาคผนวก ง
โปรแกรมหาค่ารากที่สอง

```

CPU      "CPU.TBL"
HOF      "BIN8"
WDLN     2
;M(0)    = TEMP OF DATA
;M(1)    = Qt
;M(2)    = LOOPCNT
;M(3)    = 03H
;R0      = RES (R)
;R1      = QUADIANT (Q)
;M(15)   = OLD DATA
ORG      0000H
START_PROGRAM:
LD        A,@3F0H      ; A = DATA -----
ST        A,@00H      ; M(00) = DATA --
ST        A,@0FH      ; M(15) = DATA --
LD        A,#07H      ;
ST        A,@02H      ;
LD        A,#00H      ;
ST        A,R0        ; R = 00H -- Initial
ST        A,R1        ; Q = 00H --
LD        A,#0FFH     ;
ST        A,@01H     ; Qt = FFH --
LD        A,#03H     ;
ST        A,@03H     ; M(03) = 03H --
CALL     KEEP_RES     ; -----
START_DATA_NOT_ZERO:
LD        A,#80H
AND       A,R0        ; RES >= 0?
JNZ      RES_LESS_ZERO
LD        A,R1        ; RES >= 0
SL        A
OR        A,#01H
ST        A,R1        ; Q = Q[MSB-1..0] & "1"
XOR      A,#0FFH     ; Q = NOT Q = Qt
JMP      DO_SAME
RES_LESS_ZERO:
LD        A,R1        ; RES < 0
SL        A
ST        A,R1        ; Q = Q[MSB-1..0] & "0" = Qt
DO_SAME:
SL        A
SL        A
OR        A,@03H
ST        A,@01H     ; Qt = Qt[MSB-2..0] & "11"
CALL     KEEP_RES
LD        A,@02H
SR        A
ST        A,@02H
JNZ      START_DATA_NOT_ZERO
; *****
; DATA = 00H ALREADY
; M(00) = LOOPCNT
; M(01) = Qt
; M(04) = RES
; M(05) = Q
; R0 = 04H POINT TO RES
; R1 = 05H POINT TO Q
; *****
LD        A,#01H      ;
ST        A,@00H     ; LOOPCNT = F0H
LD        A,R0

```

```

    ST      A,@04H      ; M(04) = RES
    LD      A,#04H
    ST      A,R0        ; R0 = 04H POINT TO RES
    LD      A,R1
    ST      A,@05H     ; M(05) = Q
    LD      A,#05H
    ST      A,R1        ; R1 = 05H POINT TO Q
START_DATA_ZERO:
    LD      A,#80H
    AND     A,@R0       ; RES >= 0?
    JNZ     RES_LESS_0
    LD      A,@R1       ; RES >= 0
    SL      A
    OR      A,#01H
    ST      A,@R1       ; Q = Q[MSB-1..0] & "1"
    LD      A,#0FFH
    SUB     A,@R1
    JMP     FIND_RES
RES_LESS_0:
    LD      A,@R1       ; RES < 0
    SL      A
    ST      A,@R1       ; Q = Q[MSB-1..0] & "0"
FIND_RES:
    SL      A
    SL      A
    OR      A,#03H
    ST      A,@01H      ; Qt = Qt[MSB-2..0] & "11"
    LD      A,@R0
    SL      A
    SL      A
    ST      A,@R0       ; RES = RES[MSB-2..0] & "00"
    LD      A,@01H
    ADD     A,@R0
    ST      A,@R0       ; RES = RES + Qt
    LD      A,#01H
    XOR     A,@00H
    ST      A,@00H      ; LOOPCNT = "0" & LOOPCNT[MSB..1]
    JZ      START_DATA_ZERO
; *****
; M(00) = LOOPCNT
; M(01) = Qt(h)
; M(02) = Qt(l)
; M(05) = Q
; R1  = RES(h)
; R0  = RES(l)
; *****
    LD      A,#07H
    ST      A,@00H
    LD      A,@01H
    ST      A,@02H
    LD      A,@R0
    ST      A,R0
    AND     A,#80H
    JZ      SIGH_0
    LD      A,#0FFH
SIGH_0:
    ST      A,R1
START_16_BIT:
    LD      A,#80H
    AND     A,R1        ; RES >= 0?
    JNZ     RHIGH_1
    LD      A,@05H     ; RES >= 0
    SL      A
    OR      A,#01H     ; Q = Q[MSB-1..0] & "1"
    ST      A,@05H
    LD      A,#0FCH
    ST      A,@01H     ; Qt(h) = "FC"
    LD      A,#0FFH
    XOR     A,@05H     ; Qt(l) = NOT Q

```

```

        JMP     SHIFT_Qt
RHIGH_1:
        LD     A,#00H
        ST     A,@01H           ; Qt(h) = "00"
        LD     A,@05H           ; RES < 0
        SL     A
        ST     A,@05H           ; Q = Q[MSB-1..0] & "0"
SHIFT_Qt:
        ST     A,@06H
        SL     A
        SL     A
        OR     A,#03H           ; Qt(l) = Q[MSB-2..0] & "11"
        ST     A,@02H
        LD     A,@06H
        SR     A
        SR     A
        SR     A
        SR     A
        SR     A
        SR     A
        OR     A,@01H
        ST     A,@01H           ; Qt(h) = Qt(l)[7..6]
ADD_RES:
        LD     A,R1
        SL     A
        SL     A
        ST     A,R1
        LD     A,R0
        SR     A
        SR     A
        SR     A
        SR     A
        SR     A
        SR     A
        OR     A,R1
        ST     A,R1
        LD     A,R0
        SL     A
        SL     A
        ADD    A,@02H           ; RES(l) = RES(l) + Qt
        ST     A,R0
        JNC   ADD_RES_Qt_HIGH
        LD     A,#01H
        ADD    A,R1           ; RES(h) = RES(h) + "1"
        ST     A,R1
ADD_RES_Qt_HIGH:
        LD     A,@01H
        ADD    A,R1           ; RES(h) = RES(h) + Qt(h)
        ST     A,R1
CHK_ROUND:
        LD     A,@00H
        SR     A
        ST     A,@00H
        JNZ   START_16_BIT
        LD     A,#80H
        AND    A,R1           ; RES >= 0?
        JNZ   CONVERT_HEX
        LD     A,#01H
        ADD    A,@05H ; Q = Q+"1"
        ST     A,@05H
; *****
; CONVERT HEX TO BCD
; AND SHOW 7 SEGMENT
; M(05) = Q
; R0 = POINT TO DEC OF Q
; M(06) = DEC OF Q (UNIT PART)
; M(07) = DEC OF Q (TEN PART)
; M(08) = DEC OF Q (Position1)
; M(09) = DEC OF Q (Position2)

```

```

; M(0A) = DEC OF Q (Position3)
; M(0B) = DEC OF Q (Position4)
; *****
CONVERT_HEX:
    LD        A,#00H
    ST        A,@08H
    ST        A,@09H
    ST        A,@0AH
    ST        A,@0BH
    LD        A,@05H
    AND       A,#0F0H
    SR        A
    SR        A
    SR        A
    SR        A
    ST        A,@04H
    SUB       A,#0AH
    JC        Q_LESS_10
    CALL      DECODE_7SE
    ST        A,@07H          ; KEEP UNIT PART OF Q
    LD        A,#0F9H
    ST        A,@06H          ; KEEP "1" AT TEN PART OF Q
    JMP       BCD_AFTER_POINT
Q_LESS_10:
    LD        A,@04H
    CALL      DECODE_7SEG
    ST        A,@07H          ; KEEP UNTI PART OF Q
    LD        A,#0FFH
    ST        A,@06H          ; KEEP "0" AT TEN PART OF Q
BCD_AFTER_POINT:
    LD        A,@05H
    ST        A,R1            ; R1 = Q
    AND       A,#08H
    JZ        CHK_BIT2
    LD        A,#05H
    ST        A,@08H          ; X = 0.5
CHK_BIT2:
    LD        A,#04H
    AND       A,R1
    JZ        CHK_BIT1
    LD        A,#05H
    ST        A,@09H          ; X = X + 0.05
    LD        A,#08H
    ST        A,R0            ; R0 = 08H
    LD        A,#02H
    XOR       A,@R0
    ST        A,@R0          ; X = X + 0.2
CHK_BIT1:
    LD        A,R1
    AND       A,#02H
    JZ        CHK_BIT0
    ST        A,R1            ; R1 = 02H
    LD        A,#05H
    ST        A,@0AH          ; X = X + 0.005
    LD        A,@09H
    ADD       A,R1            ; X = X + 0.02
    LD        A,#01H
    ADD       A,@08H
    ST        A,@08H          ; X = X + 0.1
CHK_BIT0:
    LD        A,#01H
    AND       A,@05H
    JZ        CONVERT_7SEG
    LD        A,#05H
    ST        A,@0BH          ; X = X + 0.0005
    LD        A,#02H
    ST        A,R1            ; R1 = 02H
    LD        A,@0AH

```

```

XOR      A,R1
ST       A,@0AH          ; X = X + 0.002
LD       A,#0AH
ST       A,R1           ; R1 = 0AH
LD       A,@09H
ADD      A,#06H
ST       A,@09H          ; X = X + 0.06

SUB      A,R1
JC       CONVERT_7SEG
ST       A,@09H
LD       A,#01H
ADD      A,@08H
ST       A,@08H          ; X = X + 0.1 (OPTIONAL)
LD       A,#07H
ST       A,R0           ; R0 = 07H
CONVERT_7SEG:
LD       A,@08H
CALL    DECODE_7SEG
ST       A,@08H
LD       A,@09H
CALL    DECODE_7SEG
ST       A,@09H
; *****
; SHOW VALUE TO 7 SEGMENT
; *****
ST       A,@3FFH
LD       A,@08H
ST       A,@3FEH
LD       A,#7FH
AND      A,@07H
ST       A,@3FDH
LD       A,@06H
ST       A,@3FCH
HALT:
LD       A,@3F0H
SUB      A,@0FH
JZ
JMP     START_PROGRAM
; *****
; RES = RES[MSB-2..0] & DATA[7..6]
; RES = RES + Qt
; *****
KEEP_RES:
LD       A,R0
SL       A
ST       A,R0           ; RES = RES[MSB-1..0] & "0"
LD       A,#80H
AND      A,@00H          ; DATA[MSB] = '1'?
JZ
LD       A,R0           ; ** DATA[MSB] = '1' **
OR       A,#01H          ; A = RES[MSB-1..0] & "1"
JMP     J11
J1:
LD       A,R0           ; ** DATA[MSB] = '0' **
J11:
SL       A
ST       A,R0           ; RES = RES[MSB-1..0] & "0"
LD       A,@00H
SL       A
AND      A,#80H          ; DATA[MSB] = '1'?
JZ
LD       A,#01          ; ** DATA[MSB] = '1' **
OR       A,R0           ; RES = RES[MSB-1..0] & "1"
JMP     J22
J2:
LD       A,R0           ; ** DATA[MSB] = '0' **
J22:
ADD      A,@01H

```



```

    ST          A,R0          ; RES = RES + Qt
    LD          A,@00H
    SL          A
    SL          A
    ST          A,@00H      ; DATA = DATA[MSB-2..0] & "00";
    RET
; *****
; DECODE DATA TO 7SEGMENT
; M(0C) = TEMP
; *****
DECODE_7SEG:
    ST          A,@0CH
    SUB         A,#00H
    JNZ        VALUE_1
    LD          A,#0C0H
    JMP        END_DECODE
VALUE_1:
    LD          A,#01H
    SUB         A,@0CH
    JNZ        VALUE_2
    LD          A,#0F9H
    JMP        END_DECODE
VALUE_2:
    LD          A,@0CH
    SUB         A,#02H
    JNZ        VALUE_3
    LD          A,#0A4H
    JMP        END_DECODE
VALUE_3:
    LD          A,#03H
    SUB         A,@0CH
    JNZ        VALUE_4
    LD          A,#0B0H
    JMP        END_DECODE
VALUE_4:
    LD          A,#04H
    SUB         A,@0CH
    JNZ        VALUE_5
    LD          A,#99H
    JMP        END_DECODE
VALUE_5:
    LD          A,#05H
    SUB         A,@0CH
    JNZ        VALUE_6
    LD          A,#92H
    JMP        END_DECODE
VALUE_6:
    LD          A,@0CH
    SUB         A,#06H
    JNZ        VALUE_7
    LD          A,#82H
    JMP        END_DECODE
VALUE_7:
    LD          A,@0CH
    SUB         A,#07H
    JNZ        VALUE_8
    LD          A,#0F8H
    JMP        END_DECODE
VALUE_8:
    LD          A,@0CH
    SUB         A,#08H
    JNZ        VALUE_9
    LD          A,#80H
    JMP        END_DECODE
VALUE_9:
    LD          A,#90H
END_DECODE:
    RET
    END

```

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวปัญจภา เรืองสินทรัพย์ เกิดเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2520 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จาก ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2540 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ที่ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2542

ในระหว่างการศึกษาได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันการประกวดการออกแบบวงจรรวมแห่งชาติครั้งที่ 1 (The National IC Design Contest 2000: NIC2000) ประเภทดิจิทัล ในปีการศึกษา 2543 และได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันการประกวดการออกแบบวงจรรวมแห่งชาติครั้งที่ 2 (The National IC Design Contest 2001: NIC2001) ประเภทดิจิทัล ในปีการศึกษา 2544 ซึ่งจัดขึ้นโดยศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย